

Regeringens proposition 1997/98:102

Sveriges tillträde till Brysselkonventionen

Prop.
1997/98:102

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 5 mars 1998

Göran Persson

Laila Freivalds
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att Sverige tillträder konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (Brysselkonventionen) samt 1971 års protokoll om EG-domstolens tolkning av konventionen.

Propositionen innehåller också förslag till den lagstiftning som krävs för att Sverige skall kunna tillträda Brysselkonventionen. Vidare föreslås några lagtekniska justeringar i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen samt en ny rubrik till den lagen.

Lagstiftningen föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge	7
2.3	Förslag till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)	9
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område	10
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område	12
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning	13
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen ..	15
2.8	Förslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009)	17
3	Ärendet och dess beredning	18
4	Brysselkonventionen	19
4.1	Allmänt om Brysselkonventionen	19
4.2	Konventionens huvudsakliga innehåll	21
4.3	Konventionens protokoll	28
4.4	1971 års protokoll om EG-domstolens tolkning	29
4.5	1996 års konvention om Sveriges tillträde	30
4.6	Sakliga skillnader mellan Luganokonventionen och Brysselkonventionen	31
5	Förhållandet mellan Brysselkonventionen och Lugano-konventionen	33
6	Revidering av Bryssel- och Luganokonventionerna	34
7	Sveriges tillträde till Brysselkonventionen	35
8	Behovet av författningsändringar	38
8.1	Brysselkonventionen och den summariska processen	38
8.2	Luganokonventionen och den summariska processen	41
8.3	Behovet av lagstiftning i övrigt	43
9	Författningskommentar	44
9.1	Förslaget till lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen	44
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge	49

9.3	Förslaget till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)..	49	Prop. 1997/98:102
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område.....	49	
9.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område.....	49	
9.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning	50	
9.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen..	50	
9.8	Förslaget till lag om ändring i sjölagen (1994:1009).....	51	
Bilaga 1	Lagförslagen i utkastet till lagrådsremiss		
Bilaga 2	Konvention om Österrikes, Finlands och Sveriges tillträde till Brysselkonventionen.....	63	
Bilaga 3	Brysselkonventionen (konsoliderad version).....	69	
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	145	
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	158	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 mars 1998.....	159	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen

dels godkänner konventionen den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde, konventionen om Republiken Greklands tillträde samt konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde, med den reservation som har angetts,

dels antar regeringens förslag till

1. lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen,
2. lag om ändring i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge,
3. lag om ändring i sjömanslagen (1973:282),
4. lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område,
5. lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område,
6. lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning,
7. lag om ändring i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen,
8. lag om ändring i sjölagen (1994:1009).

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen

Härigenom föreskrivs följande.

1 §

Konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område och tillträdeskonventionerna den 9 oktober 1978, den 25 oktober 1982, den 26 maj 1989 och den 29 november 1996 (Brysselkonventionen), samt protokollet den 3 juni 1971 om EG-domstolens tolkning av Brysselkonventionen i dess lydelse enligt nämnda tillträdeskonventioner, skall gälla som lag här i landet.

De svenska, engelska och franska texterna av Brysselkonventionen och av 1971 års protokoll i dess lydelse enligt de tillträdeskonventioner som anges i första stycket finns intagna som *bilaga* till denna lag.¹

Regeringen tillkännager de stater som har tillträtt Brysselkonventionen och 1971 års protokoll, samt innehållet i sådana underrättelser om ändringar i nationell rätt eller i förteckningarna över domstolar som avses i artikel VI i konventionens protokoll.

2 §

I artikel 54 B i Luganokonventionen, som gäller som lag här i landet enligt lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen, finns bestämmelser om när Luganokonventionen skall tillämpas i stället för Brysselkonventionen.

3 §

Om det inte finns någon annan behörig domstol när det finns svensk domsrätt enligt Brysselkonventionen, är Stockholms tingsrätt behörig. En ansökan enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning skall i motsvarande fall göras hos Kronofogdemyndigheten i Stockholm.

4 §

Ett avgörande som rör ett sådant civilrättsligt anspråk som avses i artikel II andra stycket i konventionens protokoll skall varken erkännas eller verkställas här.

5 §

¹ Här återfinns bilagan som bilaga 3 till propositionen.

Vid den handläggning som avses i artiklarna 32–34 skall hovrätten bestå av en lagfaren domare.

För det förfarande som avses i artikel 37.1 och artikel 40 gäller rättegångsbalkens regler om överklagande av tingsrätts beslut i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. En sådan ansökan om ändring som avses i artikel 40 skall göras skriftligen. Den skall ha kommit in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

En domare som har handlagt ett mål enligt artiklarna 32–34 är jävigt att handlägga mål om samma sak enligt artikel 37.1 och artikel 40.

6 §

För det förfarande som avses i artikel 37.2 och artikel 41 gäller rättegångsbalkens regler om överklagande av hovrätts beslut i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. Talan får inte komma under Högsta domstolens prövning utan att Högsta domstolen har meddelat sökanden prövningstillstånd enligt 54 kap. 10 § rättegångsbalken.

7 §

Om en ansökan om verkställighet bifalls, skall det utländska avgörandet verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser på samma sätt som en svensk domstols lagkraftätagande dom, såvida inte annat följer av artikel 39. Vid verkställighet av ett utländskt avgörande som rör en säkerhetsåtgärd skall i stället bestämmelserna om verkställighet av beslut om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd tillämpas.

8 §

Om hovrätten vid det förfarande som avses i artiklarna 32–34 bifaller en ansökan om verkställighet, skall hovrättens beslut anses innefatta ett beslut om kvarstad eller om någon annan åtgärd som avses i 15 kap. rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Denna lag tillämpas inte om lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen är tillämplig.

Denna lag har ej avseende å:

Denna lag tillämpas inte heller beträffande

1. dom i mål angående boskillnad, hemskillnad, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, adoptivförhållandes stiftande eller hävande, omyndighetsförklaring eller sådan förklarings hävande, eller dom som, i samband med hemskillnad, äktenskapsskillnad eller äktenskaps återgång, givits om bodelning mellan makarna, skadestånd eller vårdnaden om barnen eller ock senare, i särskilt mål, givits i fråga, som sist är sagt; dock att vad i 4-9 §§ stadgas om verkställighet skall äga tillämpning å domen, därest denna enligt vad särskilt är stadgat skall gälla här i riket;

2. dom, som meddelats i Danmark, Island eller Norge och innefattar tillämpning av lagstiftningen om makars förmögenhetsförhållanden, såframt tvisten här i riket skolat bedömas enligt lagstiftning, som gällde före nya giftermålsbalkens ikraftträdande;

3. beslut eller förlikning angående familjerättslig underhållsplikt;

4. beslut eller förlikning, som gäller börd, rätt på grund av arv eller testamente, boutredning eller skifte efter död man eller ansvarighet för den dödes gäld, gäldenärs försättande i konkurs, inledande av offentlig ackordsförhandling utan konkurs, andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet på grund av inträffad konkurs;

5. beslut eller förlikning i fråga om äganderätt eller annan rätt till fast egendom i annan stat än den, där domen eller förlikningen tillkom, eller om skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller om påföljd av sådan skyldighets åsidosättande;

6. beslut rörande skatt eller annan avgift till stat eller kommun eller annan fråga av offentlighetsrättslig art, ändå att saken behandlats i den för tvistemål stadgade ordning.

¹ Lagen har enligt 1977:595 och 1977:1000 upphört att gälla i förhållande till Danmark, Finland och Norge den 1 januari 1978.

Å beslut, som meddelats av
särskild domstol för arbetstvister,
har denna lag ej avseende.

*Lagen tillämpas inte heller
beträffande beslut som meddelats
av särskild domstol för arbets-
tvister.*

Prop. 1997/98:102

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.3 Förslag till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)

Härigenom föreskrivs att 14 § sjömanslagen (1973:282) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §¹

Tvist om sjömans anställningsförhållande får inte dras inför utländsk myndighet.

Första stycket gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen.

Första stycket gäller inte om annat följer av lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen eller lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 1992:797.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Denna lag tillämpas inte om lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen är tillämplig eller om annat följer av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

Denna lag tillämpas inte om lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen eller lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen är tillämplig, eller om annat följer av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

Lagen tillämpas inte heller beträffande

1. dom eller förlikning i mål angående boskillnad, legal separation, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, antagande av adoptivbarn eller adoptivförhållandes hävande, omyndighetsförklaring eller dess hävande eller i mål angående bodelning eller skadestånd med anledning av legal separation, äktenskapsskillnad eller återgång av äktenskap, om ej fråga är om verkställighet av dom som skall gälla här i riket enligt 22 § förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmynderskap,

2. dom eller förlikning rörande vårdnad om eller rätt till umgänge med barn eller överlämnande av barn i annat fall, om ej fråga är om verkställighet enligt 6 §,

3. dom eller förlikning rörande familjerättslig underhållsskyldighet,

4. dom eller förlikning rörande faderskapet till barn,

5. dom eller förlikning angående rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte med anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes gäld, om ej den avlidne var medborgare i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige och hade hemvist i någon av dessa stater,

6. dom eller förlikning angående

a) gäldenärs försättande i konkurs,

b) inledande av förhandling om offentligt ackord utan konkurs,

¹ Senaste lydelse 1992:798.

c) andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller

d) rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet eller återgång på grund av konkurs eller förhandling om offentligt ackord utan konkurs i något av de nordiska länderna, om av konkursbeslutet eller beslutet om offentlig ackordsförhandling framgår att gäldenären inte hade hemvist i något av de nordiska länderna,

7. dom eller förlikning i mål som skall upptagas omedelbart av särskild domstol för handläggning av tvister rörande kollektivavtal.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen är tillämplig.

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen eller lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen är tillämplig.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 1992:799.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

dels att 5 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny bestämmelse, 6 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Om enligt någon särskild föreskrift en tvist angående en förpliktelse skall tas upp av en annan myndighet än tingsrätt, kan saken prövas enligt denna lag endast om det finns bestämmelser som medger sådan prövning. Vad som sägs i denna lag om tingsrätt skall i sådana fall i stället gälla den andra myndigheten.

Bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning gäller inte om *svaranden vid tidpunkten för ansökan har hemvist i en främmande stat som har tillträtt den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område eller om det i en sådan stat pågår rättegång om samma sak och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige.*

Bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning gäller inte om *lagen (1992:794) om domstols inter-nationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen skulle vara tillämplig om talan hade väckts i domstol och*

1) svaranden vid tidpunkten för ansökan inte har hemvist i Sverige, eller

2) det i en annan stat pågår rättegång om samma sak och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige enligt Luganokonventionen.

¹ Senaste lydelse 1992:800.

6 a §

*I lagen (1998:000) om domstols
internationella behörighet och om
verkställighet av utländska domar
enligt Brysselkonventionen finns
bestämmelser om kronofogde-
myndighets behörighet m.m.*

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen

dels att 6–8 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken till lagen samt 1, 2, 4 och 5 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen ***Lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen***

1 §

Den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område skall gälla som lag här i landet.

Den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (*Luganokonventionen*) skall gälla som lag här i landet.

Konventionens svenska, engelska och franska texter finns intagna som *bilaga* till denna lag.

Regeringen tillkännager de stater som har tillträtt Luganokonventionen och innehållet i sådana underrättelser om ändringar i nationell rätt eller i förteckningarna över domstolar som avses i artikel VI i Protokoll nr 1 till konventionen.

2 §

Om det inte finns någon behörig domstol när svensk domsrätt föreligger enligt denna lag, skall frågan tas upp av Stockholms tingsrätt.

Av artikel 54 B i Luganokonventionen framgår när Brysselkonventionen, som gäller som lag här i landet enligt lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen, skall tillämpas i stället för Luganokonventionen.

4 §

Vid den handläggning som avses i artikel 32 skall hovrätten bestå av en lagfaren domare.

Beträffande förfarandet vid handläggning av frågor om verkställighet enligt Luganokonventionen tillämpas 5–8 §§ lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen.

För det förfarande som avses i artikel 37.1 och artikel 40 gäller rättegångsbalkens regler om besvär i hovrätt i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. En sådan ansökan om ändring som avses i artikel 40 skall göras skriftligen. Den skall ha kommit in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

En domare som har handlagt ett mål enligt artikel 32 är jävig att handlägga mål om samma sak enligt artikel 37.1 och artikel 40.

5 §

För det förfarande som avses i artikel 37.2 och artikel 41 gäller rättegångsbalkens regler om besvär i Högsta domstolen i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. Talan får inte komma under Högsta domstolens prövning utan att Högsta domstolen meddelat sökanden tillstånd till detta enligt 54 kap. 10 § rättegångsbalken.

Om det inte finns någon annan behörig domstol när svensk domsrätt föreligger enligt Lugano-konventionen, är Stockholms tingsrätt behörig.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.8 Förslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009)

Härigenom föreskrivs att 21 kap. 2 § sjölagen (1994:1009) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 kap.

2 §

I fråga om behörigheten för sjörättsdomstol att ta upp tvistemål som avses i 1 § första stycket skall bestämmelserna om laga domstol i tvistemål i allmänhet tillämpas.

Talan får även väckas vid sjörättsdomstolen för den ort där fartyget finns. Har säkerhet för en fordran ställts hos en myndighet till befrielse från kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd, får talan väckas även vid sjörättsdomstolen för den ort där säkerheten har ställts. Talan angående en fordran som säkerheten har avsett får väckas vid sistnämnda sjörättsdomstol, även om säkerheten har upphört att gälla.

Finns inte sjörättsdomstol i den ort där svaranden har kunnat sökas enligt första eller andra stycket, väcks talan vid den sjörättsdomstol som är närmast den orten.

Om flera är redare i ett fartyg, skall fartygets hemort anses som rederiets hemvist.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) med anledning av (1998:000) om domstols inter-Sveriges tillträde till Luganokon-ventionen. Andra stycket gäller dock om fartyget är belagt med kvarstad.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen eller lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen. Andra stycket gäller dock om fartyget är belagt med kvarstad.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

3 Ärendet och dess beredning

Konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (Brysselkonventionen) innehåller regler om domstols internationella behörighet och om erkännande och verkställighet av utländska privaträttsliga domar. Den ingicks år 1968 mellan de ursprungliga medlemsländerna i Europeiska gemenskaperna (EG), Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna. Konventionen kompletterades år 1971 med ett protokoll angående EG-domstolens behörighet att tolka den.

Sedan Danmark, Storbritannien och Irland blivit medlemmar i EG ingick medlemsstaterna år 1978 en särskild konvention om dessa staters tillträde till 1968 års konvention. Motsvarande konventioner ingicks år 1982 och 1989 efter det att Grekland respektive Spanien och Portugal inträtt i gemenskapen. Dessa s.k. tillträdeskonventioner innehåller, förutom tekniska anpassningar av den ursprungliga texten, en del sakliga ändringar och preciseringar av 1968 års konvention.

1968 års Brysselkonvention, tolkningsprotokollet och de tre tillträdeskonventionerna har tillträtts av samtliga stater som var medlemmar i Europeiska unionen (EU) vid Sveriges, Finlands och Österrikes inträde i unionen.

Brysselkonventionen har sin grund i artikel 220 i EG-fördraget, som föreskriver att medlemsländerna skall förhandla med varandra på olika områden i syfte att bl.a. förenkla formaliteterna för ömsesidigt erkännande och verkställighet av olika rättsliga avgöranden. Enligt artikel 4.2 i den anslutningsakt som hör till det anslutningsfördrag som reglerar Sveriges medlemskap i EU har Sverige bl.a. förbundit sig att tillträda de konventioner som avses i artikel 220 i EG-fördraget och de protokoll om EG-domstolens tolkning av konventionerna som de tidigare medlemsstaterna har undertecknat (se prop. 1994/95:19, bilaga 10, s. 3).

Den 29 november 1996 undertecknades konventionen om Österrikes, Finlands och Sveriges tillträde till Brysselkonventionen samt till 1971 års protokoll om EG-domstolens behörighet. I tillträdeskonventionen (bilaga 2) har gjorts dels nödvändiga tekniska anpassningar av konventionstexten, dels ett par ändringar i sak (se avsnitt 4.5).

Tillträdeskonventionen träder i kraft i förhållandet mellan de stater som har ratificerat den efter det att en av de tre nya medlemsstaterna och en av de tidigare medlemsstaterna har ratificerat konventionen. Nederländerna har som första medlemsland ratificerat tillträdeskonventionen. Ratifikationsinstrumentet deponerades hos generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd den 4 juli 1997.

I Sverige gäller sedan den 1 januari 1993 Luganokonventionen, som innehåller med Brysselkonventionen i stort sett likalydande bestämmelser (jfr prop. 1991/92:128). Luganokonventionen antogs i september 1988 av EFTA:s dåvarande medlemsländer Finland, Island, Norge, Schweiz, Sverige och Österrike samt av EG:s dåvarande medlemsländer. Den har numera ratificerats av EU:s samtliga nuvarande medlemsländer och av EFTA-staterna Island, Norge och Schweiz. Ett tillträde till Brysselkonventionen innebär för Sveriges del alltså inte i sak något nytt av större betydelse.

Inom Justitiedepartementet har utarbetats ett utkast till lagrådsremiss som innehåller förslag till den lagstiftning som krävs för ett svenskt tillträde till Brysselkonventionen. Det normala remissförfarandet har bedömts vara obehövligt då det är fråga om begränsade tekniska frågor. Beredningskravet har uppfyllts genom att utkastet till lagrådsremiss har sänts för synpunkter till Domstolsverket, Svea hovrätt, Hovrätten över Skåne och Blekinge, Stockholms tingsrätt, juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Riksskatteverket, Konsumentverket, Sveriges advokatsamfund, Stockholms Handelskammare, Sveriges Industriförbund, Svensk Handel, Svenska Bankföreningen och Sveriges Försäkringsförbund. Yttranden har avgetts av Domstolsverket, Svea hovrätt, Hovrätten över Skåne och Blekinge, Stockholms tingsrätt, Lunds universitet, Stockholms universitet, Riksskatteverket, Sveriges advokatsamfund, Svensk Handel, Svenska Bankföreningen och Sveriges Försäkringsförbund. Yttrandena finns tillgängliga i lagstiftningsärendet (dnr Ju97/6983). Synpunkterna behandlas i avsnitt 7 och 8. Utkastets lagförslag finns intagna i *bilaga 1*.

I *bilaga 2* återfinns 1996 års tillträdeskonvention i den svenska versionen. De svenska, engelska och franska texterna av Brysselkonventionen och 1971 års protokoll i en konsoliderad – sammanställd – version finns i *bilaga 3*. Den konsoliderade versionen av Brysselkonventionen och 1971 års protokoll, efter 1996 års tillträdeskonvention, har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (EGT), se 98/C 27/01 s. 1.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 5 februari 1998 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Vissa redaktionella ändringar har gjorts i lagtexten.

4 Brysselkonventionen

4.1 Allmänt om Brysselkonventionen

Brysselkonventionen är en s.k. dubbel konvention. Den reglerar inte bara frågor om erkännande och verkställighet av utländska domar utan innehåller också regler om domstols internationella behörighet, domsrättsregler och vissa andra regler som är tillämpliga redan under rättegången.

I s.k. enkla verkställighetskonventioner brukar normalt ingå indirekta behörighetsregler som tillämpas på verkställighetsstadiet i verkställighetsstaten. En enkel verkställighetskonvention hindrar således inte staterna från att fortsätta tillämpa sina egna internationella behörighetsregler. Om en dom meddelas i en stat som har tillträtt en sådan verkställighetskonvention och domstolen har grundat sin behörighet på

en behörighetsregel som inte är godkänd i konventionen kan andra stater i stället vägra erkänna och verkställa domen.

Denna typ av indirekta behörighetsregler saknas nästan helt i Brysselkonventionen. Tvärtom gäller enligt huvudregeln att domstolens behörighet inte får ifrågasättas i verkställighetsstaten. Konventionen söker i största möjliga mån att åstadkomma en fri rörlighet för domar över statsgränserna. De enhetliga behörighetsreglerna gäller bara konventionsstaterna emellan. Staterna är alltså fria att behålla och tillämpa andra behörighetsregler i förhållande till stater som inte har tillträtt konventionen.

Till konventionen hör ett protokoll med bestämmelser som enbart rör vissa stater, och med bestämmelser av mera praktisk natur. Det protokollet är enligt konventionens artikel 65 en del av konventionen.

Konventionen kompletteras av ett protokoll av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av Brysselkonventionen (i fortsättningen kallat 1971 års protokoll). Bestämmelserna i 1971 års protokoll innebär att EG-domstolen har behörighet att avgöra tolkningsfrågor angående konventionen och det till konventionen hörande protokollet samt till 1971 års protokoll.

Brysselkonventionen kan tillträdas enbart av stater som är medlemmar i EU. Som tidigare har nämnts (avsnitt 3) är nya medlemsstater skyldiga att tillträda konventionen.

Konventionens tillämpningsområde är begränsat till att avse tvister med internationell anknytning. Det internationella momentet är uppenbart när det gäller konventionens regler om erkännande och verkställighet av utländska domar. Men även när det gäller reglerna om domstols behörighet krävs det att tvisten innehåller ett internationellt element för att konventionens regler skall gälla. Detta framgår inte uttryckligen av konventionstexten men kan utläsas av bl.a. ingressen som talar om domstolarnas internationella behörighet. Konventionen blir alltså normalt inte tillämplig när båda parterna har hemvist i en och samma stat. Innehåller tvisten ett internationellt moment, t.ex. att svaranden har hemvist i en annan konventionsstat eller att domstol i en annan konventionsstat är exklusivt behörig att pröva tvisten, blir dock konventionens bestämmelser tillämpliga på rättegången.

Brysselkonventionen finns kommenterad i fyra rapporter som har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (EGT). Det rör sig om en rapport av Jenard till den ursprungliga Brysselkonventionen (5 mars 1979, C 59), en rapport av Schlosser till 1978 års tillträdeskonvention (samma publikation), en rapport av Evrigenis/Kerameus till 1982 års tillträdeskonvention (86/C 298/01), och, slutligen, en rapport av de Almeida Cruz/Desantes Real/Jenard (90/C 189/06) till 1989 års tillträdeskonvention. En rapport till 1996 års tillträdeskonvention är under utarbetande. Luganokonventionen finns kommenterad i en rapport av Jenard/Möller (90/C 189/07).

I följande avsnitt ges en översiktlig redogörelse för Brysselkonventionens bestämmelser, inklusive konventionens protokoll, för 1971 års protokoll om EG-domstolens tolkning, för innehållet i 1996 års tillträdeskonvention samt för de skillnader som finns mellan Bryssel- och

4.2 Konventionens huvudsakliga innehåll

Tillämpningsområdet

I *artikel 1* anges konventionens tillämpningsområde. Det är begränsat till privaträttens område, och omfattar således inte straffrätten och heller inte skattefrågor, tullfrågor och liknande förvaltningsrättsliga frågor. Konventionen är dock inte tillämplig på hela privaträttens område. Den omfattar tvister om underhållsbidrag men flera andra familjerättsliga frågor har uttryckligen undantagits från tillämpningsområdet. Skiljeförfarande samt konkurs, ackord och liknande förfaranden omfattas inte.

För närvarande pågår inom EU ett arbete med en särskild konvention om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål (den s.k. Bryssel II-konventionen). På det insolvensrättsliga området har inom EU utarbetats en insolvenskonvention, som bl.a. behandlar frågor om domstols behörighet och om erkännande av utländska insolvensförfaranden. Den har dock inte undertecknats av samtliga medlemsländer.

Behörighetsreglerna

I konventionens Avdelning II finns bestämmelser om domstols internationella behörighet. Inga andra behörighetsregler än de som framgår av konventionen får tillämpas gentemot en svarande som har hemvist i en konventionsstat. Enligt huvudregeln i *artikel 2* skall tvister som faller inom konventionens tillämpningsområde prövas i den stat där svaranden har hemvist. *Artikel 2 andra stycket* innehåller en regel som förbjuder särbehandling på grund av medborgarskap. I *artikel 3* räknas vissa s.k. exorbitanta behörighetsregler upp som förekommer i de olika konventionsstaternas rättsordningar och som alltså är förbjudna. För Sveriges del anges här allmänt förmögenhetsforum (10 kap. 3 § första stycket första meningen rättegångsbalken, RB). Uppräkningen är inte uttömmande. Inte heller andra regler i rättegångsbalken som inte har stöd i Brysselkonventionen, t.ex. kontraktsforum enligt 10 kap. 6 § RB, får användas i mål där konventionen är tillämplig. Nationella behörighetsregler, också sådana som faller inom kategorin exorbitanta regler, får med ett undantag (se vid *artikel 16* nedan) användas gentemot svarande som har hemvist i andra stater än dem som har tillträtt Brysselkonventionen, se *artikel 4. Andra stycket* i *artikel 4* innehåller en regel om att en kärke som har hemvist i rättegångsstaten, oberoende av medborgarskap, har rätt att åberopa samma regler om domstols behörighet som statens egna medborgare.

Artiklarna 5 och 6 innehåller särskilda behörighetsregler av olika slag som innebär ett avsteg från huvudregeln om svarandens hemvist. Bestämmelserna utgör alternativ till *artikel 2*. Käranden kan alltså välja mellan svarandens hemvistforum och de alternativa fora som utpekats i

artikel 5 och 6. Till skillnad från flertalet av konventionens övriga behörighetsregler, anges i dessa artiklar inte bara i vilken konventionsstat talan får väckas. Det anges också – utom i fråga om artikel 5.6 – vid vilken domstol i denna stat som målet skall prövas.

Enligt *artikel 5.1* kan tvister om avtal prövas vid domstol i den ort där den förpliktelse som talan avser har uppfyllts eller skall uppfyllas (uppfyllelseforum). För tvister om anställningsavtal finns det härutöver en speciell bestämmelse. Talan kan i sådana fall även väckas vid domstolen i den ort där arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete. Om arbetstagaren inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land kan en talan mot arbetsgivaren även väckas vid domstolen i den ort där det affärsställe där arbetstagaren har anställts finns. Brysselkonventionen avviker i detta avseende från Luganokonventionen (se avsnitt 4.6).

Utöver avtalsrättsliga tvister nämns i artikel 5 tvister om underhållsbidrag (punkt 2), utomobligatoriska skadeståndsanspråk (punkt 3), talan om enskilt anspråk i anledning av brott (punkt 4), tvister som hänför sig till verksamheten vid en filial osv. (punkt 5), tvister som gäller "truster" (punkt 6) samt tvister om betalning av bärjarlön (punkt 7).

Ytterligare särskilda behörighetsregler finns i *artikel 6* (bl.a. för mål med flera svarande) och i *artikel 6 a* (om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift).

Artiklarna 7–15 innehåller tvingande behörighetsregler för försäkringstvister och vissa konsumenttvister. Syftet bakom dessa regler är att skydda försäkringstagare och konsumenter som ju normalt är den svagare parten i ett avtalsförhållande. Reglerna tillåter i princip alltid försäkringstagaren respektive konsumenten att processa i sitt eget hemvistland, oavsett om han eller hon är kärke eller svarande i målet.

Artikel 16 innehåller bestämmelser om exklusiv behörighet. Reglerna är tvingande och gäller oberoende av var parterna har hemvist. Till skillnad från de övriga särskilda behörighetsreglerna gäller artikel 16 alltså även när svaranden har hemvist i en stat som inte har tillträtt konventionen.

Enligt punkt 1 a) i artikel 16 skall tvister som gäller sakrätt i eller nyttjanderätt till fast egendom handläggas i den stat där fastigheten är belägen, oberoende av var parterna har hemvist. Särskilda regler gäller enligt punkt 1 b) för vissa tidsbegränsade avtal om nyttjanderätt till fast egendom, exempelvis avtal om hyra av en semesterbostad. Tvister med anledning av sådana hyresavtal kan som alternativ till vad som följer av punkt 1 a) prövas där svaranden har hemvist, under förutsättning att fastighetsägaren och hyresgästen är fysiska personer och har hemvist i samma konventionsstat. Brysselkonventionen avviker i detta avseende från Luganokonventionen (se avsnitt 4.6). Bestämmelserna i punkt 1 gäller endast om det är fråga om fastigheter i en konventionsstat.

Övriga exklusiva behörighetsregler i artikel 16 rör frågor om en juridisk persons giltighet eller upplösning och frågor om giltigheten av beslut som den juridiska personens organ har fattat (punkt 2), giltigheten av inskrivningar i offentliga register (punkt 3), registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter (punkt 4) samt talan om verkställighet av domar (punkt 5). En exklusiv behörighetsregel av ett speciellt slag finns i *artikel Vb* i konventionens protokoll. Den

gäller vissa tvister mellan befälhavare och besättningsmedlem på havsgående fartyg.

Konventionen tillåter att parterna avtalar om att viss domstol skall vara behörig att pröva en tvist dem emellan (prorogation), se *artikel 17*. Avtalet får dock inte strida mot de tvingande behörighetsregler som konventionen ställer upp för försäkrings- och konsumenttvister (se artikel 12 resp. 15) samt för tvister om anställningsavtal. I mål om anställningsavtal är prorogationsavtal giltiga enbart om de har ingåtts efter det att tvisten mellan parterna har uppstått, se *femte stycket*. Brysselkonventionen avviker i detta avseende från Luganokonventionen (se avsnitt 4.6). För att ett prorogationsavtal skall vara giltigt måste vissa formkrav vara uppfyllda (*första stycket*).

Brysselkonventionen tillåter också s.k. tyst prorogation. En domstol kan bli behörig att pröva en tvist om svaranden går i svaromål inför domstolen utan att göra invändningar om att domstolen är obehörig (*artikel 18*). Denna regel gäller dock inte om en annan domstol är exklusivt behörig att pröva tvisten enligt reglerna i artikel 16.

Handläggningen av behörighetsfrågorna

Domstolarna är skyldiga att självmant pröva sin behörighet och detta oberoende av om konventionens bestämmelser åberopas eller inte. Om svaranden inte gör någon invändning om domstolens behörighet blir dock, enligt artikel 18, i allmänhet domstolen behörig. Av *artikel 19* framgår att domstolen måste avvisa ett mål, om en annan domstol är exklusivt behörig att pröva tvisten enligt artikel 16. Om svaranden inte går i svaromål, måste domstolen självmant undersöka om den är behörig enligt konventionens bestämmelser och i annat fall avvisa målet, se *artikel 20 första stycket*. Bestämmelsen är uppställd till skydd för svaranden och är begränsad till sådana svarande som har hemvist i en konventionsstat. I *andra stycket* föreskrivs att domstolen inte får pröva ett mål förrän det har klarlagts att svaranden har fått del av stämningensansökan eller motsvarande handling och haft tillräcklig tid på sig att förbereda sitt svaromål. I förhållandet mellan de stater, bl.a. Sverige, som har tillträtt 1965 års Haagkonvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur gäller i stället för andra stycket den konventionens bestämmelser (*tredje stycket*). Delgivningsfrågor behandlas också i *artikel IV* i konventionens protokoll. Delgivningsfrågor har också beaktats i konventionens Avdelning III om erkännande och verkställighet.

Litispens och vilandeförklaring m.m.

Artiklarna 21–23 anger hur domstolarna skall agera när mål om samma sak väcks i flera stater och när mål vid olika domstolar har samband med varandra.

Om mål om samma sak mellan samma parter väcks vid domstolar i olika konventionsstater föreligger litispens. Den domstol där talan har väckts först är ensam behörig att pröva målet. Övriga domstolar är

skyldiga att avvisa käromålet, se *artikel 21*. Detta är en naturlig följd av att meddelade domar automatiskt skall erkännas i alla konventionsstater och bl.a. utgöra hinder mot en ny rättegång om samma sak (*res judicata*). Avvisningsskyldigheten inträder dock inte genast utan först sedan det har klarlagts att den domstol där talan väckts först verkligen är behörig att pröva tvisten. Fram till dess skall målet vila hos övriga domstolar. *Artikel 22* tar sikte på mål som handläggs i olika stater, och där målen har samband med varandra utan att det är fråga om samma sak. Också i detta slags situationer har den domstol där talan först väcktes företräde. Bestämmelserna om vilandeförklaring och avvisning i *artikel 22* är dock, till skillnad från vad som gäller i litispensensituationerna enligt *artikel 21*, fakultativa för domstolarna i övriga stater.

I *artikel 23* föreskrivs att den domstol där talan har väckts först har företräde i de fall då flera domstolar enligt konventionens bestämmelser samtidigt är exklusivt behöriga att pröva en tvist. Övriga domstolar skall avvisa målet.

Särskilda bestämmelser om vilandeförklaring av mål finns också i *artikel Vb* i konventionens protokoll. Dessa bestämmelser gäller vissa mål mellan befälhavare och besättningsmedlem på havsgående fartyg (se också *artikel 30* och *38* i konventionen).

Säkerhetsåtgärder och andra interimistiska åtgärder

Enligt *artikel 24* får en domstol i en konventionsstat meddela de säkerhetsåtgärder och andra interimistiska åtgärder som följer av dess nationella lagstiftning, även om den enligt konventionens bestämmelser skulle vara obehörig att pröva målet i sak. Käranden kan således med stöd av denna bestämmelse t.ex. utverka kvarstad i den stat där svaranden har sina tillgångar och dessa kan därefter, sedan dom har meddelats i den andra staten, tas i anspråk för verkställighet av domen. Ett beslut om en säkerhetsåtgärd eller ett annat interimistiskt beslut gäller inte bara i den stat där det har meddelats utan kan också, under vissa förutsättningar, verkställas i andra konventionsstater (jfr *artikel 25*).

Erkännande och verkställighet

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet gäller generellt för alla avgöranden som har meddelats av domstolar i konventionsstaterna, om avgörandet faller inom konventionens sakliga tillämpningsområde. De förutsätter för sin tillämplighet inte att konventionen har varit tillämplig på målet i rättegångsstaten. Detta följer av konventionens struktur som bygger på en princip om fri rörlighet för domar som har meddelats i en konventionsstat, och på att domstolens behörighet endast undantagsvis får prövas i erkännande-/verkställighetsstaten. Bestämmelserna är dock inte utan undantag, se *artikel 59*.

Av *artikel 25* framgår att med uttrycket dom avses varje avgörande som har meddelats av en domstol i en konventionsstat oavsett avgörandets rubricering i det enskilda fallet. För Sveriges del jämställs

Erkännande

Enligt *artikel 26 första stycket* gäller att en dom som har meddelats i en konventionsstat skall erkännas i andra konventionsstater utan att något särskilt förfarande behöver anlitas. Att en utländsk dom erkänns innebär att den tilläggs positiv och negativ rättskraft i den stat där den görs gällande och medför bl.a. res judicataverkan, dvs. utgör hinder mot en ny rättegång om samma sak. Om den part som önskar åberopa sig på domen vill få klarlagt att domen erkänns, kan han eller hon utverka ett beslut härom genom att använda samma förfarande som gäller för verkställighet (*artikel 26 andra stycket*). Om frågan om en dom erkänns eller inte är av betydelse i en annan pågående rättegång, får man i den rättegången prejudiciellt avgöra frågan om domen erkänns eller inte (*tredje stycket*).

Presumtionen är alltså att domen skall erkännas. I artiklarna 27 och 28 anges uttömmande under vilka förutsättningar erkännande får vägras. Av *artikel 34* framgår att samma begränsade möjligheter att vägra också gäller i fråga om verkställighet av det utländska avgörandet.

I *artikel 27* anges att erkännande skall vägras om ett erkännande skulle strida mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den stat där domen görs gällande (punkt 1), om en dom har meddelats i svarandens utemål och denne inte på rätt sätt har delgivit stämningens ansökan i tillräcklig tid för att förbereda sitt svaromål (punkt 2) och om domen är oförenlig med en dom som har meddelats i erkännandestaten (punkt 3) eller med en tidigare meddelad dom i en icke fördragslutande stat, om domen gäller i erkännandestaten (punkt 5). I punkt 4 finns en mer speciell vägransgrund som innebär att en fråga om lagval har tillåtits inverka på frågan huruvida den utländska domen skall erkännas eller verkställas. Bestämmelserna hänför sig till fall då domstolen prejudiciellt, dvs. som en förfråga, har tagit ställning till en fråga om fysisk persons rättsliga ställning, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv eller testamente, dvs. sådana frågor som enligt *artikel 1* är uteslutna från konventionens tillämpningsområde. Vägransgrunderna i *artikel 27* är obligatoriska.

Enligt *artikel 28 första stycket* utgör bristande behörighet för domstolen i ursprungsstaten i vissa uppräknade fall en vägransgrund. Bestämmelsen är obligatorisk. Erkännande skall vägras om de tvingande behörighetsreglerna för försäkrings- och konsumenttvister eller de exklusiva behörighetsreglerna i *artikel 16* har åsidosatts av domstolen i ursprungsstaten. Erkännande skall också vägras om erkännandestaten enligt bestämmelserna i *artikel 59* genom ett avtal med tredje stat har förbundit sig att inte erkänna domen. Domstolens behörighet får enligt *artikel 28 tredje stycket* inte omprövas i några andra fall. Där framhålls också särskilt att *ordre public*-skäl inte får åberopas som stöd för en omprövning av domstols behörighet.

I andra stycket av *artikel II* i konventionens protokoll finns regler om att erkännande och verkställighet under vissa förutsättningar får vägras i

de fall domen gäller ett civilrättsligt anspråk som har prövats inom ramen för en brottmålsprocess.

Av *artikel 28 andra stycket* följer att de faktiska omständigheter på vilka domstolen i rättegångsstaten grundat sin behörighet inte får ifrågasättas.

I *artikel 29* anges att en utländsk dom aldrig får omprövas i sak. Regeln är undantagslös och avser såväl den utländska domstolens bedömning av fakta som dess rättsliga bedömning.

Det ställs inga krav på att den utländska domen har vunnit laga kraft innan den erkänns i andra konventionsstater. Om frågan om en icke lagakraftvunnen utländsk dom skall erkännas eller inte kommer upp inför domstol i en annan konventionsstat, får denna domstol låta handläggningen av sitt mål vila i avvaktan på att domen vinner laga kraft (*artikel 30*).

Verkställighet

Artiklarna 31–45 i konventionen innehåller regler om verkställighet. Av *artikel 31* framgår att en dom som har meddelats i en konventionsstat skall verkställas i andra konventionsstater efter ett särskilt förfarande, exekvaturförfarande, i verkställighetstaten. För att verkställighet skall kunna medges i andra konventionsstater krävs att domen är verkställbar i ursprungsstaten.

Exekvaturförfarandet kan delas in i tre olika stadier. Ansökan ges in till domstol (*artikel 32*) som prövar verkställighetsfrågan på grundval av de handlingar som sökanden åberopar. Det är härvid fråga om ett enpartsförfarande och framställningen skall således inte delges motparten på detta stadium (*artikel 34*). Om verkställighet medges kan motparten i stället begära omprövning av beslutet inom viss tid (*artikel 36*) varvid förfarandet skall vara kontradiktoriskt, dvs. båda parter skall höras i frågan (*artikel 37.1*). Om verkställighet skulle vägras, kan sökanden begära omprövning (*artikel 40*). Också i detta fall gäller att förfarandet skall vara kontradiktoriskt (*artikel 40.2*). Beslutet från det andra skedet av prövningen kan i sin tur överprövas på begäran av motparten om det har gått honom emot eller på sökandens begäran om domstolen beslutat vägra verkställighet (*artikel 37.2* respektive *40.2*).

De domstolar som i respektive konventionsstat skall pröva verkställighetsfrågan i de olika stadierna räknas upp i *artikel 32* (första stadiet), *artikel 37.1* respektive *40.1* (andra stadiet; artikel 37.1 reglerar de fall då motparten begär omprövning av ett bifallande beslut och artikel 40.1 på de fall då sökanden begär omprövning av ett avslagsbeslut) och artikel 37.2 respektive 41 (tredje stadiet; artikel 37.2 reglerar de fall då överprövningen skett på motpartens begäran och artikel 41 på de fall då överprövningen skett på sökandens begäran).

För Sveriges del anges i artiklarna 32, 37.1 och 40.1 Svea hovrätt och i artiklarna 37.2 och 41 Högsta domstolen. Det innebär att det är Svea hovrätt som har att pröva verkställighetsfrågan såväl i det första som i det andra stadiet, vare sig prövningen sker på sökandens eller gäldenärens begäran, medan prövningen i det tredje stadiet ankommer på Högsta domstolen.

Av *artikel VI* i konventionens protokoll framgår att konventionsstaterna ensidigt kan besluta om ändring i fråga om de utsedda exekvaturmyndigheterna.

I *artikel 34* slås fast att verkställighet får vägras endast på de grunder som anges i artiklarna 27 och 28, dvs. att samma begränsningar som gäller för erkännande gäller i fråga om verkställighet. När det gäller förfarandet skall nationella regler tillämpas (*artikel 33 första stycket*). I övrigt innehåller konventionen bl.a. regler om underrättelse till/delgivning med sökanden respektive motparten (*artikel 35 respektive 36 första stycket*), ställande av säkerhet (*artikel 38 tredje stycket och artikel 45*), partiell verkställighet av domen (*artikel 42*), verkställighet av förpliktelse att betala vite (*artikel 43*) och rättshjälp (*artikel 44*).

Det är enbart exekvaturprövningen som regleras i konventionen, inte verkställigheten som sådan. För denna gäller således den nationella lagstiftningen. Enligt *artikel 39 första stycket* gäller dock att inga andra åtgärder än säkerhetsåtgärder får vidtas mot gäldenärens egendom så länge gäldenären kan överklaga exekvaturbeslutet från den inledande prövningen eller, om han har gjort det, förrän verkställighetsfrågan har avgjorts i det andra skedet.

Domen i fråga behöver inte ha vunnit laga kraft för att kunna verkställas i andra konventionsstater. Om gäldenären begär det, kan dock exekvaturmålet vid en prövning enligt *artikel 37.1* förklaras vilande så länge domen inte vunnit laga kraft (*artikel 38 första stycket*).

I *artiklarna 46–49* finns bestämmelser om vilka handlingar som skall fogas till en ansökan om verkställighet m.m.. Bestämmelserna är delvis tillämpliga även när någon gör gällande att en dom skall erkännas.

Av *artikel III* i konventionens protokoll framgår att konventionsstaterna får ta ut en verkställighetsavgift av sökanden. En sådan avgift måste dock vara bestämd och får inte tas ut i proportion till tvisteföremålets värde.

Officiella handlingar

Enligt *artikel 50* skall s.k. officiella handlingar som faller inom konventionens tillämpningsområde verkställas i andra konventionsstater i enlighet med vad som föreskrivs i *artikel 31*. Med en officiell handling avses en exekutionstitel som har tillkommit utan medverkan av domstol, men som har en viss officiell karaktär. Förlikningar som har ingåtts inför domstol jämställs enligt *artikel 51* med officiella handlingar. I båda fallen är åtagandet begränsat till verkställighet, och omfattar alltså inte erkännande.

Övriga bestämmelser

I *artikel 52 och 53* anges vilken lag som skall tillämpas vid avgörandet av frågan var en part skall anses ha sitt hemvist. *Artikel 54 och 54 a* innehåller övergångsbestämmelser, och *artikel 55–59* behandlar förhållandet till andra konventioner. I *artikel 60–68* finns slutbestämmelser.

I *artikel I* i konventionens protokoll finns särskilda regler som begränsar användningen av uppfyllelseforum i artikel 5.1 (*första stycket*) och prorogationsforum enligt artikel 17 (*andra stycket*) i de fall svaranden har hemvist i Luxemburg.

I *artikel II första stycket* förskrivs att en person som har åtalats för ett icke uppsåtligt brott – man har särskilt haft trafikmål i tankarna – har rätt att företrädas av en försvarare under rättegången även om han inte inställer sig personligen. Konventionen omfattar inte brottmålsrättegångar i och för sig men väl skadeståndsanspråk som handläggas inom ramen för ett straffrättsligt förfarande.

I *andra stycket* i artikel II finns bestämmelser som syftar till att ytterligare skydda svaranden i denna typ av mål (jfr avsnitt 4.2 angående artikel 27.2). Konventionsstaterna får enligt dessa bestämmelser vägra att erkänna och verkställa en dom rörande ett civilrättsligt anspråk som har prövats inom ramen för en brottmålsprocess av det slag som avses i artikeln, om svaranden inte haft tillfälle att svara i målet. I artikeln syftas därvid på rättegångar där svaranden har ålagts att inställa sig personligen vid rättegången och uteblivit (Jenard-rapporten s. 63). Att svaranden inte haft tillfälle att svara i målet innebär närmast att han inte har kunnat tillvarata sina intressen genom att företrädas av ombud. När det gäller Luganokonventionen har motsvarande vägransgrund gjorts obligatorisk i Sverige (se 3 § i lagen [1992:794] med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen).

Bestämmelserna i *artikel III* behandlar kostnader för verkställighetsförfarandet. Det är tillåtet att ta ut en avgift (se prop. 1991/92:128 s. 119), men avgiften får inte beräknas efter tvisteföremålets värde.

Artikel IV behandlar delgivningfrågor. I artikeln anges att, utöver vad som föreskrivs i mellan konventionsstaterna gällande konventioner, delgivningshandlingar kan sändas för delgivning direkt mellan tjänstemännen i rättegångsstaten och andra stater. Bestämmelserna har tillkommit för att så långt det är möjligt påskynda delgivningsförfarandet. Dessa bestämmelser gäller även när delgivning skall äga rum under verkställighetsförfarandet. Konventionsstaterna kan genom en förklaring till generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd motsätta sig detta förfarande. Sverige har beträffande motsvarande bestämmelse i Luganokonventionen reserverat sig mot förfarandet. I avsnitt 7 föreslås att så skall ske också i fråga om Brysselkonventionen.

Av *artikel V* framgår att reglerna i artikel 6.2 och 10 inte kan åberopas i Tyskland eller Österrike. I dessa stater finns inga regler som svarar mot artikel 6.2. Den förlorande partens intresse av att få regress- och liknande anspråk prövade mot tredje man tillgodoses i stället genom särskilda underrättelseförfaranden som i princip innebär att tredje man delges en underrättelse om att rättegång pågår med uppmaning att delta i rättegången som intervenient. I artikeln anges för de nämnda staterna de på detta underrättelseförfarande tillämpliga bestämmelserna som alltså träder i stället för bestämmelsen i Brysselkonventionens artikel 6.2. Av *andra stycket* i artikel V framgår att den omständigheten att konventionsstaterna har olika regelsystem på detta område inte skall hindra

domarnas fria rörlighet; en dom som har meddelats i en konventionsstat med stöd av artikel 6.2 eller 10 skall erkännas och verkställas i Tyskland och Österrike på vanligt sätt. På samma sätt skall de rättsverkningar som en dom som har meddelats i dessa stater har för tredje man erkännas i övriga konventionsstater.

I *första stycket* i *artikel Va* anges att uttrycket domstol i mål om underhållsskyldighet skall omfatta de danska administrativa myndigheterna. Det *andra stycket* har införts i och med 1996 års tillträdeskonvention och innebär att med uttrycket domstol avses vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande och handräckning också svensk kronofogdemyndighet (se avsnitt 8.1). Brysselkonventionen avviker i sistnämnda avseende från Luganokonventionen.

I *Artikel Vb* finns dels en exklusiv behörighetsregel av ett speciellt slag, dels särskilda bestämmelser om vilandeförklaring av mål. Bestämmelserna gäller vissa mål mellan befälhavare och besättningsmedlem på havsgående fartyg.

Artikel Vc innehåller en särskild bestämmelse som tar sikte på tillämpningen av EG:s patentkonvention, som inte har trätt i kraft.

Artikel Vd innehåller en bestämmelse om exklusiv behörighet. Det rör sig om de europeiska patenten som meddelas av det europeiska patentverket i München enligt den år 1973 ingångna europeiska patentkonventionen. Frågan behandlas utförligt i prop. 1991/92:128 Luganokonventionen (s. 188 f.).

Artikel Ve behandlar avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller som har bestyrkts av en sådan myndighet. Sådana avtal skall anses som officiella handlingar enligt artikel 50 första stycket. Det innebär att de – om de är verkställbara i den stat där de har upprättats – kan verkställas i andra konventionsstater i enlighet med bestämmelserna i artikel 31–45. Någon motsvarande bestämmelse finns inte i Protokoll nr 1 till Luganokonventionen. Någon skillnad i sak mellan de båda konventionerna anses dock inte finnas i detta avseende, se prop. 1991/92:128 s. 215.

Av bestämmelserna i *artikel VI* framgår att konventionsstaterna skall underrätta generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd om de lagändringar som konventionsstaterna vidtar med avseende på olika nationella bestämmelser som omnämns på olika ställen i konventionen (se bl.a. artikel 3) liksom ändringar i förteckningarna över de utsedda exekvaturdomstolarna. Konventionsstaterna kan alltså ensidigt besluta om ändringar i sistnämnda hänseende.

4.4 1971 års protokoll om EG-domstolens tolkning

EG-domstolen är, efter en begäran av nationell domstol, behörig att tolka Brysselkonventionen, det till konventionen hörande protokollet samt 1971 års protokoll. Detta framgår av 1971 års protokoll om domstolens tolkning av Brysselkonventionen. Bestämmelserna i 1971 års protokoll har utformats efter mönster av reglerna i EG-fördraget om förhandsavgörande (artikel 177). Syftet är att säkra en enhetlig tolkning av konventionen.

De domstolar som har rätt att begära ett förhandsavgörande anges i *artikel 2* i konventionens protokoll. En sådan rätt tillkommer domstolar som utgör andra eller högsta instans, liksom de domstolar som enligt *artikel 37* i konventionen prövar ett överklagande av ett exekvaturbeslut. De högsta instanserna är enligt *artikel 3.1* skyldiga att begära ett förhandsavgörande, om en fråga om tolkning av konventionen uppkommer i ett mål som pågår där och om ett beslut i frågan är nödvändigt för att domstolen skall kunna döma i saken. Övriga behöriga domstolar har rätt, men är inte skyldiga, att begära ett förhandsavgörande om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda (*artikel 3.2*). Enligt *artikel 4* kan respektive konventionsstat utse en myndighet som har rätt att begära att EG-domstolen ger ett tolkningsbesked också i fall som inte har någon anknytning till ett pågående mål eller ärende. Denna bestämmelse saknar motsvarighet i EG-fördraget. En sådan begäran får göras, om domar som har meddelats i den stat vars myndighet begär beskedet strider mot den tolkning som har gjorts av EG-domstolen eller mot en dom av en domstol som avses i *artikel 2.1* och *2.2* i 1971 års protokoll. De domar som avses måste ha vunnit laga kraft. EG-domstolens tolkning i ett sådant fall påverkar inte de domar som gav upphov till begäran om tolkning.

4.5 1996 års konvention om Sveriges tillträde

Förhandlingar mellan de nya medlemsstaterna – Sverige, Finland och Österrike – och de tidigare medlemsstaterna, ägde rum under år 1996. Förhandlingarna utmynnade i en särskild tillträdeskonvention som undertecknades av samtliga medlemsstater den 29 november 1996.

Tillträdeskonventionen innehåller de tekniska justeringar av konventionstexten som föranleds av de nya staternas tillträde. I huvudsak rör det sig om tillägg till de artiklar som anger nationella behörighetsregler och domstolar i *artikel 3*, *32*, *37*, *40* och *41*. Såvitt avser *artikel 3* i Brysselkonventionen, som behandlar icke tillåtna jurisdiktionsregler, anges för Sveriges del samma bestämmelse som i Luganokonventionen, dvs. allmänt förmögenhetsforum; 10 kap. 3 § första stycket första meningen RB. Behöriga domstolar för behandling av frågor om verkställighet av utländska domar anges i artiklarna *32*, *37*, *40* och *41*. För Sveriges del är Svea hovrätt första prövningsinstans. Överklagande kan göras till Högsta domstolen. Detta överensstämmer med vad som gäller enligt Luganokonventionen.

Tillträdeskonventionen innehåller också en komplettering av *artikel 55* som anger de konventioner som har ingåtts mellan konventionsstaterna och som ersätts av Brysselkonventionen.

Härutöver innehåller tillträdeskonventionen en anpassning av konventionens protokoll. I *artikel V* görs ett tillägg angående återgångskrav, som avser Österrike. *Artikel Va* innehåller en nyhet som avser svenska förhållanden. Som har redovisats tidigare anger ett nytt andra stycke att i mål om betalningsföreläggande och handräckning avser uttrycket domstol också svensk kronofogdemyndighet. Denna fråga behandlas ytterligare i avsnitt 8.1. Vidare har en ny *artikel – Ve* – lagts till, som anger att ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en

administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall betraktas som en officiell handling enligt artikel 50 första stycket i konventionen. Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i Luganokonventionen. I sak anses dock motsvarande gälla också enligt Luganokonventionen (se avsnitt 4.3).

Ett par tekniska anpassningar har också gjorts av 1971 års protokoll. Här behöver endast nämnas tillägget i artikel 2.1 som anger de högre domstolar som har rätt att begära att EG-domstolen meddelar ett förhandsavgörande. De svenska domstolar som enligt artikel 2.1 kan begära ett sådant besked är Högsta domstolen, Regeringsrätten, Marknadsdomstolen och Arbetsdomstolen.

Tillträdeskonventionen träder i kraft, i förhållandet mellan de stater som har ratificerat konventionen, första dagen i den tredje månaden efter det att en av de tre nya medlemsstaterna och en av de tidigare medlemsstaterna har deponerat sina ratifikationsinstrument. Bestämmelserna i Brysselkonventionen och dess protokoll tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och officiella handlingar som har upprättats eller registerats efter tillträdeskonventionens ikraftträdande i ursprungsstaten, och i fråga om erkännande och verkställighet, i den stat som ansökan riktar sig till. Domar som har meddelats efter ikraftträdandet i de två aktuella staterna skall dock i vissa fall erkännas även om det rättsliga förfarandet har inletts före konventionens ikraftträdande, se artikel 13.2 i tillträdeskonventionen.

4.6 Sakliga skillnader mellan Luganokonventionen och Brysselkonventionen

Som har angetts tidigare överensstämmer Brysselkonventionen till största delen med Luganokonventionen. Som vi har anmärkt i det föregående finns det i några avseenden dock materiella skillnader mellan de båda konventionerna. I det följande redovisas skillnaderna översiktligt. På några ytterligare punkter skiljer sig den svenska översättningen av Brysselkonventionen från likalydande bestämmelser i Luganokonventionen. Det är i de fallen inte fråga om några skillnader i sak mellan konventionerna.

Bestämmelsen i *artikel 5.1* om domstols behörighet i tvister som avser anställningsavtal är något annorlunda utformad i Brysselkonventionen jämfört med artikel 5.1 i Luganokonventionen. Enligt Brysselkonventionen står möjligheten att väcka talan vid den ort där arbetsgivarens affärsställe är beläget endast öppen för arbetstagaren. Enligt Luganokonventionen kan också arbetsgivaren välja detta forum.

En skillnad mellan de båda konventionerna som avser anställningsavtal finns också i *artikel 17 femte stycket* (artikel 17.5 i Luganokonventionen) som behandlar avtal om domstolsbehörighet i tvister om anställningsavtal. Ett prorogationsavtal är i sådana fall giltigt enligt Brysselkonventionen endast om det har ingåtts efter tvistens uppkomst eller om arbetstagaren åberopar det för att väcka talan vid andra domstolar än domstolen i den ort där svaranden har hemvist eller de domstolar som anges i artikel 5.1. Enligt Luganokonventionen gäller att ett sådant

prorogationsavtal är giltigt enbart om det har ingåtts efter tvistens uppkomst.

Även *artikel 16* är något annorlunda formulerad i Brysselkonventionen. Skillnaden finns i artikel 16.1 b) som avser tvister om tidsbegränsade avtal om nyttjanderätt till fast egendom. Bestämmelsen i Brysselkonventionen erbjuder ett alternativt fastighetsforum vid den ort där svaranden har sitt hemvist, under förutsättning att såväl hyresgästen som fastighetsägaren är fysiska personer och har hemvist i samma konventionsstat. Enligt Luganokonventionen krävs enbart att nyttjanderättshavaren är fysisk person, och att ingen av parterna har hemvist i den konventionsstat där fastigheten är belägen. Enligt artikel I b i Protokoll nr 1 till Luganokonventionen har konventionsstaterna möjlighet att förbehålla sig rätten att inte erkänna och verkställa domar från andra konventionsstater, om domstolens behörighet har grundats uteslutande på svarandens hemvist i ursprungsstaten och egendomen är belägen i den stat som har gjort reservationen. Sådana förbehåll har gjorts av Frankrike och Grekland. Denna möjlighet till förbehåll saknas i Brysselkonventionen.

Det finns i Luganokonventionen ett antal grunder att vägra erkännande som helt saknas i Brysselkonventionen. Två av dem anges i *artikel 28 andra stycket* i Luganokonventionen som hänvisar till artikel 54 B punkt 3 och artikel 57 punkt 4. Det ena fallet – artikel 54 B – har sin grund i att Luganokonventionens bestämmelser om domstols behörighet i vissa hänseenden avviker från Brysselkonventionen. Det tar sikte på situationen då domstolen i ursprungsstaten av misstag har tillämpat Brysselkonventionen i stället för Luganokonventionen och erkännande begärs mot någon som har hemvist i en EFTA-stat. Det andra fallet – artikel 57 – hänför sig till situationen då domstolen enligt bestämmelserna i Luganokonventionens artikel 57 grundat sin behörighet på en bestämmelse i en specialkonvention, som erkännande-/verkställighetsstaten inte har tillträtt.

I artikel I a och I b i Protokoll nr 1 till Luganokonventionen finns ytterligare två vägransgrunder, som saknas i Brysselkonventionen. Artikel I a rör enbart Schweiz. Artikel I b har behandlats i det föregående, i anslutning till artikel 16 b).

Mot bakgrund av att Brysselkonventionen endast är öppen för unionens medlemsstater skiljer sig slutbestämmelserna i artikel 60–68 från motsvarande bestämmelser i Luganokonventionen. Nya medlemsstaters anslutning till Brysselkonventionen sker genom att samtliga medlemsstater ingår en konvention om den nya statens tillträde till Brysselkonventionen. Till Luganokonventionen kan, utöver EU:s och EFTA:s medlemsstater, andra stater ansluta sig efter en särskild inbjudan. Samtycke krävs från samtliga stater inom EU och EFTA.

Den nya bestämmelsen i artikel Va (andra stycket) i konventionens protokoll, avseende den summariska processen, saknar också motsvarighet i Luganokonventionen (se avsnitt 4.4 och 4.5). Innehållet i artikel Ve, som saknas i Protokoll nr 1 till Luganokonventionen, har redovisats i avsnitt 4.3.

Någon motsvarighet till 1971 års protokoll med möjligheten att begära förhandsbesked om tolkningen av Brysselkonventionen finns inte

beträffande Luganokonventionen. Till Luganokonventionen finns i stället ett Protokoll nr 2 som syftar till att åstadkomma en enhetlig tolkning genom ett system för utväxling av domar m.m.

Av Protokoll nr 3 till Luganokonventionen framgår att EU:s rättsakter jämställs med sådana konventioner som avses i artikel 57. Protokoll nr 3 har en motsvarighet i artikel 57.3 i Brysselkonventionen, där det sägs att Brysselkonventionen inte skall inverka på tillämpningen av bestämmelser på särskilda områden om domstols behörighet eller erkännande och verkställighet av domar som finns intagna i eller kommer att tas in i EU:s rättsakter, eller i nationell lagstiftning som införlivat sådana rättsakter.

5 Förhållandet mellan Brysselkonventionen och Luganokonventionen

Brysselkonventionen kan enbart tillträdas av EU:s medlemsländer och gäller enbart mellan medlemsländerna. Luganokonventionen, som antogs år 1988 av EG:s och EFTA:s dåvarande medlemsstater är i första hand öppen för unionens medlemsstater och EFTA-staterna och gäller mellan EU:s medlemsstater å ena sidan och EFTA-staterna å andra sidan samt EFTA-staterna inbördes. Det innebär för EU-staterna att två parallella och i någon mån avvikande instrument är tillämpliga. Frågan om hur de två konventionerna skall förhålla sig till varandra har fått en särskild reglering i artikel 54 B i Luganokonventionen. Brysselkonventionen har ingen motsvarande regel.

Enligt bestämmelserna i artikel 54 B i Luganokonventionen skall den konventionen inte inverka på EU-staternas inbördes tillämpning av Brysselkonventionen. Detta innebär bl.a. att det är Brysselkonventionen och inte Luganokonventionen som skall tillämpas om svaranden har hemvist i en EU-stat och talan väcks vid en domstol i en annan EU-stat. Detsamma gäller vid erkännande och verkställighet i en EU-stat av en dom som har meddelats i en annan EU-stat.

Brysselkonventionens bestämmelser om domstols behörighet sätts däremot ur spel till förmån för Luganokonventionen om svaranden har hemvist i en EFTA-stat eller om domstol i en sådan stat är exklusivt behörig att pröva målet. Luganokonventionen skall också tillämpas i fråga om litispensens eller när mål har samband med varandra enligt bestämmelserna i artiklarna 21 och 22, om målen är anhängiga samtidigt i en EU-stat och i en EFTA-stat. Slutligen skall Luganokonventionen, och inte Brysselkonventionen, tillämpas vid erkännande och verkställighet om endera rättegångsstaten eller verkställighetstaten är en EFTA-stat.

Eftersom EFTA-staterna endast skall tillämpa Luganokonventionen, är bestämmelserna i artikel 54 B i första hand av betydelse för EU-staterna.

När Luganokonventionen antogs och ratificerades var Sverige medlem i EFTA. Sveriges tillträde till Brysselkonventionen innebär att den konventionen – och inte Luganokonventionen – i fortsättningen skall tillämpas i förhållandet till unionens andra medlemsstater. Denna förändring kommer dock inte att ske med omedelbar verkan, utan efterhand och allteftersom övriga medlemsstater ratificerar 1996 års

tillträdeskonvention. Det är först därmed som Brysselkonventionen börjar gälla mellan övriga EU-stater och Sverige. Vi får därför under en tid framöver tillämpa Bryssel- och Luganokonventionerna parallellt också i förhållande till andra EU-stater; Brysselkonventionen i förhållande till de medlemsstater som har ratificerat 1996 års tillträdeskonvention och Luganokonventionen i förhållande till de EU-stater som ännu inte har ratificerat tillträdeskonventionen. När samtliga EU-stater har ratificerat 1996 års tillträdeskonvention kommer Luganokonventionen att få en mindre framträdande roll i Sverige, och enbart tillämpas i förhållande till EFTA-staterna Island, Norge och Schweiz. Ett antal stater utanför EU/EFTA-kretsen kan komma att ansluta sig till Luganokonventionen inom en inte alltför avlägsen framtid. Frågan om Polens anslutning är t.ex. långt framskriden.

6 Revidering av Bryssel- och Luganokonventionerna

EU-länderna har, tillsammans med EFTA-staterna Island, Norge och Schweiz, inlett ett arbete med att revidera de båda konventionerna. Innehållet i Brysselkonventionen – liksom i Luganokonventionen – kan därmed komma att ändras. Det blir dock inte fråga om några mer ingripande förändringar. Arbetet är inriktat på ändringar som leder till att konventionerna fungerar bättre, utan att några ingrepp görs i konventionernas grundprinciper. EG-domstolens praxis skall beaktas i revideringsarbetet, liksom viktigare domar och beslut av nationella domstolar.

Vid undertecknandet av Sveriges, Finlands och Österrikes tillträde till Brysselkonventionen förband sig medlemsstaterna att, när rådet antagit Europaparlamentets och rådets direktiv om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (96/71/EG), undersöka det lämpliga i att göra eventuella ändringar i Bryssel- och Luganokonventionerna för att skydda sådana utstationerade arbetstagare. Denna fråga tas upp i revideringsarbetet.

Sverige har bland annat tagit upp frågan om att Brysselkonventionen (och Luganokonventionen) skall kunna tillämpas på förfaranden enligt viss marknadsrättslig lagstiftning, såsom ingripanden mot vilseledande reklam och oskäligen avtalsvillkor och att en särskild behörighetsregel skall gälla för sådana fall, samt frågan om komplettering i Luganokonventionen såvitt avser bestämmelsen i artikel Va konventionens protokoll, om den summariska processen (se avsnitt 4.5).

Revideringsarbetet påbörjades i januari 1998 och beräknas kunna avslutas i början av år 1999.

Regeringens förslag: Sverige skall tillträda Brysselkonventionen och 1971 års protokoll om EG-domstolens tolkningsbehörighet.

Konventionen skall i sin helhet inkorporeras med svensk rätt i en särskild lag. 1971 års protokoll om EG-domstolens tolkning av Brysselkonventionen införlivas med svensk rätt genom samma lag. I lagen tas in kompletterande föreskrifter av i huvudsak samma innehåll som finns i den lag som utfärdades vid tillträdet till Luganokonventionen.

Sverige skall utnyttja möjligheten att reservera sig mot bestämmelsen i konventionens protokoll som innebär att handlingar kan sändas för delgivning mellan konventionsstaterna på tjänstemannanivå.

Lagen (1992:794) med anledning av Sverige tillträde till Luganokonventionen ändras med anledning av tillträdet till Brysselkonventionen och ges en ny rubrik.

Förslaget i utkastet till lagrådsremiss överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker i huvudsak förslaget eller lämnar det utan erinran. Stockholms universitet och Svensk Handel ifrågasätter dock att Sverige skall reservera sig mot bestämmelsen i konventionens protokoll som innebär att handlingar kan sändas för delgivning mellan konventionsstaterna på tjänstemannanivå. Hovrätten över Skåne och Blekinge föredrar att rubriken till lagen om tillträdet till Brysselkonventionen ges en rubrik som överensstämmer med rubriken till lagen med anledning av Sverige tillträde till Luganokonventionen, och att den rubriken inte ändras. Stockholms tingsrätt menar att de i utkastet föreslagna ändringarna i lagen om Luganokonventionen innebär att den blir svårare att tillämpa. I övrigt har ett antal påpekanden av teknisk och formell karaktär framförts. Dessa påpekanden behandlas i anslutning till respektive sakfråga.

Riksskatteverket anser att det är oklart om en tingsrätt är överinstans i konventionens mening i mål som har initierats vid en kronofogdemyndighet. Hovrätten över Skåne och Blekinge har påtalat att Bryssel- och Luganokonventionens behörighetsregler i flera hänseenden inte överensstämmer med intern svensk rätt och framhållit behovet av en översyn av 10 kap. rättegångsbalken.

Skälen för regeringens förslag: Sverige har genom det anslutningsfördrag med tillhörande anslutningsakt som reglerar vårt lands inträde i EU åtagit sig att tillträda Brysselkonventionen och 1971 års protokoll om EG-domstolens tolkningsrätt. Sverige skall således ansluta sig till konventionen och 1971 års protokoll.

Brysselkonventionen innehåller processuella bestämmelser som skall tillämpas under rättegång och bestämmelser om erkännande och verkställighet av utländska domar. Dessa bestämmelser måste införlivas med svensk rätt. Vissa andra bestämmelser, t.ex. slutbestämmelserna, berör endast medlemsstaternas inbördes rättigheter och skyldigheter. De behöver inte nödvändigtvis införlivas.

En internationell konvention kan införlivas med svensk rätt genom två olika metoder. Det kan ske genom transformering, varvid de delar av konventionen som behöver införlivas med svensk rätt omarbetas till svensk författningstext. Den andra metoden – inkorporering – innebär att det i lag eller annan författning föreskrivs att konventionens bestämmelser gäller direkt i Sverige och skall tillämpas som de är av svenska domstolar och myndigheter. När denna metod används blir den autentiska konventionstexten – på ett eller flera språk – gällande författningstext.

När Sverige tillträdde Luganokonventionen inkorporerades konventionen i sin helhet genom lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen. Det är av stor vikt att lagstiftningen när det gäller de båda instrumenten är så likartad som möjligt. Samma metod för införlivande bör därför användas när Brysselkonventionen tillträds. Konventionen bör alltså införlivas med svensk rätt i en särskild lag. Lagen bör innehålla kompletterande föreskrifter motsvarande dem som finns i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen. Därutöver bör lagen innehålla en upplysning om att artikel 54 B i Luganokonventionen innehåller bestämmelser om när Luganokonventionen skall tillämpas framför Brysselkonventionen.

I utkastet till lagrådsremiss föreslogs att lagen skall ges en rubrik som anger vad konventionen rör, nämligen domstols internationella behörighet och verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen. Den föreslagna rubriken är visserligen, som har påpekats av en remissinstans, relativt lång. Fördelarna med att lagens rubrik anger dess innehåll överväger dock. Den föreslagna lagen behandlas närmare i författningsscommentaren (avsnitt 9.1).

Med hänsyn till att ikraftträdandet av konventionen är beroende av deponeringen av ratifikationsinstrumenten (se artikel 16 i 1996 års tillträdeskonvention) är det inte lämpligt att ange tidpunkten för ikraftträdandet i lagen. Tillträdeslagen och lagstiftningen i övrigt med anledning av tillträdet bör i stället träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Som har redovisats i avsnitt 5 innebär Sveriges tillträde till Brysselkonventionen och övriga EU-medlemsstaters ratificering av 1996 års tillträdeskonvention att Luganokonventionen kommer att tillämpas i mindre utsträckning. Brysselkonventionen kommer att bli det instrument som i praktiken kommer att tillämpas i de flesta fall. Detta påverkar den nuvarande lagstiftningen om Luganokonventionen. Dels behövs en motsvarande bestämmelse som föreslås beträffande Brysselkonventionen, som upplyser om att artikel 54 B i Luganokonventionen innehåller bestämmelser om när Brysselkonventionen skall tillämpas i stället för Luganokonventionen. Vidare bör det undvikas att de två lagarna innehåller likalydande regler om förfarandet. Dessa bestämmelser (4–7 §§) i lagen med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen bör därför ersättas med en hänvisning till motsvarande bestämmelser i lagen om Brysselkonventionen. Därigenom blir det också tydligt att förfarandet faktiskt är identiskt för de båda konventionerna.

Stockholms tingsrätt har haft synpunkter på förslaget i utkastet till lagrådsremiss i den här delen. Synpunkterna rör dels den föreslagna lagstiftningsmetoden som sådan, dels den lagtekniska utformningen. Tingsrätten menar att den föreslagna ordningen innebär att lagen om Luganokonventionen blir svårare att tillämpa för dem som inte har en ingående kännedom om både Luganokonventionen och Brysselkonventionen. Regeringen delar inte den ståndpunkten. Det framgår ju av förarbetena till lagen om det svenska tillträdet till Luganokonventionen och av författningskommentaren till de nya bestämmelserna i lagen att de båda konventionerna är så gott som likalydalydande. Till denna fråga och de lagtekniska synpunkterna återkommer vi i författningskommentaren. Regeringen menar vidare att lagen bör ges en rubrik som anger vad den handlar om, på samma sätt som föreslås beträffande lagen om Brysselkonventionen.

Behovet av författningsändringar i övrigt behandlas i avsnitt 8.

1971 års protokoll om EG-domstolens tolkning av Brysselkonventionen innebär att svenska domstolar ges möjlighet, och i vissa fall är skyldiga, att begära ett förhandsavgörande från EG-domstolen. Från och med den 1 januari 1998 finns en generell lag om rätten att begära förhandsavgöranden från EG-domstolen om tolkningen av vissa internationella överenskommelser som Sverige har tillträtt och som har ingåtts inom ramen för EU (prop. 1996/97:164, bet. 1997/98:JuU2, rskr. 1997/98:22, SFS 1997:895). Ett sätt att införliva 1971 års protokoll med svensk rätt är därför att, sedan riksdagen har godkänt Sveriges tillträde till konventionen och 1971 års protokoll, i ett tillkännagivande ange att Brysselkonventionen omfattas av lagen och vilka bestämmelser som gäller för begäran om förhandsbesked.

Ett annat sätt är att inkorporera 1971 års protokoll på samma sätt som konventionen i övrigt, genom en bestämmelse i lagen om Sveriges tillträde till Brysselkonventionen. En sådan lösning har fördelen att alla de bestämmelser som gäller när Brysselkonventionen skall tillämpas anges på ett och samma ställe, i lagen om Brysselkonventionen. Den metoden bör därför väljas. Samma metod har också tillämpats när det gäller förhandsbesked i fråga om tolkningen av konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Romkonventionen), se prop. 1997/98:14 (s. 20 f.), bet. 1997/98:LU9, rskr. 1997/98:139.

Enligt artikel 4 i 1971 års protokoll kan varje konventionsstat utse en myndighet som ges rätt att begära tolkningsbesked från EG-domstolen beträffande avgöranden som inte har någon anknytning till något mål eller ärende (se avsnitt 4.4). Det finns för Sveriges del inte något behov av att utse en sådan myndighet. Motsvarande bedömning gjordes också beträffande samma bestämmelse i protokollet till Romkonventionen om EG-domstolens tolkningsbehörighet.

Riksskatteverket har uppmärksammat frågan om tingsrätten, i mål om betalningsföreläggande eller handräckning, skall uppfattas som överinstans enligt artikel 2.2 i 1971 års protokoll, och därmed ha rätt att begära tolkningsbesked av EG-domstolen. Det är en fråga som inte kan avgöras eller klargöras i den svenska lagstiftningen. Om frågan ställs på sin spets är det EG-domstolen som har att klargöra saken.

När Luganokonventionen ratificerades (se prop. 1991/92:128 s. 132 f.) utnyttjade Sverige möjligheten att motsätta sig att handlingar sänds för delgivning mellan konventionsstaterna på tjänstemannanivå, enligt bestämmelsen i artikel IV i Protokoll Nr 1 till Luganokonventionen. Motsvarande bestämmelse finns i Brysselkonventionens protokoll (se avsnitt 4.3). I utkastet till lagrådsremiss förordades att en sådan reservation skall göras också beträffande Brysselkonventionen. Ett par remissinstanser har ifrågasatt det ställningstagandet.

En tillämpning av artikel IV i Brysselkonventionens protokoll skulle innebära att delgivningshandlingen skulle skickas till en av de 21 länsstyrelserna i stället för det svenska centralorganet; Utrikesdepartementet. Länsstyrelserna tar dock sedan flera år tillbaka i praktiken inte någon befattning med delgivningsframställningar från utlandet, bortsett från nordiska ärenden enligt 1974 års nordiska överenskommelse om inbördes rättshjälp genom delgivning och bevisupptagning. En tillämpning av artikel IV skulle därmed kunna innebära en försämrad effektivitet. Skälen för en reservation är därmed lika starka i dag som de var vid ratificeringen av Luganokonventionen. Frågan kommer att aktualiseras på nytt vid tillträdet till konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (publicerad i EGT, se 97/C 261/01).

I anslutning till vad en remissinstans har anfört vill regeringen säga att vårt tillträde till Brysselkonventionen inte förutsätter att vi anpassar våra nationella forumbestämmelser till vad som gäller enligt konventionen. Det finns dock i Justitiedepartementet planer på en översyn av bestämmelserna i 10 kap. rättegångsbalken som bl.a. syftar till att anpassa reglerna till nutida förhållanden, både inom affärlivet och i mer privata förhållanden. Planerna har dock inte tagit någon mer konkret form. Tillträdet till Brysselkonventionen får inga ekonomiska konsekvenser.

8 Behovet av författningsändringar

8.1 Brysselkonventionen och den summariska processen

Regeringens förslag: I lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning tas en bestämmelse in som hänvisar till att Brysselkonventionens domsrättsregler m.m. gäller i vissa fall.

Av den föreslagna lagen om domstols internationella behörighet och verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen skall framgå att kronofogdemyndigheten i Stockholm är behörig när Brysselkonventionen innebär svensk domsrätt, men behörig myndighet saknas enligt nationell rätt.

I utkastet till lagrådsremiss gjordes bedömningen att några särskilda bestämmelser om Brysselkonventionens tillämpning i fråga om den summariska processen inte behövdes.

Remissinstanserna: Lunds universitet anser att det skulle vara lämpligt att i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och hand-

räkning ta in en uttrycklig hänvisning till Brysselkonventionens domsrättsregler och menar att det kan finnas ett behov av en regel om ett s.k. reservforum också för den summariska processen. Även Stockholms universitet har haft synpunkter på utkastets bedömning i fråga om reservforum. Riksskatteverket anser att det när det gäller möjligheten till vilandeförklaring respektive avvísning finns ett behov av ändringar i lagen om betalningsföreläggande och handräckning för att undanröja oklarheter och underlätta en tillämpning av Brysselkonventionen.

Skälen för regeringens förslag: Brysselkonventionen skall – till skillnad från vad som gäller i fråga om Luganokonventionen – tillämpas även vid handläggning enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning (om Luganokonventionen och den summariska processen, se avsnitt 8.2). Som har redovisats ovan (avsnitt 4.3) innehåller Brysselkonventionens protokoll en bestämmelse (artikel Va andra stycket) som säger att med uttrycket domstol vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande och handräckning skall också avses svensk kronofogdemyndighet. Detta får betydelse när det gäller behörighetsreglerna och innebär vidare att utslag och beslut i mål om betalningsföreläggande och handräckning kan verkställas i de övriga medlemsländerna. Bestämmelsen i artikel Va har inte begränsats till att gälla betalningsföreläggande och vanlig handräckning utan gäller också särskild handräckning.

Konventionens behörighetsregler kommer att utgöra specialregler i förhållande till forumbestämmelserna i lagen om betalningsföreläggande och handräckning (6–8 §§), och skall därmed tillämpas i de fall konventionen är tillämplig (se prop. 1991/92:128 s. 149 f.). Några särskilda bestämmelser om behörighet behövs därför inte för att Brysselkonventionens regler skall bli tillämpliga. I utkastet till lagrådsremiss ifrågasattes om inte detta borde göras klart genom en uttrycklig hänvisning till konventionen i lagen om betalningsföreläggande och handräckning. Med motiveringen att en sådan hänvisning riskerar att leda till olyckliga motsatsslut när det gäller annan specialreglering, och försvåra en analog tillämpning av andra bestämmelser föreslogs ingen uttrycklig regel. En sådan lösning överensstämmer med den lösning som har valts både i lagen som reglerar Sveriges tillträde till Luganokonventionen och som föreslås beträffande lagen om vårt tillträde till Brysselkonventionen, i förhållande till forumreglerna i rättegångsbalken.

Lunds universitet har anfört att en hänvisning till Brysselkonventionens domsrättsregler kunde vara lämpligt, om än inte strikt juridiskt nödvändigt. Regeringen delar den bedömningen. Det finns skäl att i detta avseende välja en annan lösning än den som gäller för domstolarna. Ett starkt argument för en sådan lösning är att Brysselkonventionen enligt sin rubrik handlar om *domstols* internationella behörighet och om erkännande och verkställighet av *domar*. Att konventionen också omfattar den summariska processen framgår ju enbart av bestämmelsen i artikel Va i konventionens protokoll. Ett ytterligare argument är att Brysselkonventionens tillämpning på den summariska processen skiljer sig från vad som gäller i fråga om Luganokonventionen. Det kan därmed finnas ett behov av en regel i

lagen om betalningsföreläggande och handräckning som erinrar om att det i Brysselkonventionen finns bestämmelser som i vissa fall skall tillämpas av kronofogdemyndigheterna.

Behörighetsreglerna i konventionens Avdelning II innebär att vissa forumregler i den nationella lagstiftningen inte får tillämpas. Detta gäller i fråga om 6 § andra stycket i lagen om betalningsföreläggande och handräckning, som innebär att en ansökan om betalningsföreläggande eller handräckning kan göras hos kronofogdemyndigheten i den region där egendom finns som tillhör svaranden eller där verkställighet annars lämpligen kan ske.

Forumregeln i 6 § tredje stycket i lagen om betalningsföreläggande och handräckning får däremot tillämpas. Denna bestämmelse hänvisar nämligen till behörighetsbestämmelser i 4 § lagen (1994:2087) med anledning av Sveriges tillträde till den multilaterala överenskommelsen om undervägsavgifter. Av artikel 57 i Brysselkonventionen följer att bestämmelsen har företräde framför Brysselkonventionens behörighetsregler, eftersom den grundar sig på en överenskommelse med andra stater om domstolars behörighet på ett särskilt område.

Att Brysselkonventionen skall tillämpas innebär för kronofogdemyndigheterna också att artiklarna i konventionen om litispens och mål som har samband med varandra (artiklarna 21–23) skall tillämpas. Om en talan har väckts i en annan stat om samma sak som målet vid kronofogdemyndigheten rör, eller som har samband med den saken, skall handläggningen vid kronofogdemyndigheten vila tills det har avgjorts var talan har väckts först. Har talan väckts först i den andra staten skall målet vid kronofogdemyndigheten avvisas. I utkastet till lagrådsremiss gjordes bedömningen att någon särskild bestämmelse för dessa fall inte behövs. Riksskatteverket har gentemot detta anfört att det skulle underlätta tillämpningen av Brysselkonventionen och bidra till klarhet om det i lagen om betalningsföreläggande och handräckning infördes bestämmelser som uttryckligen ger kronofogdemyndigheten möjlighet att dels vilandeförklara mål i avvaktan på att myndighetens behörighet klarlagts, dels avvisa en talan på begäran av part.

Regeringen har förståelse för strävan att underlätta tillämpningen av konventionen för kronofogdemyndigheterna. En reglering av de frågor som Riksskatteverket tar upp är dock inte lämplig. Bestämmelser om förfarandet i dessa delar finns i konventionen, och konventionens bestämmelser blir direkt tillämpliga när Brysselkonventionen träder i kraft. Om man dessutom reglerar frågorna i nationell rätt är det ofrånkomligt att ordalydelsen inte blir exakt densamma. Det leder i sin tur till osäkerhet om vad som faktiskt gäller.

Riksskatteverket har tagit upp en annan fråga, som knyter an till reglerna i konventionen om vilandeförklaring. Verket har pekat på behovet av en möjlighet att överklaga ett beslut om vilandeförklaring på den grunden att beslutet onödigt uppehåller målet, enligt mönster av 49 kap. 7 § 1 RB. I detta avseende finns inga bestämmelser i konventionen, varför en reglering i lagen om betalningsföreläggande och handräckning inte av de skäl som har angetts ovan möter några hinder. Regeringen är dock inte övertygad om att det kommer att finnas ett praktiskt behov av en sådan överklagandemöjlighet. Vi är därför inte beredda att i detta

skede föreslå en sådan bestämmelse. Den närmare tillämpningen av Brysselkonventionen på den summariska processen bör i stället avvaktas. Om det skulle visa sig att behov av en överklagandemöjlighet finns, eller om andra tillämpningsproblem framkommer, är vi beredda att ta upp frågan på nytt.

Det finns skäl att beröra ytterligare en bestämmelse i Brysselkonventionen, nämligen artikel 20 andra stycket. Den innebär för kronofogdemyndigheternas del att myndigheterna måste se till att en svarande som har hemvist i en annan konventionsstat delges ansökan i så god tid att han eller hon kan förbereda ett yttrande. Intill dess skall handläggningen av målet vila. I 25 § lagen om betalningsföreläggande och handräckning föreskrivs att svarandens yttrande inte utan särskilda skäl får bestämmas till mer än två veckor efter delgivningen av ansökan. Denna tid är, enligt regeringens mening, i de flesta fall tillräcklig också när svaranden är bosatt i utlandet. För det fall en längre tid i något fall skulle behövas ger 25 § en möjlighet att bestämma tiden till mer än två veckor.

Utslag och beslut i mål om betalningsföreläggande och handräckning skall erkännas och verkställas i andra medlemsländer. Detta följer direkt av att konventionen och konventionens protokoll blir gällande som lag i Sverige. Några särskilda bestämmelser behövs därför inte heller i detta avseende.

I förslaget till lag om Brysselkonventionen (3 §) finns en bestämmelse som pekar ut Stockholms tingsrätt som behörig domstol när konventionen innebär svensk domsrätt, men då någon behörig svensk domstol inte finns enligt de nationella svenska forumreglerna. En sådan situation kan t.ex. uppstå när ett avtal hänvisar till svensk domstol utan att anvisa vilken tingsrätt som åsyftas (se prop. 1991/92:128 s. 147 f.). I utkastet till lagrådsremiss gjordes bedömningen att någon motsvarande regel om reservforum inte behövs för mål om betalningsföreläggande och handräckning vid kronofogdemyndigheterna. Lunds universitet har emellertid pekat på en situation där ett sådant behov skulle kunna finnas. Om en svensk konsument vill föra en talan mot en utländsk näringsidkare kan han eller hon göra det i Sverige (se artikel 14 första stycket jfrt med artikel Va andra stycket i konventionens protokoll). För det fall konsumenten vill göra sin rätt gällande genom en ansökan om betalningsföreläggande saknas behörig kronofogdemyndighet enligt vår nationella rätt, om näringsidkaren varken har hemvist eller egendom i Sverige. Det kan inte heller uteslutas att ett avtal som ger svensk domsrätt kan medföra behov av ett s.k. reservforum för kronofogdemyndigheter, på samma sätt som gäller för domstolar. Regeringen föreslår därför att en regel om reservforum införs också såvitt avser den summariska processen och att kronofogdemyndigheten i Stockholm ges denna uppgift.

Regeringens förslag: Bestämmelsen i 5 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning om begränsning av möjligheten att använda det summariska förfarandet när svaranden har hemvist i en Luganokonventionsstat justeras tekniskt med anledning av tillträdet till Brysselkonventionen.

Förslag i utkastet till lagrådsremiss överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna har med ett undantag lämnat förslaget utan erinran. Lunds universitet har anfört att den föreslagna bestämmelsen är snårig och svårläst.

Skälen för regeringens förslag: Luganokonventionen är, som har framgått i det föregående, inte tillämplig på förfaranden vid kronofogdemyndigheten enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning. Vid tillträdet till Luganokonventionen kompletterades 5 § i den lagen med en bestämmelse som innebär att betalningsföreläggande och vanlig handräckning inte kan användas om svaranden vid tiden för ansökan har hemvist i en främmande stat som har tillträtt Luganokonventionen. Skälet till att denna bestämmelse infördes var att man ville undvika att kronofogdemyndigheterna meddelar utslag i strid med konventionens behörighetsregler (prop. 1991/92:128 s. 154). Luganokonventionen gäller visserligen inte i den summariska processen, och ålägger därmed inte Sverige några förpliktelser beträffande dessa förfaranden. Att låta kronofogdemyndigheterna tillämpa forumregler som inte är tillåtna enligt Luganokonventionen skulle dock enligt uttalanden i propositionen strida mot konventionens anda och innebära ett kringgående av regler som har ställts upp där till skydd för svaranden. Någon motsvarande begränsning ansågs inte behövas för särskild handräckning mot bakgrund av att utslag i sådana mål har begränsad rättskraft och inte hindrar att svaranden väcker talan, i Sverige eller utomlands, om det bakomliggande rättsförhållandet.

I 5 § i lagen om betalningsföreläggande och handräckning togs också in en bestämmelse om att betalningsföreläggande och vanlig handräckning inte kan användas om det i en stat som har tillträtt Luganokonventionen pågår en rättegång om samma sak och rättegången kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige.

Ikraftträdandet av Brysselkonventionen innebär att begränsningarna av möjligheten att tillgripa betalningsföreläggande eller vanlig handräckning enbart skall gälla i de fall Luganokonventionen är tillämplig. Brysselkonventionen – och inte Luganokonventionen – skall tillämpas i förhållandet mellan EU:s medlemsländer (se artikel 54 B i Luganokonventionen och avsnitt 5). Det innebär att begränsningen enbart gäller när svaranden har hemvist i en stat som har tillträtt Luganokonventionen, men inte 1996 års tillträdeskonvention (som reglerar Sveriges tillträde till Brysselkonventionen) eller när det i en sådan stat pågår en rättegång om samma sak och den rättegången kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige. Denna förändring kräver en lagteknisk justering av 5 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning.

8.3 Behovet av lagstiftning i övrigt

Regeringens förslag: Sjölagen (1994:1009), sjömanslagen (1973:282), lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område och lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område kompletteras med en hänvisning till Brysselkonventionen. I övrigt krävs inga lagändringar till följd av Sveriges tillträde till Brysselkonventionen.

Lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge kompletteras med en bestämmelse om att den inte gäller om Luganokonventionen är tillämplig.

Förslaget i utkastet till lagrådsremiss överensstämmer med regeringens. Utkastet innehöll dock inte något förslag såvitt avser 1932 års verkställighetslag.

Remissinstanserna har lämnat utkastets förslag utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: När Sverige tillträdde Luganokonventionen ändrades sjölagen, sjömanslagen, lagen om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område och lagen om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område. Motsvarande ändringar bör göras vid ett tillträde till Brysselkonventionen. Det innebär att 21 kap. 2 § sjölagen (1994:1009) och 14 § sjömanslagen (1973:282) kompletteras med föreskrifter om att bestämmelserna inte gäller om annat följer av lagen med anledning av Sveriges tillträde till Brysselkonventionen. Vidare kompletteras 1 § lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område och 7 § lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område med en bestämmelse om att respektive lag inte gäller om lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen är tillämplig.

Lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge gäller enbart i förhållande till Island. Den upphävdes såvitt avser Danmark, Finland och Norge i samband med att lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område infördes. I förhållande till Island gäller dock fortfarande 1932 års lag. I samband med ratificeringen av Luganokonventionen gjordes ett undantag i 1977 års lag, av innebörd att den inte gäller om Luganokonventionen är tillämplig. Något motsvarande undantag gjordes dock inte beträffande 1932 års lag. Denna lag bör därför nu kompletteras med en bestämmelse om att den inte gäller om Luganokonventionen är tillämplig.

9.1 Förslaget till lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen

Övervägandena bakom den valda lagstiftningstekniken – inkorporeringsmetoden – har redovisats i avsnitt 7.

1 §

I *första stycket* föreskrivs att 1968 års konvention och de fyra tillträdeskonventionerna – Brysselkonventionen – gäller som lag här i landet. Det protokoll som bilagts konventionen nämns inte uttryckligen i lagtexten. Av artikel 65 följer dock att hänvisningen till konventionen också avser det protokollet. Av första stycket framgår vidare att även 1971 års protokoll om EG-domstolens tolkningsbehörighet, i dess lydelse genom tillträdeskonventionerna, gäller som lag i Sverige.

Av konventionens artikel 68 och de fyra tillträdeskonventionerna framgår att konventionen och 1971 års protokoll är upprättade på tolv språk och att alla har samma giltighet. I den sammanställda – konsoliderade – versionen av Brysselkonventionen efter de ändringar som har gjorts genom tillträdeskonventionerna, framgår detta av en not till artikel 68. I *andra stycket* har angetts att de svenska, engelska och franska konsoliderade texterna finns fogade som bilaga till lagen. Enligt 14 § lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar krävs inte att en konventions samtliga språkversioner kungörs. Det räcker att uppgift lämnas om var övriga texter finns tillgängliga. Så kommer att – på samma sätt som beträffande Luganokonventionen – ske i ett särskilt tillkännagivande om stater tillträde till Brysselkonventionen.

I *tredje stycket* anges att information om de stater som har tillträtt Brysselkonventionen, inklusive tillträdeskonventionerna (i första hand 1996 års tillträdeskonvention, se härom i avsnitt 5), skall lämnas i ett särskilt tillkännagivande. Bestämmelsen innebär vidare att regeringen tillkännager innehållet i sådana underrättelser som innebär ändringar i hänvisningarna till nationella bestämmelser eller domstolar i artiklarna 3, 32, 37, 40 och 41 (se artikel VI i konventionens protokoll). I sistnämnda avseende överensstämmer paragrafen i sak med vad som tidigare angavs i 8 § lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen och som nu finns i 1 § tredje stycket i lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen (se lagförslag 2.6). Vid tillträdet till Luganokonventionen diskuterades bl.a. det lagtekniska problem som de artiklar utgör som innehåller hänvisningar till nationell lagstiftning (artikel 3) eller som räknar upp konventionsstaternas exekvaturmyndigheter (bl.a. artikel 32). Se särskilt Lagrådets yttrande i prop. 1991/92:128 (s. 139 f.).

2 §

Paragrafen innehåller en upplysning om att det i Luganokonventionen finns en bestämmelse som reglerar förhållandet mellan Bryssel-

konventionen och Luganokonventionen, nämligen artikel 54 B. Artikel 54 B innebär i praktiken att – i de allra flesta fall – Brysselkonventionen skall tillämpas före Luganokonventionen. Förhållandet mellan de båda konventionerna och det närmare innehållet i artikel 54 B behandlas i avsnitt 5.

3 §

Första meningen tar sikte på situationer då Brysselkonventionens domsrättsregler leder till att ett mål skall tas upp i Sverige men våra interna forumregler inte anvisar någon behörig domstol. I sådana fall är Stockholms tingsrätt behörig domstol. Brysselkonventionens regler om domstols behörighet pekar i många fall ut den lokala domstol som får ta upp tvisten i fråga (t.ex. artikel 5.1). I andra fall anges att talan skall eller får väckas vid domstol eller domstolarna i en viss stat (t.ex. artikel 2 och artikel 11.1). En sådan behörighetsregel överlämnar till den utpekade statens interna forumbestämmelser att avgöra vilken domstol som skall ta upp målet (Jenard-rapporten s. 18 och 33). De svenska forumbestämmelserna täcker inte alla situationer av detta slag. Ett praktiskt fall är att en prorogationsklausul hänvisar till svensk domstol utan att närmare ange vilken tingsrätt som åsyftas (artikel 17; problemet är dock inte olösligt, jfr NJA 1980 s. 188). Ett annat exempel är det fallet att en konsument med stöd av artikel 14 i konventionen vill föra talan mot en näringsidkare som inte har hemvist i Sverige.

Bestämmelsen i första meningen överensstämmer i sak med vad som tidigare angavs i 2 § lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen och som nu finns i förslaget till 5 § lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen. Ordalydelsen har klargjorts genom att uttrycket ”frågan skall tas upp av Stockholms tingsrätt” har ersatts med ”är Stockholms tingsrätt behörig”.

Bestämmelsen i andra meningen innebär att kronofogdemyndigheten i Stockholm i motsvarande fall är s.k. reservforum om den som vill göra ett krav gällande väljer att ansöka om betalningsföreläggande eller handräckning.

4 §

Artikel II andra stycket i konventionens protokoll ger möjlighet att i vissa fall vägra erkänna och verkställa domar som gäller civilrättsliga anspråk prövade inom ramen för ett utländskt brottmålsförfarande, om svaranden inte har haft tillfälle att svara i målet. Det rör sig om brottmål avseende icke uppsåtliga brott där svaranden har ålagts en skyldighet att inställa sig personligen, men uteblivit och där han eller hon inte har kunnat ta till vara sina intressen genom ombud. Bestämmelsen i 4 § innebär att möjligheten till vägran att erkänna och verkställa domar i dessa situationer har gjorts obligatorisk.

Bestämmelsen överensstämmer med vad som gäller enligt 3 § lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen.

Paragrafen överensstämmer i sak med 4 § lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen (och som ersätts av en hänvisning till denna bestämmelse; se 4 § i lagförslag 2.7).

Brysselkonventionens (liksom Luganokonventionens) bestämmelser om exekvaturförfarandet ger möjlighet till prövning i tre led. För svensk del skall prövningen i både det första och det andra skedet göras av Svea hovrätt. Konventionen reglerar till viss del det närmare förfarandet under exekvaturprövningen. I övrigt tillämpas nationell rätt (se artikel 33 första stycket).

Bestämmelsen i *första stycket* rör förfarandet i Svea hovrätt vid den inledande prövningen enligt artiklarna 32–34. Av bestämmelsen framgår att hovrätten vid denna prövning skall bestå av en domare. Det innebär att hovrätten i detta skede inte får avgöra målet i kollegial sammansättning. För det inledande skedet av exekvaturprövningen finns vissa särbestämmelser i konventionen (artikel 33 andra och tredje styckena samt artiklarna 34, 35 och 47–49). I övrigt blir handläggningen densamma som i andra verkställighetsmål som i dag handläggs av Svea hovrätt.

I *andra stycket* regleras det andra skedet av exekvaturförfarandet (artikel 37.1 resp. artikel 40). Bestämmelsen hänvisar till rättegångsbalkens regler om överklagande av tingsrätts beslut. Det är närmast bestämmelserna i 52 kap. rättegångsbalken som kommer i fråga, t.ex. reglerna om komplettering i 6 § och muntligt förhör i 7 § första stycket. Rättegångsbalkens bestämmelser om rättegången i allmänhet är också tillämpliga på förfarandet i den mån de passar in på detta. I bestämmelsen har markerats att reglerna i rättegångsbalken endast gäller i tillämpliga delar. Det blir t.ex. aldrig aktuellt att tillämpa bestämmelserna om inhibition i 52 kap. 7 § andra stycket RB, se prop. 1991/92:128 (s. 142 och 226). Reglerna i rättegångsbalken är subsidiära i förhållande till konventionens bestämmelser (t.ex. artikel 38).

I det andra skedet av exekvaturprövningen gäller rättegångsbalkens vanliga regler om hovrättens sammansättning.

Paragrafens andra stycke innehåller också en bestämmelse om tiden för överklagande i de fall då avgörandet från den inledande prövningen enligt artiklarna 32–34 överklagas av sökanden. Denna fråga har inte reglerats i konventionen (ang. överklagandefristen för motparten, se nedan). Fristen är fyra veckor från det att beslutet meddelades. Beslutet skall alltså inte delges. Ansökan om ändring skall ges in till hovrätten, som prövar om den har kommit in i rätt tid. Beslut om avvisning av en för sent inkommen inlaga skall fattas av hovrätten i vanlig sammansättning, enligt huvudregeln i 2 kap. 4 § RB.

Eftersom sökanden i normalfallet befinner sig utomlands, finns det anledning att räkna med att han på grund av oförutsedda omständigheter kan få förhinder att komma in med sitt överklagande i rätt tid. Vid laga förfall har han möjlighet att få fristen förlängd enligt bestämmelserna i 58 kap. RB om återställande av försutten tid. En sådan ansökan skall enligt 58 kap. 12 § RB göras hos Högsta domstolen.

När det är motparten som överklagar ett beslut från första instans gäller de frister som anges i artikel 36. I artikelns andra stycke finns ett förbud

mot att förlänga fristen på grund av långt avstånd. Det bör uppmärksammas att överklagandefristerna enligt artikel 36 börjar löpa först då gäldenären delges beslutet.

Av *tredje stycket* framgår att en domare som har gjort den inledande prövningen enligt artiklarna 32–34 är jävig att handlägga mål om samma ansökan i det andra skedet av exekvaturförfarandet. Detta gäller både när ansökan har bifallits och när den har avslagits vid den inledande prövningen. Innebörden av att domaren är jävig framgår av 4 kap. 15 § RB.

6 §

Paragrafen överensstämmer i sak med 5 § lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen (och som ersätts av en hänvisning till denna bestämmelse; se 4 § i lagförslag 2.7).

Högsta domstolen är sista instans vid exekvaturprövningen. I paragrafen finns bestämmelser om förfarandet där.

Paragrafen innehåller inga särregler om den tid inom vilken ett överklagande skall ges in. Härav följer att reglerna i 56 kap. 1 § RB blir tillämpliga. De innebär att ett överklagande skall ges in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

En förutsättning för att Högsta domstolen skall pröva målet är att prövningstillstånd har beviljats.

7 §

Paragrafen överensstämmer i sak med 6 § lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen (och som ersätts av en hänvisning till denna bestämmelse; se 4 § i lagförslag 2.7).

I paragrafen ges besked om vilka bestämmelser som skall tillämpas på verkställighetsstadiet, sedan det enligt reglerna i konventionen har fastställts att verkställighet av ett utländskt avgörande får äga rum här i landet. Med avgörande avses alla slags domar, beslut och utslag av domstol, oavsett deras beteckning. De begränsningar som gäller följer av konventionens sakliga tillämpningsområde enligt artikel 1. Domar och beslut som gäller exempelvis vårdnad om barn eller konkurs kan således inte verkställas i andra konventionsstater med stöd av Brysselkonventionen. Å andra sidan omfattas alla avgöranden som faller inom konventionens sakliga tillämpningsområde, oavsett parternas hemvist och nationalitet.

Härav följer vidare att bestämmelserna i konventionens Avdelning III också omfattar sådana beslut om säkerhetsåtgärder och andra interimistiska beslut som har meddelats i konventionsstaterna med stöd av artikel 24. Verkställighet skall dock inte medges om den mot vilken ett sådant beslut har meddelats inte har beretts tillfälle att yttra sig och beslutet skall verkställas utan föregående delgivning. Sådana beslut faller enligt EG-domstolens praxis inte in under konventionens erkännande- och verkställighetssystem (målet C-125/79, Denilauler mot Couchet, ECR 1980 s. I-1553). Detta är en följd av skyddsreglerna i artikel 27.2.

Paragrafens första mening handlar om fall då konventionen medger full verkställighet av det utländska avgörandet. Bestämmelsen omfattar också olika interimistiska beslut, t.ex. interimistiska beslut om underhållsbidrag, om beslutet får verkställas i ursprungsstaten. Det utländska

avgörandet skall verkställas på samma sätt som en svensk laga-krafttägande dom. Motsvarande bestämmelse finns i andra lagar om verkställighet av utländska avgöranden.

Av artikel 39 första stycket framgår att ett verkställighetsbeslut från den inledande prövningen enligt artikel 32 bara innebär att säkerhetsåtgärder får vidtas mot motpartens egendom (denna fråga regleras i artikel 39). För att det utländska avgörandet skall bli fullt verkställbart krävs dessutom att klagofristen enligt artikel 36 har löpt ut utan att motparten har klagat eller att verkställighet har medgetts av hovrätten eller Högsta domstolen efter det att beslutet från den inledande prövningen har överklagats.

Bestämmelsen i första meningen innebär att utsökningsbalkens regler fullt ut blir tillämpliga när det gäller verkställigheten som sådan; denna är ju oreglerad i konventionen. Det innebär bl.a. att sökanden måste ansöka om verkställighetsåtgärder hos kronofogdemyndigheten och att verkställighet alltså inte är en automatisk följd av ett bifallande exekvaturbeslut. Sökanden kan ju t.ex. vilja försöka förmå motparten att frivilligt göra rätt för sig. Motparten kan i sin tur tänkas vilja betala frivilligt för att undvika ytterligare kostnader, sedan han konstaterat att exekvaturprövningen utfallit till hans nackdel.

I paragrafens andra mening regleras det fallet att det utländska avgörandet som sådant är ett förordnande om säkerhetsåtgärd. Med uttrycket säkerhetsåtgärd avses i första hand sådana åtgärder som kan jämföras med åtgärder enligt 15 kap. RB, dvs. kvarstad, återställande av rubbad besittning och olika andra åtgärder för att säkerställa sökandens rätt (ang. interimistiska beslut, se ovan vid första meningen). Avgöranden av detta slag kan komma att verkställas i Sverige i två fall. Antingen har beslutet meddelats i den konventionsstat där tvisten i fråga kommer att avgöras, eller har avgjorts, i sak. Eller också härrör det från en tredje konventionsstat, där man har förordnat om säkerhetsåtgärden med stöd av artikel 24 i konventionen.

Den utländska säkerhetsåtgärden skall verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av beslut om kvarstad m.m. Dessa bestämmelser finns i 16 kap. 10–16 §§ utsökningsbalken.

8 §

Paragrafen överensstämmer i sak med 7 § lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen (och som ersätts av en hänvisning till denna bestämmelse; se 4 § i lagförslag 2.7).

Paragrafen ger besked om den närmare innebörden av sådana säkerhetsåtgärder som avses i artikel 39. Rätten till dessa säkerhetsåtgärder följer direkt av att hovrätten medger verkställighet av en dom eller motsvarande vid den inledande prövningen enligt artiklarna 32–34. Sökanden skall alltså inte behöva utverka ett särskilt tillstånd till säkerhetsåtgärder i detta fall.

Av paragrafen framgår att de säkerhetsåtgärder som står till buds är de som regleras i 15 kap. RB, dvs. framför allt kvarstad. Att rätten till säkerhetsåtgärder är en automatisk följd av hovrättens beslut om verkställighet innebär inte att kronofogdemyndigheten verkställer dem ex officio. Det förutsätts alltså att sökanden ansöker om detta hos

kronofogdemyndigheten. Ansökan behandlas sedan som en begäran om verkställighet av ett svenskt domstolsbeslut om säkerhetsåtgärd i enlighet med bestämmelserna i 16 kap. 10–16 §§ utsökningsbalken. Prop. 1997/98:102

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge

10 §

I ett nytt *första stycke* har en bestämmelse införts som innebär att lagen inte tillämpas om lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen är tillämplig. I *tredje stycket* har en redaktionell ändring gjorts.

9.3 Förslaget till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)

14 §

Andra stycket har kompletterats med en föreskrift om att bestämmelsen i första stycket, angående tvister om sjömäns anställningsförhållanden, inte gäller om annat följer av lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område

7 §

Första stycket har kompletterats med en föreskrift om att lagen inte gäller om lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen är tillämplig.

9.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område

1 §

Paragrafen har kompletterats med en föreskrift om att lagen inte gäller om lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen är tillämplig.

9.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

Prop. 1997/98:102

5 §

Bestämmelsen i *andra stycket* om möjligheten att använda det summariska förfarandet när svaranden har hemvist i en Luganokonventionsstat har justerats med anledning av tillträdet till Brysselkonventionen. När Brysselkonventionen har trätt i kraft fullt ut skall den konventionen – och inte Luganokonventionen – i sådana fall tillämpas i förhållande till EU:s medlemsstater, vilka samtliga också har tillträtt Luganokonventionen (se artikel 54 B i Luganokonventionen och avsnitt 5). I de fall Brysselkonventionen är tillämplig kan bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning användas (se artikel Va *andra stycket* i konventionens protokoll). Det motsatta förhållandet gäller när svaranden har hemvist i en EFTA-stat och Luganokonventionen gäller. Detta har i 5 § *andra stycket* 1 formulerats så att bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning inte gäller om Luganokonventionen skulle vara tillämplig om talan hade väckts i domstol, om svaranden inte har hemvist i Sverige. Av *andra stycket* 2 följer att betalningsföreläggande eller vanlig handräckning inte heller kan användas om det – i fall där Luganokonventionen skulle vara tillämplig om talan hade väckts vid domstol – pågår rättegång om samma sak i en annan stat och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart enligt Luganokonventionen.

Skälen bakom bestämmelsen i *andra stycket* finns redovisade i prop. 1991/92:128 s. 153 f. (se avsnitt 8.2).

6 a §

Paragrafen är ny. Den är en följd av att Brysselkonventionen – till skillnad från Luganokonventionen – skall tillämpas på den summariska processen. Enligt artikel Va i konventionens protokoll skall ju vid summarisk process – vid betalningsföreläggande, vanlig handräckning och särskild handräckning – vad som sägs i konventionen om domstol avse kronofogdemyndigheterna (se avsnitt 4.3). Brysselkonventionen och den summariska processen har behandlats i avsnitt 8.1.

Bestämmelsen hänvisar till lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen och konventionens bestämmelser om behörighet, litispensens m.fl. regler i Avdelning II. Dessa konventionsbestämmelser skall beaktas och tillämpas direkt av kronofogdemyndigheten, om ett mål har en sådan internationell anknytning att konventionen är tillämplig (se avsnitt 4.1).

9.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen

Lagen har fått en ny rubrik som överensstämmer med rubriken till lagen om Brysselkonventionen. Skälen för ändringen redovisas i avsnitt 7.

1 §

Första stycket har ändrats endast på så sätt att konventionens vardagliga beteckning – Luganokonventionen – anges i lagtexten.

I *tredje stycket* anges att information om de stater som har tillträtt Luganokonventionen lämnas i ett särskilt tillkännagivande. Bestämmelsen innebär vidare att regeringen tillkännager innehållet i sådana underrättelser som innebär ändringar i hänvisningarna till nationella bestämmelser eller domstolar i artiklarna 3, 32, 37, 40 och 41 (se artikel VI i Protokoll nr 1 till konventionen). I sistnämnda avseende överensstämmer paragrafen i sak med vad som tidigare angavs i 8 §, se prop. 1991/92:128, s. 139 f.

2 §

Paragrafen är ny och innehåller en upplysning om att det i Luganokonventionen finns en bestämmelse som reglerar förhållandet mellan Brysselkonventionen och Luganokonventionen, nämligen artikel 54 B. Artikel 54 B innebär i praktiken att – i de allra flesta fall – Brysselkonventionen skall tillämpas före Luganokonventionen. En motsvarande bestämmelse finns i 2 § lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen.

Förhållandet mellan de båda konventionerna och det närmare innehållet i artikel 54 B har behandlats i avsnitt 5.

4 §

Paragrafen innebär att vad som föreskrivs i fråga om förfarandet vid verkställighet i 5–8 §§ i lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen skall gälla också vid förfarandet när Luganokonventionen skall tillämpas. De artiklar i Brysselkonventionen som nämns i 5–8 §§ i lagen om Brysselkonventionen har samma lydelse som dessa artiklar i Luganokonventionen. Det är dock Luganokonventionens artiklar som formellt skall tillämpas.

Bestämmelsen innebär inte någon ändring i sak i förhållande till vad som gällde enligt i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen.

5 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 § första meningen i lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen samt den förutvarande bestämmelsen i 2 § i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen.

9.8 Förslaget till lag om ändring i sjölagen (1994:1009)

21 kap. 2 §

Femte stycket har kompletterats med en föreskrift om att paragrafen inte gäller om annat följer av lagen om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen.

1 Förslag till lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen

Häri genom föreskrivs följande.

1 §

Konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område i den lydelse den har fått genom tillträdeskonventionerna den 9 oktober 1978, den 25 oktober 1982, den 26 maj 1989 och den 29 november 1996 (Brysselkonventionen) skall gälla som lag här i landet.

Protokollet den 3 juni 1971 om EG-domstolens tolkning av Brysselkonventionen i den lydelse det har fått genom de tillträdeskonventioner som anges i första stycket skall gälla som lag här i landet.

De svenska, engelska och franska texten av konventionen och av 1971 års protokoll i den lydelse de har fått genom de tillträdeskonventioner som anges i första stycket finns intagna som bilaga till denna lag.¹

Regeringen skall tillkännage de stater som har tillträtt Brysselkonventionen och 1971 års protokoll, samt innehållet i sådana underrättelser om ändringar i nationell rätt som avses i artikel VI i protokollet till Brysselkonventionen.

2 §

I artikel 54 B i Luganokonventionen, som gäller som lag här i landet enligt lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen, finns bestämmelser om när Luganokonventionen skall tillämpas i stället för Brysselkonventionen.

3 §

Om det inte finns någon behörig domstol när det finns svensk domsrätt enligt denna lag, skall frågan tas upp av Stockholms tingsrätt.

4 §

Ett avgörande som rör ett sådant civilrättsligt anspråk som avses i artikel II andra stycket i protokollet till konventionen skall varken erkännas eller verkställas här.

¹ Här återfinns bilagan som bilaga 1 till lagrådsremissen.

5 §

Vid den handläggning som avses i artikel 32 skall hovrätten bestå av en lagfaren domare.

För det förfarande som avses i artikel 37.1 och artikel 40 gäller rättegångsbalkens regler om överklagande av tingsrätts beslut i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. En sådan ansökan om ändring som avses i artikel 40 skall göras skriftligen. Den skall ha kommit in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

En domare som har handlagt ett mål enligt artikel 32 är jävig att handlägga mål om samma sak enligt artikel 37.1 och artikel 40.

6 §

För det förfarande som avses i artikel 37.2 och artikel 41 gäller rättegångsbalkens regler om överklagande av hovrätts beslut i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver annat. Talan får inte komma under Högsta domstolens prövning utan att Högsta domstolen har meddelat sökanden tillstånd till detta enligt 54 kap. 10 § rättegångsbalken.

7 §

Om en ansökan om verkställighet bifalls, skall det utländska avgörandet verkställas på samma sätt som en svensk domstols lagakraftäggande dom, såvida inte annat följer av artikel 39. Vid verkställighet av ett utländskt avgörande som rör säkerhetsåtgärd skall i stället utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av beslut om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd tillämpas.

8 §

Om hovrätten vid det förfarande som avses i artikel 32 bifaller en ansökan om verkställighet, skall hovrättens beslut anses innefatta ett beslut om kvarstad eller annan åtgärd som avses i 15 kap. rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2 Förslag till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)

Prop. 1997/98:102

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 14 § sjömanslagen (1973:282) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §¹

Tvist om sjömans anställningsförhållande får inte dras inför utländsk myndighet.

Första stycket gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen.

Första stycket gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 1992:797.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område

Prop. 1997/98:102
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Denna lag tillämpas inte om lagen (1992:794) *med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen* är tillämplig eller om annat följer av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

Denna lag tillämpas inte om lagen (1992:794) *om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen* är tillämplig, eller om annat följer av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

Lagen tillämpas inte heller beträffande

1. dom eller förlikning i mål angående boskillnad, legal separation, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, antagande av adoptivbarn eller adoptivförhållandes hävande, omyndighetsförklaring eller dess hävande eller i mål angående bodelning eller skadestånd med anledning av legal separation, äktenskapsskillnad eller återgång av äktenskap, om ej fråga är om verkställighet av dom som skall gälla här i riket enligt 22 § förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmynderskap,

2. dom eller förlikning rörande vårdnad om eller rätt till umgänge med barn eller överlämnande av barn i annat fall, om ej fråga är om verkställighet enligt 6 §,

3. dom eller förlikning rörande familjerättslig underhållsskyldighet,

4. dom eller förlikning rörande faderskapet till barn,

5. dom eller förlikning angående rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte med anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes gäld, om ej den avlidne var medborgare i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige och hade hemvist i någon av dessa stater,

6. dom eller förlikning angående

a) gäldenärs försättande i konkurs,

b) inledande av förhandling om offentligt ackord utan konkurs,

¹ Senaste lydelse 1992:798.

c) andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller

d) rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet eller återgång på grund av konkurs eller förhandling om offentligt ackord utan konkurs i något av de nordiska länderna, om av konkursbeslutet eller beslutet om offentlig ackordsförhandling framgår att gäldenären inte hade hemvist i något av de nordiska länderna,

7. dom eller förlikning i mål som skall upptagas omedelbart av särskild domstol för handläggning av tvister rörande kollektivavtal.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område

Prop. 1997/98:102
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om lagen (1992:794) *med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen* är tillämplig.

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om lagen (1992:794) *om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen* är tillämplig.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 1992:799.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om
betalningsföreläggande och handräckning

Prop. 1997/98:102
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Om enligt någon särskild föreskrift en tvist angående en förpliktelse skall tas upp av en annan myndighet än tingsrätt, kan saken prövas enligt denna lag endast om det finns bestämmelser som medger sådan prövning. Vad som sägs i denna lag om tingsrätt skall i sådana fall i stället gälla den andra myndigheten.

Bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning gäller inte om svaranden vid tidpunkten för ansökan har hemvist i en främmande stat som har tillträtt den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Lugano- och om verkställighet av domar på privaträttens område eller om det i en sådan stat pågår rättegång om samma sak och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige.

Bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning gäller inte om Lugano-konventionen, som gäller som lag här i landet enligt lagen (1992:794) om talan hade väckts i domstol och om verkställighet av utländska domar enligt Lugano-konventionen, skulle vara tillämplig om talan hade väckts i domstol och om verkställighet av utländska domar enligt Lugano- och om verkställighet av domar på privaträttens område eller om det i en sådan stat pågår rättegång om samma sak och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige.

1) svaranden vid tidpunkten för ansökan inte har hemvist i Sverige, eller

2) det i en annan stat pågår rättegång om samma sak och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige enligt Lugano-konventionen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 1992:800.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:794) med
anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen

Prop. 1997/98:102
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen

dels att 5–8 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken till lagen samt 1, 2, och 4 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen ***Lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen***

1 §

Den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område skall gälla som lag här i landet.

Konventionens svenska, engelska och franska texter finns intagna som *bilaga* till denna lag.

Den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (*Luganokonventionen*) skall gälla som lag här i landet.

Regeringen skall tillkännage de stater som har tillträtt Luganokonventionen och innehållet i sådana underrättelser om ändringar i nationell rätt som avses i artikel VI i Protokoll nr 1 till Luganokonventionen.

2 §

Om det inte finns någon behörig domstol när svensk domsrätt föreligger enligt denna lag, skall frågan tas upp av Stockholms tingsrätt.

I artikel 54 B i Luganokonventionen finns bestämmelser om när Brysselkonventionen, som gäller som lag här i landet enligt lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen, skall tillämpas i stället för Luganokonventionen.

4 §

Vid den handläggning som avses i artikel 32 skall hovrätten bestå av en lagfaren domare.

I fråga om förfarandet vid handläggning av frågor om verkställighet enligt denna lag tillämpas

För det förfarande som avses i artikel 37.1 och artikel 40 gäller rättegångsbalkens regler om besvär i hovrätt i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. En sådan ansökan om ändring som avses i artikel 40 skall göras skriftligen. Den skall ha kommit in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

En domare som har handlagt ett mål enligt artikel 32 är jävig att handlägga mål om samma sak enligt artikel 37.1 och artikel 40.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 21 kap. 2 § sjölagen (1994:1009) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

21 kap.

2 §

I fråga om behörigheten för sjörättsdomstol att ta upp tvistemål som avses i 1 § första stycket skall bestämmelserna om laga domstol i tvistemål i allmänhet tillämpas.

Talan får även väckas vid sjörättsdomstolen för den ort där fartyget finns. Har säkerhet för en fordran ställts hos en myndighet till befrielse från kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd, får talan väckas även vid sjörättsdomstolen för den ort där säkerheten har ställts. Talan angående en fordran som säkerheten har avsett får väckas vid sistnämnda sjörättsdomstol, även om säkerheten har upphört att gälla.

Finns inte sjörättsdomstol i den ort där svaranden har kunnat sökas enligt första eller andra stycket, väcks talan vid den sjörättsdomstol som är närmast den orten.

Om flera är redare i ett fartyg, skall fartygets hemort anses som rederiets hemvist.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) *med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen*. Andra stycket gäller dock om fartyget är belagt med kvarstad.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) *om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen*. Andra stycket gäller dock om fartyget är belagt med kvarstad.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Konvention

om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde, konventionen om Republiken Greklands tillträde samt konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde

(97/C 15/01)

INGRESS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

SOM BEAKTAR att Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige i och med sitt medlemskap i Europeiska unionen har förbundet sig att ansluta sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning, konventionen om Republiken Greklands anslutning och konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning, och att därför inleda förhandlingar med medlemsstaterna i gemenskapen för att göra nödvändig anpassning i dem,

SOM ÄR MEDVETNA OM att medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) den 16 september 1998 i Lugano ingick konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, vilken utvidgar Brysselkonventionens principer till att även gälla stater som tillträder den konventionen.

HAR ENATS OM FÖLJANDE

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser*Artikel 1*

Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige ansluter sig till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968, nedan kallad "1968 års konvention", och till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, undertecknat i

Luxemburg den 3 juni 1971, nedan kallat "1971 års protokoll", så som de föreligger efter all den anpassning och alla de ändringar som gjorts i dem,

a) genom den konvention som undertecknades i Luxemburg den 9 oktober 1978, nedan kallad "1978 års konvention", om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privat-

rättens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention,

- b) genom den konvention som undertecknades i Luxemburg den 25 oktober 1982, nedan kallad "1982 års konvention" om Republiken Greklands tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning,
- c) genom den konvention som undertecknades i San Sebastian den 26 maj 1989, nedan kallad "1989 års konvention", om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde till konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention, med den anpassning som har gjorts i dessa genom konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning och genom konventionen om Republiken Greklands anslutning.

AVDELNING II

Anpassning av 1968 års konvention

Artikel 2

I artikel 3 andra stycket i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 4 i 1978 års konvention, artikel 3 i 1982 års konvention och artikel 3 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

- a) Mellan nionde och tionde strecksatsen:
"– i Österrike: artikel 99 i lagen om domstols behörighet (Jurisdiktionsnorm),".
- b) Mellan tionde och elfte strecksatsen:
"– i Finland: 10 kap 1 § 1 mom. andra, tredje och fjärde mening i *rättegångsbalken/oikeudenkäymiskaari*,
– i Sverige: 10 kap 3 § första stycket, första mening i *rättegångsbalken*,".

Artikel 3

I artikel 32.1 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 16 i 1978 års konvention, artikel 4 i 1982 års konvention och artikel 10 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

- a) Mellan tionde och elfte strecksatsen:
"– i Österrike, vid *Bezirksgericht*,".
- b) Mellan elfte och tolfte strecksatsen:
"– i Finland, vid *tingsrätt/käräjäoikeus*,
– i Sverige, vid *Svea hovrätt*,".

Artikel 4

1. I artikel 37.1 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 17 i 1978 års konvention, artikel 5 i 1982 års konvention och artikel 11 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

- a) Mellan tionde och elfte strecksatsen:
"– i Österrike, vid *Bezirksgericht*,".
- b) Mellan elfte och tolfte strecksatsen:
"– i Finland, vid *hovrätt/hovioikeus*,
– i Sverige, vid *Svea hovrätt*,".

2. I artikel 37.2 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel

17 i 1978 års konvention, artikel 5 i 1982 års konvention och artikel 11 andra stycket 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

a) Mellan fjärde och femte strecksatsen:

”– i Österrike, vid överklagande (Rekursverfahren), genom *Revisionsrekurs* och, vid opposition (Widerspruchsverfahren), genom *Berufung* med möjlighet till Revision.”.

b) Mellan femte och sjätte strecksatsen

”– i Finland, genom besvär hos *högsta domstolen/korkein oikeus*,
– i Sverige, genom överklagande till *Högsta domstolen*.”.

Artikel 5

I artikel 40.1 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 19 i 1978 års konvention, artikel 6 i 1982 års konvention och artikel 12 i 1989 års konvention, skall följande strecksatser införas:

a) Mellan tionde och elfte strecksatsen:

”– i Österrike, vid *Bezirksgericht*.”.

b) Mellan elfte och tolfte strecksatsen:

”– i Finland, vid *hovrätt/hovioikeus*,
– i Sverige, vid *Svea hovrätt*.”.

Artikel 6

I artikel 41 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 20 i 1978 års konvention, artikel 7 i 1982 års konvention och artikel 13 i 1989 års konvention skall följande strecksatser införas:

a) Mellan fjärde och femte strecksatsen:

”– i Österrike, genom *Revisionsrekurs*.”.

b) Mellan femte och sjätte strecksatsen:

”– i Finland, genom besvär hos *högsta domstolen/korkein oikeus*,
– i Sverige, genom överklagande till *Högsta domstolen*.”.

Artikel 7

Artikel 55 i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt artikel 24 i 1978 års konvention, artikel 8 i 1982 års konvention och artikel 18 i 1989 års konvention, skall kompletteras med följande tillägg, vilka skall införas i kronologisk ordning i förteckningen över konventioner:

”– konvention mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar angående underhållsskyldighet undertecknad i Wien den 25 oktober 1957,

– konventionen mellan Tyskland och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 6 juni 1959,

– konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 16 juni 1959,

– konvention mellan Förenade konungariket och Österrike med bestämmelser om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 14 juli 1961 med ändringsprotokoll undertecknat i London den 6 mars 1970,

– konventionen mellan Nederländerna och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens om-

råde, undertecknad i Haag den 6 februari 1963,

- konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 15 juli 1966,
- konvention mellan Luxemburg och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Luxemburg den 29 juli 1971,
- konventionen mellan Italien och Österrike om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 16 november 1971,
- konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977,
- konventionen mellan Österrike och Sverige om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Stockholm den 16 september 1982,
- konventionen mellan Österrike och Spanien om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 17 februari 1984, och
- konventionen mellan Finland och Österrike om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Wien den 17 november 1986.”

AVDELNING III

Prop. 1997/98:102
Bilaga 2

Anpassning av det protokoll som bilagts 1968 års konvention

Artikel 8

Artikel V i det protokoll som utgör bilaga till 1968 års konvention skall ersättas med följande:

”Artikel V

Den grund för behörighet som anges i artikel 6.2 och i artikel 10 rörande återgångskrav eller annat liknande får varken åberopas i Tyskland eller Österrike. Mot den som har hemvist i en annan konventionsstat får talan väckas vid domstolarna

- i Tyskland, enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuktion,
- i Österrike, enligt artikel 21 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuktion.

Domar som har meddelats i andra konventionsstater med stöd av artikel 6.2 eller artikel 10 skall erkännas och verkställas i Tyskland och Österrike i enlighet med avdelning III. De rättsverkningar som domar meddelade i dessa stater kan ha för tredje man genom tillämpningen av föreläggande stycke skall också erkännas i de andra konventionsstaterna.”

Artikel 9

I artikel Va till det protokoll som utgör bilaga till 1968 års konvention skall följande text läggas till:

” I Sverige avses vid summarisk process i mål om *betalningsföreläggande* och *handräckning* med uttrycket ‘domstol’ också svensk *kronofogdemyndighet*.”

I protokollet som utgör bilaga till 1968 års konvention skall följande artikel läggas till:

”Artikel Ve

Ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall också anses som en officiell handling enligt artikel 50 första stycket i konventionen.”

AVDELNING IV

Anpassning av 1971 års protokoll

Artikel 11

I artikel 1 i 1971 års protokoll, i dess lydelse enligt artikel 30 i 1978 års konvention och artikel 24 i 1989 års konvention skall följande stycke läggas till:

”Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978, 1982 och 1989 års konventioner.”

Artikel 12

I artikel 2.1 i 1971 års protokoll, i dess lydelse enligt artikel 31 i 1978 års konvention, artikel 11 i 1982 års konvention och artikel 25 i 1989 års konvention skall följande streckatser införas:

a) Mellan nionde och tionde streckatsen:

”– i Österrike: *Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof och Verfassungsgerichtshof*,”.

b) Mellan tionde och elfte streckatsen:

”– i Finland: *högsta domstolen/korkein oikeus* och *högsta förvaltningsdomstolen/korkein hallintooikeus*,
– i Sverige: *Högsta domstolen, Regeringsrätten Arbetsdomstolen* och *Marknadsdomstolen*,”.

AVDELNING V

Övergångsbestämmelser

Artikel 13

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (”actes authentiques”) som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

Slutbestämmelser*Artikel 14*

1. Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall till Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges regeringar överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och portugisiska språken.

2. De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention som har upprättats på finska och svenska språken äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention.

Artikel 15

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd.

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att två signatärstater, varav den ena skall vara Republiken Österrike, Republiken Finland eller Konungariket Sverige, har deponerat sina ratifikationsinstrument.

2. I förhållande till varje annan signatärstat träder denna konvention i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att den staten har deponerat sitt ratifikationsinstrument.

Artikel 17

Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.

Artikel 18

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, finska och svenska språken, vilka tolv texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.

**CONVENTION
concernant la
compétence judiciaire et
l'exécution des décisions
en matière civile et
commerciale**

**CONVENTION
on jurisdiction and the
enforcement of
judgments in civil and
commercial matters**

**KONVENTION
om domstols behörighet
och om verkställighet av
domar på privaträttens
område¹**

PRÉAMBULE

LES HAUTES PARTIES
CONTRACTANTES AU
TRAITÉ INSTITUANT
LA COMMUNAUTÉ
ÉCONOMIQUE
EUROPÉENNE,

DÉSIRANT mettre en
œuvre les dispositions de
l'article 220 dudit traité
en vertu duquel elles se
sont engagées à assurer la
simplification des forma-
lités auxquelles sont
subordonnées la recon-
naissance et l'exécution
réciproques des décisions
judiciaires,

SOUCIEUSES de ren-
forcer dans la Com-
munauté la protection
juridique des personnes
qui y sont établies,

CONSIDÉRANT qu'il
importe à cette fin de
déterminer la compétence
de leurs juridictions dans
l'ordre international, de
faciliter la reconnaissance
et d'instaurer une pro-
cédure rapide afin
d'assurer l'exécution des
décisions, des actes
authentiques et des
transactions judiciaires,

ONT DÉCIDÉ de con-
clure la présente conven-
tion et ont désigné à cet
effet comme plénipoten-
tiaires:

[Plénipotentiaires désig-
nés par les États

PREAMBLE

THE HIGH CON-
TRACTING PARTIES
TO THE TREATY
ESTABLISHING THE
EUROPEAN ECO-
NOMIC COMMUNITY,

DESIRING to implement
the provisions of Article
220 of that Treaty by
virtue of which they
undertook to secure the
simplification of formal-
ities governing the reci-
procal recognition and
enforcement of judgments
of courts or tribunals;

ANXIOUS to strengthen
in the Community the
legal protection of per-
sons therein established;

CONSIDERING that it is
necessary for this purpose
to determine the inter-
national jurisdiction of
their courts, to facilitate
recognition and to
introduce an expeditious
procedure for securing the
enforcement of judg-
ments, authentic instru-
ments and court settle-
ments;

HAVE DECIDED to
conclude this Convention
and to this end have
designated as their Pleni-
potentiaries:

[Plenipotentiaries desig-
nated by the Member

INGRESS²

DE HÖGA FÖRDRAGS-
SLUTANDE PARTER-
NA I FÖRDRAGET OM
UPPRÄTTANDET AV
EUROPEISKA EKONO-
MISKA GEMENSKAP-
EN,

SOM ÖNSKAR genom-
föra bestämmelserna i
artikel 220 i nämnda
fördrag, enligt vilken de
skall säkerställa förenk-
ling av formaliteter för
ömsesidigt erkännande
och verkställighet av
rättsliga avgöranden,

SOM ÄR ANGELÄGNA
om att i gemenskapen
stärka det rättsliga skyd-
det för personer som är
etablerade där,

SOM BEAKTAR att det
för detta ändamål är
nödvändigt att fastställa
den internationella be-
hörigheten för deras dom-
stolar, att underlätta
erkännande och tillskapa
ett snabbt förfarande för
att säkerställa verkställig-
het av domar, officiella
handlingar (actes authen-
tiques) och inför domstol
ingångna förlikningar,

HAR BESLUTAT att
ingå denna konvention
och har för detta ändamål
som befullmäktigade om-
bud utsett:

[Befullmäktigade ombud
utsedda av medlems-

membres]	States]	staterna]
LESQUELS, réunis au sein du Conseil, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme,	WHO, meeting within the Council, having exchanged their full powers, found in good and due form,	SOM, församlade i rådet, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form
SONT CONVENUS DES DISPOSITIONS QUI SUIVENT	HAVE AGREED AS FOLLOWS:	HAR ENATS OM FÖLJANDE.

**TITRE PREMIER
CHAMP
D'APPLICATION**

**TITLE I
SCOPE**

**AVDELNING I
TILLÄMPNINGS-
OMRÅDE**

Article premier

La présente convention s'applique en matière civile et commerciale et quelle que soit la nature de la juridiction. Elle ne recouvre notamment pas les matières fiscales, douanières ou administratives.

Article 1

This Convention shall apply in civil and commercial matters whatever the nature of the court or tribunal. It shall not extend, in particular, to revenue, customs or administrative matters.

Artikel 1

Denna konvention är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.³

Sont exclus de son application

The Convention shall not apply to:

Konvention är inte tillämplig på

1) l'état et la capacité des personnes physiques, les régimes matrimoniaux, les testaments et les successions;

1. the status or legal capacity of natural persons, rights in property arising out of a matrimonial relationship, wills and succession;

1. fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamente,

2) les faillites, concordats et autres procédures analogues;

2. bankruptcy, proceedings relating to the winding-up of insolvent companies or other legal persons, judicial arrangements, compositions and analogous proceedings;

2. konkurs, ackord och liknande förfaranden,

3) la sécurité sociale;

3. social security;

3. social trygghet,

4) l'arbitrage.

4. arbitration

4. skiljeförfarande.

**TITRE II
COMPÉTENCE**

**TITLE II
JURISDICTION**

**AVDELNING II
DOMSTOLS
BEHÖRIGHET**

Prop.1997/98:102
Bilaga 3

*Section première
Dispositions générales*

*Section 1
General provisions*

*Avsnitt 1
Allmänna bestämmelser*

Article 2

Sous réserve des dispositions de la présente convention, les personnes domiciliées sur le territoire d'un État contractant sont atraites, quelle que soit leur nationalité, devant les juridictions de cet État.

Les personnes qui ne possèdent pas la nationalité de l'État dans lequel elles sont domiciliées y sont soumises aux règles de compétence applicables aux nationaux.

Article 3

Les personnes domiciliées sur le territoire d'un État contractant ne peuvent être atraites devant les tribunaux d'un autre État contractant qu'en vertu des règles énoncées aux sections 2 à 6 du présent titre.

Ne peuvent être invoqués contre elles notamment:

– en Belgique: l'article 15 du code civil (Burgerlijk Wetboek) et l'article 638 du code judiciaire (Gerechtelijk Wetboek),

– au Danemark: l'article 246 paragraphes 2 et 3 de la loi sur la procédure civile (Lov om retsens pleje),

Article 2

Subject to the provisions of this Convention, persons domiciled in a Contracting State shall, whatever their nationality, be sued in the courts of that State.

Persons who are not nationals of the State in which they are domiciled shall be governed by the rules of jurisdiction applicable to nationals of that State.

Article 3

Persons domiciled in a Contracting State may be sued in the courts of another Contracting State only by virtue of the rules set out in Sections 2 to 6 of this Title.

In particular the following provisions shall not be applicable as against them:

– in Belgium: Article 15 of the civil code (Code civil – Burgerlijk Wetboek) and Article 638 of the judicial code (Code judiciaire – Gerechtelijk Wetboek),

– in Denmark: Article 246 (2) and (3) of the law on civil procedure (Lov om retsens pleje),

Artikel 2

Om inte annat föreskrivs i denna konvention, skall talan mot den som har hemvist i en konventionsstat väckas vid domstol i den staten, oberoende av i vilken stat han har medborgarskap.

För den som inte är medborgare i den stat där han har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.

Artikel 3

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat får väckas vid domstol i en annan konventionsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitt 2 till 6 i denna avdelning.

Särskilt följande bestämmelser får inte tillämpas mot en sådan person:

– I Belgien: artikel 15 i civillagen (Code civil – Burgerlijk Wetboek) och artikel 638 i processlagen (Code judiciaire – Gerechtelijk Wetboek),

– I Danmark: § 246, stk. 2 och 3, i lov om retsens pleje⁴,

- en république fédérale d'Allemagne: l'article 23 du code de procédure civile (Zivilprozessordnung),
- in the Federal Republic of Germany: Article 23 of the code of civil procedure (Zivilprozeßordnung),
- I Förbundsrepubliken Tyskland: § 23 i civilprocesslagen (Zivilprozeßordnung),
- en Grèce: l'article 40 du code de procédure civile (Κωδικαας Πολιτικης Δικοζομιας),
- in Greece, Article 40 of the code of civil procedure (Κωδικαας Πολιτικης Δικοζομιας),
- I Grekland: artikel 40 i civilprocesslagen (Κωδικαας Πολιτικης Δικοζομιας)
- en France: les articles 14 et 15 du code civil,
- in France: Articles 14 and 15 of the civil code (Code civil),
- I Frankrike: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),
- en Irlande: les dispositions relatives à la compétence fondée sur un acte introductif d'instance signifié ou notifié au défendeur qui se trouve temporairement en Irlande,
- in Ireland: the rules which enable jurisdiction to be founded on the document instituting the proceedings having been served on the defendant during his temporary presence in Ireland,
- I Irland: de bestämmelser som medger behörighet på den grunden att stämningsansökan har delgivits svaranden under hans tillfälliga vistelse i Irland,
- en Italie: l'article 2 et l'article 4 n° 1 et n° 2 du code de procédure civile (Codice di procedura civile),
- in Italy: Articles 2 and 4, Nos 1 and 2 of the code of civil procedure (Codice di procedura civile),
- I Italien: artiklarna 2 och 4, nr 1 och 2 i civilprocesslagen (Codice i procedura civile),
- au Luxembourg: les articles 14 et 15 du code civil,
- in Luxembourg: Articles 14 and 15 of the civil code (Code civil),
- I Luxemburg: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),
- en Autriche: l'article 99 de la loi sur la compétence judiciaire (Jurisdiktionsnorm),
- in Austria: Article 99 of the Law on Court Jurisdiction (Jurisdiktionsnorm),
- I Österrike: artikel 99 i lagen om domstols behörighet (Jurisdiktionsnorm),
- aux Pays-Bas: l'article 126 troisième alinéa et l'article 127 du code de procédure civile (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering),
- in the Netherlands: Articles 126 (3) and 127 of the code of civil procedure (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering),
- I Nederländerna: artikel 126, tredje stycket och artikel 127 i civilprocesslagen (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering),
- au Portugal: l'article 65 paragraphe 1 point c), l'article 65 paragraphe 2 et l'article 65 lettre A point c) du code de procédure civile (Código de Processo Civil) et l'article 11 du code de procédure du travail (Código de Processo de Trabalho),
- in Portugal: Article 65 (1) (c), Article 65 (2) and Article 65A (c) of the code of civil procedure (Código de Processo Civil) and Article 11 of the code of labour procedure (Código de Processo de Trabalho),
- I Portugal: artiklarna 65.1.c, 65.2 och 65A.c i civilprocesslagen (Código de Processo Civil) och artikel 11 i lagen om rättegången i arbetstvister (Código de Processo de Trabalho),

– en Finlande: oikeudenkäymiskaari/rättsgångsbalken, chapitre 10 article 1er premier alinéa deuxième, troisième et quatrième phrases,

– in Finland: the second, third and fourth sentences of the first paragraph of Section 1 of Chapter 10 of the Code of Judicial Procedure (oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken),

– I Finland: 10 kap 1 § 1 mom. andra, tredje och fjärde meningerna i rättegångsbalken/oikeudenkäymiskaari,

– en Suède: le chapitre 10 article 3 premier alinéa première phrase du code de procédure judiciaire (rättegångsbalken),

– in Sweden: the first sentence of the first paragraph of Section 3 of Chapter 10 of the Code of Judicial Procedure (rättegångsbalken),

– I Sverige: 10 kap 3 § första stycket, första meningerna i rättegångsbalken,

– au Royaume-Uni: les dispositions relatives à la compétence fondée sur:

– in the United Kingdom: the rules which enable jurisdiction to be founded on:

– I Förenade kungariket: de bestämmelser som medger att domstolsbehörighet grundas på

a) un acte introductif d'instance signifié ou notifié au défendeur qui se trouve temporairement au Royaume-Uni;

(a) the document instituting the proceedings having been served on the defendant during his temporary presence in the United Kingdom; or

a) att stämningsansökan har delgivits svaranden under hans tillfälliga vistelse i Förenade kungariket, eller

b) l'existence au Royaume-Uni de biens appartenant au défendeur;

(b) the presence within the United Kingdom of property belonging to the defendant; or

b) att svaranden har egendom i Förenade kungariket, eller

c) la saisie par le demandeur de biens situés au Royaume-Uni.

(c) the seizure by the plaintiff of property situated in the United Kingdom.

c) att käranden erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns i Förenade kungariket.⁵

Article 4

Si le défendeur n'est pas domicilié sur le territoire d'un État contractant, la compétence est, dans chaque État contractant, réglée par la loi de cet État, sous réserve de l'application des dispositions de l'article 16.

Article 4

If the defendant is not domiciled in a Contracting State, the jurisdiction of the courts of each Contracting State shall, subject to the provisions of Article 16, be determined by the law of that State.

Artikel 4

Om svaranden inte har hemvist i någon konventionsstat bestäms domstolarnas behörighet i varje konventionsstat i enlighet med den statens lag, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 16.

Toute personne, quelle que soit sa nationalité, domiciliée sur le territoire d'un État contractant, peut, comme les nationaux, y invoquer contre ce défendeur les règles de compétence qui

As against such a defendant, any person domiciled in a Contracting State may, whatever his nationality, avail himself in that State of the rules of jurisdiction there in force, and in

Mot en sådan svarande kan den som har hemvist i en konventionsstat, oberoende av medborgarskap, på samma sätt som statens egna medborgare, åberopa de bestämmelser om domstolsbehörighet

y sont en vigueur et notamment celles prévues à l'article 3 deuxième alinéa.

particular those specified in the second paragraph of Article 3, in the same way as the nationals of that State.

som gäller där och särskilt de bestämmelser som anges i artikel 3, andra stycket.

Section 2
Compétences spéciales

Section 2
Special jurisdiction

Avsnitt 2
Särskilda
behörighetsregler

Article 5

Le défendeur domicilié sur le territoire d'un État contractant peut être attrait, dans un autre État contractant:

1) en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée; en matière de contrat individuel de travail, ce lieu est celui où le travailleur accomplit habituellement son travail; lorsque le travailleur n'accomplit pas habituellement son travail dans un même pays, l'employeur peut être également attrait devant le tribunal du lieu où se trouve ou se trouvait l'établissement qui a embauché le travailleur;

2) en matière d'obligation alimentaire, devant le tribunal du lieu où le créancier d'aliments a son domicile ou sa résidence habituelle ou, s'il s'agit d'une demande accessoire à une action relative à l'état des personnes, devant le tribunal compétent selon la loi du for pour en connaître, sauf si cette compétence est uniquement fondée sur la nationalité d'une des parties;

3) en matière délictuelle ou quasi délictuelle, devant le tribunal du lieu

Article 5

A person domiciled in a Contracting State may, in another Contracting State, be sued:

1. in matters relating to a contract, in the courts for the place of performance of the obligation in question; in matters relating to individual contracts of employment, this place is that where the employee habitually carries out his work, or if the employee does not habitually carry out his work in any one country, the employer may also be sued in the courts for the place where the business which engaged the employee was or is now situated;

2. in matters relating to maintenance, in the courts for the place where the maintenance creditor is domiciled or habitually resident or, if the matter is ancillary to proceedings concerning the status of a person, in the court which, according to its own law, has jurisdiction to entertain those proceedings, unless that jurisdiction is based solely on the nationality of one of the parties;

3. in matters relating to tort, delict or quasi-delict, in the courts for the place

Artikel 5

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan väckas i en annan konventionsstat

1. om talan avser avtal, vid domstolen i den ort där den förpliktelse som talan avser har uppfyllts eller skall uppfyllas; om talan avser anställningsavtal är denna ort den där arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete eller, om arbetstagaren inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land, kan talan mot arbetsgivaren även väckas vid domstolen i den ort där det affärsställe vid vilket arbetstagaren anställts är eller var beläget⁶,

2. om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap⁷

3. om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid dom-

où le fait dommageable s'est produit;	where the harmful event occurred;	stolen i den ort där skadan inträffade,
4) s'il s'agit d'une action en réparation de dommage ou d'une action en restitution fondées sur une infraction, devant le tribunal saisi de l'action publique, dans la mesure où, selon sa loi, ce tribunal peut connaître de l'action civile;	4. as regards a civil claim for damages or restitution which is based on an act giving rise to criminal proceedings, in the court seised of those proceedings, to the extent that that court has jurisdiction under its own law to entertain civil proceedings;	4. om talan avser enskilt anspråk i anledning av brott, vid den domstol där brottmålet är anhängigt, i den mån domstolen enligt sin lag är behörig att pröva enskilda anspråk,
5) s'il s'agit d'une contestation relative à l'exploitation d'une succursale, d'une agence ou de tout autre établissement, devant le tribunal du lieu de leur situation;	5. as regards a dispute arising out of the operations of a branch, agency or other establishment, in the courts for the place in which the branch, agency or other establishment is situated;	5. i fråga om tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, vid domstolen i den ort där denna är belägen,
6) en sa qualité de fondateur, de trustee ou de bénéficiaire d'un trust constitué soit en application de la loi, soit par écrit ou par une convention verbale, confirmée par écrit, devant les tribunaux de l'État contractant sur le territoire duquel le trust a son domicile;	6. as settlor, trustee or beneficiary of a trust created by the operation of a statute, or by a written instrument, or created orally and evidenced in writing, in the courts of the Contracting State in which the trust is domiciled;	6. i hans egenskap av instiftare av en trust, trustee eller insatt förmanstagare till en trust som är upprättad antingen genom lag eller genom en skriftlig handling eller muntligen och skriftligen bekräftad vid domstolarna i den konventionsstat där denna trust har sitt säte ⁸ ,
7) s'il s'agit d'une contestation relative au paiement de la rémunération réclamé en raison de l'assistance ou du sauvetage dont a bénéficié une cargaison ou un fret, devant le tribunal dans le ressort duquel cette cargaison ou le fret s'y rapportant:	7. as regards a dispute concerning the payment of remuneration claimed in respect of the salvage of a cargo or freight, in the court under the authority of which the cargo or freight in question:	7. i fråga om tvist om betalning av bärgarlön för bärgning av skeppslast eller för frakt, vid den domstol där lasten eller frakten
a) a été saisi pour garantir ce paiement ou	(a) has been arrested to secure such payment, or	a) har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd för att säkerställa sådan betalning, eller
b) aurait dû être saisi à cet effet, mais une caution ou autre sûreté a été donnée;	(b) could have been so arrested, but bail or other security has been given;	b) kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd, om inte borgen eller annan säkerhet hade

cette disposition ne s'applique que s'il est prétendu que le défendeur a un droit sur la cargaison ou sur le fret ou qu'il avait un tel droit au moment de cette assistance ou de ce sauvetage.

Article 6

Ce même défendeur peut aussi être attrait:

1) s'il y a plusieurs défendeurs, devant le tribunal du domicile de l'un d'eux;

2) s'il s'agit d'une demande en garantie ou d'une demande en intervention, devant le tribunal saisi de la demande originaire, à moins qu'elle n'ait été formée que pour traduire hors de son tribunal celui qui a été appelé;

3) s'il s'agit d'une demande reconventionnelle qui dérive du contrat ou du fait sur lequel est fondée la demande originaire, devant le tribunal saisi de celle-ci;

4) en matière contractuelle, si l'action peut être jointe à une action en matière de droits réels immobiliers dirigée contre le même défendeur, devant le tribunal de l'État contractant où l'immeuble est situé.

provided that this provision shall apply only if it is claimed that the defendant has an interest in the cargo or freight or had such an interest at the time of salvage.

Article 6

A person domiciled in a Contracting State may also be sued:

1. where he is one of a number of defendants, in the courts for the place where any one of them is domiciled;

2. as a third party in an action on a warranty or guarantee or in any other third party proceedings, in the court seised of the original proceedings, unless these were instituted solely with the object of removing him from the jurisdiction of the court which would be competent in his case;

3. on a counter-claim arising from the same contract or facts on which the original claim was based, in the court in which the original claim is pending;

4. in matters relating to a contract, if the action may be combined with an action against the same defendant in matters relating to rights in rem in immovable property, in the court of the Contracting State in which the property is situated.

stälts,

förutsatt att det görs gällande att svaranden har någon rätt till lasten eller frakten eller hade sådan rätt vid tiden för bärgningen⁹.

Artikel 6

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan även väckas

1. om han är en av flera svaranden, vid domstol där någon av svarandena har hemvist,

2. om talan avser återgångskrav eller annat liknande, vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt, såvida inte detta har väckts endast för att få talan mot tredje man prövad vid annan domstol än den som annars skulle ha varit behörig att pröva talan mot honom,

3. vid genkätromål som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkätromålet, vid den domstol där huvudkätromålet är anhängigt,

4. om talan avser avtal och denna talan får förenas med ett annat mål mot samma svarande om sakrätt till fast egendom, vid domstolen i den konventionsstat där fastigheten är belägen¹⁰,

Article 6 bis

Lorsque, en vertu de la présente convention, un tribunal d'un État contractant est compétent pour connaître des actions en responsabilité du fait de l'utilisation ou de l'exploitation d'un navire, ce tribunal ou tout autre que lui substitue la loi interne de cet État connaît aussi des demandes relatives à la limitation de cette responsabilité.

Section 3

Compétence en matière d'assurances

Article 7

En matière d'assurances, la compétence est déterminée par la présente section, sans préjudice des dispositions de l'article 4 et de l'article 5 paragraphe 5.

Article 8

L'assureur domicilié sur le territoire d'un État contractant peut être attrait:

1) devant les tribunaux de l'État où il a son domicile ou

2) dans un autre État contractant, devant le tribunal du lieu où le preneur d'assurance a son domicile, ou

3) s'il s'agit d'un coassureur, devant le tribunal d'un État contractant saisi de l'action formée contre l'apéríteur de la coassurance.

Lorsque l'assureur n'est pas domicilié sur le territoire d'un État contractant, mais possède une succursale, une agence ou

Article 6a

Where by virtue of this Convention a court of a Contracting State has jurisdiction in actions relating to liability from the use or operation of a ship, that court, or any other court substituted for this purpose by the internal law of that State, shall also have jurisdiction over claims for limitation of such liability.

Section 3

Jurisdiction in matters relating to insurance

Article 7

In matters relating to insurance, jurisdiction shall be determined by this Section, without prejudice to the provisions of Articles 4 and 5 point 5.

Article 8

An insurer domiciled in a Contracting State may be sued:

1. in the courts of the State where he is domiciled, or

2. in another Contracting State, in the courts for the place where the policyholder is domiciled, or

3. if he is a co-insurer, in the courts of a Contracting State in which proceedings are brought against the leading insurer.

An insurer who is not domiciled in a Contracting State but has a branch, agency or other establishment in one of

Artikel 6a¹¹

En domstol i den konventionsstat som med stöd av denna konvention är behörig att pröva mål om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift är, liksom annan domstol som enligt lagen i den staten är behörig i stället för denna, också behörig att pröva mål om begränsning av sådant ansvar.

Avsnitt 3

Behörighet vid försäkringstvister

Artikel 7

För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet – utöver föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5 – bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 8¹²

Talan mot en försäkringsgivare som har hemvist i en konventionsstat kan väckas

1. vid domstolarna i den stat där han har hemvist, eller

2. i en annan konventionsstat, vid domstolen i den ort där försäkringstagaren har hemvist, eller

3. om han är en samförsäkrare, vid den domstol i en konventionsstat där talan har väckts mot huvudförsäkringsgivaren.

En försäkringsgivare, som inte har hemvist i någon konventionsstat men som har en filial, agentur eller annan etablering i en

tout autre établissement dans un État contractant, il est considéré pour les contestations relatives à leur exploitation comme ayant son domicile sur le territoire de cet État.

Article 9

L'assureur peut, en outre, être attiré devant le tribunal du lieu où le fait dommageable s'est produit s'il s'agit d'assurance de responsabilité ou d'assurance portant sur des immeubles. Il en est de même si l'assurance porte à la fois sur des immeubles et des meubles couverts par une même police et atteints par le même sinistre.

Article 10

En matière d'assurance de responsabilité, l'assureur peut également être appelé devant le tribunal saisi de l'action de la personne lésée contre l'assuré si la loi de ce tribunal le permet.

Les dispositions des articles 7, 8 et 9 sont applicables en cas d'action directe intentée par la victime contre l'assureur lorsque l'action directe est possible.

Si la loi relative à cette action directe prévoit la mise en cause du preneur d'assurance ou de l'assuré, le même tribunal sera aussi compétent à leur égard.

Article 11

Sous réserve des dispositions de l'article 10 troisième alinéa, l'action de l'assureur ne

the Contracting States shall, in disputes arising out of the operations of the branch, agency or establishment, be deemed to be domiciled in that State.

Article 9

In respect of liability insurance or insurance of immovable property, the insurer may in addition be sued in the courts for the place where the harmful event occurred. The same applies if movable and immovable property are covered by the same insurance policy and both are adversely affected by the same contingency.

Article 10

In respect of liability insurance, the insurer may also, if the law of the court permits it, be joined in proceedings which the injured party had brought against the insured.

The provisions of Articles 7, 8 and 9 shall apply to actions brought by the injured party directly against the insurer, where such direct actions are permitted.

If the law governing such direct actions provides that the policy-holder or the insured may be joined as a party to the action, the same court shall have jurisdiction over them.

Article 11

Without prejudice to the provisions of the third paragraph of Article 10, an insurer may bring

sådan stat, skall i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid denna anses ha hemvist i den staten.

Artikel 9

Beträffande ansvarsförsäkring eller försäkring av fast egendom kan talan mot försäkringsgivaren också väckas vid domstolen i den ort där skadan inträffade. Detsamma gäller om både lös och fast egendom omfattas av samma försäkringsavtal och har skadats genom samma händelse.

Artikel 10

I fråga om ansvarsförsäkring kan, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren vidare väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade.

Bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 9 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.

Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade får prövas i samma rättegång, är samma domstol behörig i förhållande till dessa personer.

Artikel 11

Med undantag av de fall som avses i artikel 10 tredje stycket, får en försäkringsgivare väcka

peut être portée que devant les tribunaux de l'État contractant sur le territoire duquel est domicilié le défendeur, qu'il soit preneur d'assurance, assuré ou bénéficiaire.

proceedings only in the courts of the Contracting State in which the defendant is domiciled, irrespective of whether he is the policy-holder, the insured or a beneficiary.

talán endast vid domstolarna i den konventionsstat där svaranden har hemvist, vare sig denne är försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare.

Les dispositions de la présente section ne portent pas atteinte au droit d'introduire une demande reconventionnelle devant le tribunal saisi d'une demande originaire conformément à la présente section.

The provisions of this Section shall not affect the right to bring a counterclaim in the court in which, in accordance with this Section, the original claim is pending.

Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärsmålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Article 12

Il ne peut être dérogé aux dispositions de la présente section que par des conventions:

Article 12

The provisions of this Section may be departed from only by an agreement on jurisdiction:

Artikel 12¹³

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstolsbehörighet gäller endast om avtalet

1) postérieures à la naissance du différend ou

1. which is entered into after the dispute has arisen, or

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller

2) qui permettent au preneur d'assurance, à l'assuré ou au bénéficiaire de saisir d'autres tribunaux que ceux indiqués à la présente section, ou

2. which allows the policy-holder, the insured or a beneficiary to bring proceedings in courts other than those indicated in this Section, or

2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller

3) qui, passées entre un preneur d'assurance et un assureur ayant, au moment de la conclusion du contrat, leur domicile ou leur résidence habituelle dans un même État contractant, ont pour effet, alors même que le fait dommageable se produirait à l'étranger, d'attribuer compétence aux tribunaux de cet État sauf si la loi de celui-ci interdit de telles conventions, ou

3. which is concluded between a policy-holder and an insurer, both of whom are domiciled in the same Contracting State, and which has the effect of conferring jurisdiction on the courts of that State even if the harmful event were to occur abroad, provided that such an agreement is not contrary to the law of that State, or

3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka vid försäkringavtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den staten skall vara behöriga även om skadan skulle inträffa utomlands, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten, eller

4) conclues par un preneur d'assurance n'ayant pas son domicile dans un État contractant,

4. which is concluded with a policy-holder who is not domiciled in a Contracting State, except

4. har ingåtts med en försäkringstagare som inte har hemvist i någon konventionsstat, förutsatt

sauf s'il s'agit d'une assurance obligatoire ou qui porte sur un immeuble situé dans un État contractant, ou

in so far as the insurance is compulsory or relates to immovable property in a Contracting State, or

att försäkringen inte är obligatorisk och inte heller avser fast egendom i en konventionsstat, eller

5) qui concernent un contrat d'assurance en tant que celui-ci couvre un ou plusieurs des risques énumérés à l'article 12 bis.

5. which relates to a contract of insurance in so far as it covers one or more of the risks set out in Article 12a.

5. hänför sig till ett försäkringsavtal som omfattar en eller flera av de risker som anges i artikel 12a.

Article 12 bis

Les risques visés à l'article 12 paragraphe 5 sont les suivants:

Article 12a

The following are the risks referred to in point 5 of Article 12:

Artikel 12a¹⁴

De risker som avses i artikel 12.5 är följande:

1) tout dommage:

1. any loss of or damage to:

1. Förlust av eller skada på

a) aux navires de mer, aux installations au large des côtes et en haute mer ou aux aéronefs, causé par des événements survenant en relation avec leur utilisation à des fins commerciales;

(a) sea-going ships, installations situated offshore or on the high seas, or aircraft, arising from perils which relate to their use for commercial purposes;

a) havsgående fartyg, anläggningar offshore eller på fria havet eller luftfartyg, där förlusten eller skadan har samband med deras användning för kommersiellt ändamål,

b) aux marchandises autres que les bagages des passagers, durant un transport réalisé par ces navires ou aéronefs soit en totalité, soit en combinaison avec d'autres modes de transport;

(b) goods in transit other than passengers' baggage where the transit consists of or includes carriage by such ships or aircraft;

b) gods under transport, med undantag för passagerares resgods, när transporten helt eller delvis sker med sådant fartyg eller luftfartyg.

2) toute responsabilité, à l'exception de celle des dommages corporels aux passagers ou à leurs bagages,

2. any liability, other than for bodily injury to passengers or loss of or damage to their baggage:

2. Ansvar, med undantag för fysisk skada på passagerare eller förlust av eller skada på deras resgods,

a) résultant de l'utilisation ou de l'exploitation des navires, installations ou aéronefs, conformément au paragraphe 1 point a) ci-dessus, pour autant que la loi de l'État contractant d'immatriculation de l'aéronef n'interdise pas les clauses attributives de juridiction dans l'assurance de tels risques;

(a) arising out of the use or operation of ships, installations or aircraft as referred to in point 1 (a) above in so far as the law of the Contracting State in which such aircraft are registered does not prohibit agreements on jurisdiction regarding insurance of such risks;

a) som är en följd av användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg som anges i punkt 1 a, såvida inte lagen i den konventionsstat där sådant luftfartyg är registrerat förbjuder avtal om domstols behörighet i fråga om försäkring av sådana risker,

b) du fait de marchandises durant un transport visé au paragraphe 1 point b) ci-dessus;	(b) for loss or damage caused by goods in transit as described in point 1 (b) above;	b) för förlust eller skada orsakad av gods under transport enligt punkt 1 b.
3) toute perte pécuniaire liée à l'utilisation ou à l'exploitation des navires, installations ou aéronefs conformément au paragraphe 1 point a) ci-dessus, notamment celle du fret ou du bénéfice d'affrètement;	3. any financial loss connected with the use or operation of ships, installations or aircraft as referred to in point 1 (a) above, in particular loss of freight or charter-hire;	3. Ekonomisk förlust som har samband med användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg enligt punkt 1 a, särskilt förlust av frakt eller befraktningsintäkter.
4) tout risque lié accessoirement à l'un de ceux visés aux paragraphes 1 à 3 ci-dessus.	4. any risk or interest connected with any of those referred to in points 1 to 3 above.	4. Varje risk som har samband med någon av de risker som avses i punkterna 1 till 3.

Section 4
Compétence en matière
de contrats conclus par
les consommateurs

Section 4
Jurisdiction over
consumer contracts

Avsnitt 4⁵
Behörighet vid
konsumenttvister

Article 13

En matière de contrat conclu par une personne pour un usage pouvant être considéré comme étranger à son activité professionnelle, ci-après dénommée «le consommateur», la compétence est déterminée par la présente section, sans préjudice des dispositions de l'article 4 et de l'article 5 paragraphe 5:

1) lorsqu'il s'agit d'une vente à tempérament d'objets mobiliers corporels;

2) lorsqu'il s'agit d'un prêt à tempérament ou d'une autre opération de crédit liés au financement d'une vente de tels objets;

Article 13

In proceedings concerning a contract concluded by a person for a purpose which can be regarded as being outside his trade or profession, hereinafter called 'the consumer', jurisdiction shall be determined by this Section, without prejudice to the provisions of point 5 of Articles 4 and 5, if it is:

1. a contract for the sale of goods on instalment credit terms; or

2. a contract for a loan repayable by instalments, or for any other form of credit, made to finance the sale of goods; or

Artikel 13

I tvister som gäller avtal som har ingåtts av en person för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, i det följande kallad konsumenten, gäller i fråga om behörigheten – om inte annat följer av föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5 – bestämmelserna i detta avsnitt, om det gäller

1. köp av varor där betalningen skall erläggas i särskilda poster, eller

2. lån som skall återbetalas i särskilda poster eller någon annan form av kredit om lånet eller krediten var avsedd att finansiera köp av varor, eller

3) pour tout autre contrat ayant pour objet une fourniture de services ou d'objets mobiliers corporels si:

a) la conclusion du contrat a été précédée dans l'État du domicile du consommateur d'une proposition spécialement faite ou d'une publicité et que

b) le consommateur a accompli dans cet État les actes nécessaires à la conclusion de ce contrat.

Lorsque le cocontractant du consommateur n'est pas domicilié sur le territoire d'un État contractant, mais possède une succursale, une agence ou tout autre établissement dans un État contractant, il est considéré pour les contestations relatives à leur exploitation comme ayant son domicile sur le territoire de cet État.

La présente section ne s'applique pas au contrat de transport.

Article 14

L'action intentée par un consommateur contre l'autre partie au contrat peut être portée soit devant les tribunaux de l'État contractant sur le territoire duquel est domiciliée cette partie, soit devant les tribunaux de l'État contractant sur le territoire duquel est domicilié le consommateur.

L'action intentée contre le consommateur par l'autre partie au contrat ne peut être portée que devant les tribunaux de l'État

3. any other contract for the supply of goods or a contract for the supply of services, and

(a) in the State of the consumer's domicile the conclusion of the contract was preceded by a specific invitation addressed to him or by advertising; and

(b) the consumer took in that State the steps necessary for the conclusion of the contract.

Where a consumer enters into a contract with a party who is not domiciled in a Contracting State but has a branch, agency or other establishment in one of the Contracting States, that party shall, in disputes arising out of the operations of the branch, agency or establishment, be deemed to be domiciled in that State.

This Section shall not apply to contracts of transport.

Article 14

A consumer may bring proceedings against the other party to a contract either in the courts of the Contracting State in which that party is domiciled or in the courts of the Contracting State in which he is himself domiciled.

Proceedings may be brought against a consumer by the other party to the contract only in the courts of the

3. andra avtal om leverans av varor eller utförande av tjänster, om

a) avtalet föregicks av ett särskilt anbud riktat till konsumenten i den konventionsstat där han har hemvist, eller annonsering, där, och

b) konsumenten vidtog de för avtalets ingående nödvändiga åtgärderna i den staten.

Om konsumentens avtalspart inte har hemvist i en konventionsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat, skall han anses ha hemvist i den staten såvitt avser tvister som hänför sig till denna verksamhet.

Detta avsnitt skall inte tillämpas på transportavtal.

Artikel 14

Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i den konventionsstat där denne har hemvist eller vid domstolarna i den konventionsstat där han själv har hemvist.

Talan mot en konsument får av den andra avtalsparten väckas endast vid domstolarna i den konventionsstat där konsu-

contractant sur le territoire duquel est domicilié le consommateur.

Ces dispositions ne portent pas atteinte au droit d'introduire une demande reconventionnelle devant le tribunal saisi d'une demande originaire conformément à la présente section.

Article 15

Il ne peut être dérogé aux dispositions de la présente section que par des conventions:

1) postérieures à la naissance du différend ou

2) qui permettent au consommateur de saisir d'autres tribunaux que ceux indiqués à la présente section ou

3) qui, passées entre le consommateur et son cocontractant ayant, au moment de la conclusion du contrat, leur domicile ou leur résidence habituelle dans un même État contractant, attribuent compétence aux tribunaux de cet État sauf si la loi de celui-ci interdit de telles conventions.

Contracting State in which the consumer is domiciled.

These provisions shall not affect the right to bring a counter-claim in the court in which, in accordance with this Section, the original claim is pending.

Article 15

The provisions of this Section may be departed from only by an agreement:

1. which is entered into after the dispute has arisen; or

2. which allows the consumer to bring proceedings in courts other than those indicated in this Section; or

3. which is entered into by the consumer and the other party to the contract, both of whom are at the time of conclusion of the contract domiciled or habitually resident in the same Contracting State, and which confers jurisdiction on the courts of that State, provided that such an agreement is not contrary to the law of that State.

menten har hemvist.

Dessa bestämmelser inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 15

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller

2. ger konsumenten rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller

3. har ingåtts av en konsument och dennes avtalspart, vilka vid avtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet ger domstolarna i den staten behörighet, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten.

Section 5
Compétences exclusives

Article 16

Sont seuls compétents, sans considération de domicile:

1) a) en matière de droits réels immobiliers et de baux d'immeubles, les tribunaux de l'État contractant où l'immeuble est situé;

b) toutefois, en matière de baux d'immeubles conclus en vue d'un usage personnel temporaire pour une période maximale de six mois consécutifs, sont également compétents les tribunaux de l'État contractant dans lequel le défendeur est domicilié, à condition que le propriétaire et le locataire soient des personnes physiques et qu'ils soient domiciliés dans le même État contractant;

2) en matière de validité, de nullité ou de dissolution des sociétés ou personnes morales ayant leur siège sur le territoire d'un État contractant, ou des décisions de leurs organes, les tribunaux de cet État;

3) en matière de validité des inscriptions sur les registres publics, les tribunaux de l'État contractant sur le territoire duquel ces

Section 5
Exclusive jurisdiction

Article 16

The following courts shall have exclusive jurisdiction, regardless of domicile:

1. (a) in proceedings which have as their object rights in rem in immovable property or tenancies of immovable property, the courts of the Contracting State in which the property is situated;

(b) however, in proceedings which have as their object tenancies of immovable property concluded for temporary private use for a maximum period of six consecutive months, the courts of the Contracting State in which the defendant is domiciled shall also have jurisdiction, provided that the landlord and the tenant are natural persons and are domiciled in the same Contracting State;

2. in proceedings which have as their object the validity of the constitution, the nullity or the dissolution of companies or other legal persons or associations of natural or legal persons, or the decisions of their organs, the courts of the Contracting State in which the company, legal person or association has its seat;

3. in proceedings which have as their object the validity of entries in public registers, the courts of the Contracting State in which the register

Avsnitt 5
Exklusiv behörighet

Artikel 16

Följande domstolar skall, oberoende av parternas hemvist, ha exklusiv behörighet

1. a) om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den konventionsstat där egendomen är belägen,

b) dock skall, om talan avser avtal om nyttjanderätt till fast egendom för tillfälligt privat bruk under en tid av högst sex på varandra följande månader, också domstolarna i den konventionsstat där svaranden har hemvist vara behöriga under förutsättning att ägaren och nyttjanderättsinnehavaren är fysiska personer och har hemvist i samma konventionsstat¹⁶,

2. om talan avser giltighet, ogiltighet eller upplösning av bolag eller andra juridiska personer eller beslut av deras organ, domstolarna i den konventionsstat där den juridiska personen har sitt säte,

3. om talan avser giltigheten av inskrivningar i offentliga register, domstolarna i den konventionsstat där registret förs,

registres sont tenus;

is kept;

4) en matière d'inscription ou de validité des brevets, marques, dessins et modèles, et autres droits analogues donnant lieu à dépôt ou à un enregistrement, les juridictions de l'État contractant sur le territoire duquel le dépôt ou l'enregistrement a été demandé, a été effectué ou est réputé avoir été effectué aux termes d'une convention internationale;

4. in proceedings concerned with the registration or validity of patents, trade marks, designs, or other similar rights required to be deposited or registered, the courts of the Contracting State in which the deposit or registration has been applied for, has taken place or is under the terms of an international convention deemed to have taken place;

4. om talan avser registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter för vilka krävs deposition eller registrering, domstolarna i den konventionsstat där deposition eller registrering har begärts eller har ägt rum eller – på grund av bestämmelserna i en internationell konvention – anses ha ägt rum,

5) en matière d'exécution des décisions, les tribunaux de l'État contractant du lieu de l'exécution.

5. in proceedings concerned with the enforcement of judgments, the courts of the Contracting State in which the judgment has been or is to be enforced.

5. om talan avser verkställighet av domar, domstolarna i den konventionsstat där domen har verkställts eller skall verkställas.

Section 6
Prorogation de
compétence

Section 6
Prorogation of
jurisdiction

Avsnitt 6
Avtal om domstols
behörighet

Article 17

Si les parties, dont l'une au moins a son domicile sur le territoire d'un État contractant, sont convenues d'un tribunal ou de tribunaux d'un État contractant pour connaître des différends nés ou à naître à l'occasion d'un rapport de droit déterminé, ce tribunal ou les tribunaux de cet État sont seuls compétents. Cette convention attributive de juridiction est conclue:

Article 17

If the parties, one or more of whom is domiciled in a Contracting State, have agreed that a court or the courts of a Contracting State are to have jurisdiction to settle any disputes which have arisen or which may arise in connection with a particular legal relationship, that court or those courts shall have exclusive jurisdiction. Such an agreement conferring jurisdiction shall be either:

Artikel 17¹⁷

Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en konventionsstat skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en konventionsstat, skall endast den domstolen eller domstolarna i den staten vara behöriga. Ett sådant avtal skall vara antingen

a) par écrit ou verbalement avec confirmation écrite, soit

(a) in writing or evidenced in writing; or

a) skriftligt eller muntligt och skriftligen bekräftat, eller

b) sous une forme qui soit conforme aux habitudes que les parties ont

(b) in a form which accords with practices which the parties have

b) i en form som överensstämmer med praxis som parterna har

établies entre elles, soit

established between themselves; or

utbildat mellan sig, eller

Prop.1997/98:102
Bilaga 3

c) dans le commerce international, sous une forme qui soit conforme à un usage dont les parties avaient connaissance ou étaient censées avoir connaissance et qui est largement connu et régulièrement observé dans ce type de commerce par les parties à des contrats du même type dans la branche commerciale considérée.

(c) in international trade or commerce, in a form which accords with a usage of which the parties are or ought to have been aware and which in such trade or commerce is widely known to, and regularly observed by, parties to contracts of the type involved in the particular trade or commerce concerned.

c) i internationell handel, i en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja som parterna kände till eller borde ha känt till och som är allmänt känd och regelmässigt iakttas av parter i avtal av föreliggande typ vid det ifrågavarande slaget av handel.

Lorsqu'une telle convention est conclue par des parties dont aucune n'a son domicile sur le territoire d'un État contractant, les tribunaux des autres États contractants ne peuvent connaître du différend tant que le tribunal ou les tribunaux désignés n'ont pas décliné leur compétence.

Where such an agreement is concluded by parties, none of whom is domiciled in a Contracting State, the courts of other Contracting States shall have no jurisdiction over their disputes unless the court or courts chosen have declined jurisdiction.

Om ett sådant avtal har ingåtts mellan parter av vilka ingen har hemvist i en konventionsstat, är domstolarna i andra konventionsstater inte behöriga att pröva tvisten så länge den eller de utvalda domstolarna inte har förklarat sig obehöriga.

Le tribunal ou les tribunaux d'un État contractant auxquels l'acte constitutif d'un trust attribue compétence sont exclusivement compétents pour connaître d'une action contre un fondateur, un trustee ou un bénéficiaire d'un trust, s'il s'agit de relations entre ces personnes ou de leurs droits ou obligations dans le cadre du trust.

The court or courts of a Contracting State on which a trust instrument has conferred jurisdiction shall have exclusive jurisdiction in any proceedings brought against a settlor, trustee or beneficiary, if relations between these persons or their rights or obligations under the trust are involved.

Den domstol eller de domstolar i en konventionsstat som enligt en handling varigenom en trust har bildats är behörig domstol, har exklusiv behörighet vid talan som väcks mot en instiftare, trustee eller insatt förmanstagare till en trust, om saken angår förhållandet mellan dessa personer eller deras rättigheter eller skyldigheter inom ramen för denna trust.

Les conventions attributives de juridiction ainsi que les stipulations similaires d'actes constitutifs de trust sont sans effet si elles sont contraires aux dispositions des articles 12 et 15 ou si les tribunaux à la

Agreements or provisions of a trust instrument conferring jurisdiction shall have no legal force if they are contrary to the provisions of Articles 12 or 15, or if the courts whose jurisdiction they purport to exclude have

Avtal om domstols behörighet eller motsvarande bestämmelser i en handling varigenom en trust har bildats har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 12 eller 15 eller om de domstolar vilkas

compétence desquels elles dérogent sont exclusivement compétents en vertu de l'article 16.

exclusive jurisdiction by virtue of Article 16. Agreements or provisions of a trust instrument conferring jurisdiction shall have no legal force if they are contrary to the provisions of Articles 12 or 15, or if the courts whose jurisdiction they purport to exclude have exclusive jurisdiction by virtue of Article 16.

behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 16.

Si une convention attributive de juridiction n'a été stipulée qu'en faveur de l'une des parties, celle-ci conserve le droit de saisir tout autre tribunal compétent en vertu de la présente convention.

If an agreement conferring jurisdiction was concluded for the benefit of only one of the parties, that party shall retain the right to bring proceedings in any other court which has jurisdiction by virtue of this Convention.

Om ett avtal om domstols behörighet har träffats till förmån för endast en av parterna, behåller den parten sin rätt att väcka talan vid varje annan domstol som är behörig enligt denna konvention.

En matière de contrats individuels de travail, la convention attributive de juridiction ne produit ses effets que si elle est postérieure à la naissance du différend ou si le travailleur l'invoque pour saisir d'autres tribunaux que celui du domicile du défendeur ou celui indiqué à l'article 5 point 1.

In matters relating to individual contracts of employment an agreement conferring jurisdiction shall have legal force only if it is entered into after the dispute has arisen or if the employee invokes it to seise courts other than those for the defendant's domicile or those specified in Article 5 (1).

I mål om anställningsavtal är ett avtal om domstols behörighet giltig endast om det har ingåtts efter tvistens uppkomst eller om arbetstagaren åberopar det för att väcka talan vid andra domstolar än domstolen i den ort där svaranden har hemvist eller de domstolar som anges i artikel 5.1.

Article 18

Outre les cas où sa compétence résulte d'autres dispositions de la présente convention, le juge d'un État contractant devant lequel le défendeur comparait est compétent. Cette règle n'est pas applicable si la comparution a pour objet de contester la compétence ou s'il existe une autre juridiction exclusivement compétente en vertu de l'article 16.

Article 18

Apart from jurisdiction derived from other provisions of this Convention, a court of a Contracting State before whom a defendant enters an appearance shall have jurisdiction. This rule shall not apply where appearance was entered solely to contest the jurisdiction, or where another court has exclusive jurisdiction by virtue of Article 16.

Artikel 18

Utöver den behörighet som en domstol i en konventionsstat har enligt andra bestämmelser i denna konvention, är domstolen behörig om svaranden går i svaromål inför denna. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål endast för att bestrida domstolens behörighet eller om en annan domstol har exklusiv behörighet enligt artikel 16.

Section 7
Vérification de la
compétence et de la
recevabilité

Article 19

Le juge d'un État contractant, saisi à titre principal d'un litige pour lequel une juridiction d'un autre État contractant est exclusivement compétente en vertu de l'article 16, se déclare d'office incompétent.

Article 20

Lorsque le défendeur domicilié sur le territoire d'un État contractant est attiré devant une juridiction d'un autre État contractant et ne comparaît pas, le juge se déclare d'office incompétent si sa compétence n'est pas fondée aux termes de la présente convention.

Le juge est tenu de surseoir à statuer aussi longtemps qu'il n'est pas établi que ce défendeur a été mis à même de recevoir l'acte introductif d'instance ou un acte équivalent en temps utile pour se défendre ou que toute diligence a été faite à cette fin.

Les dispositions de l'alinéa précédent seront remplacées par celles de l'article 15 de la convention de La Haye, du 15 novembre 1965, relative à la signification et à la notification à l'étranger des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière

Section 7
Examination as to
jurisdiction and
admissibility

Article 19

Where a court of a Contracting State is seised of a claim which is principally concerned with a matter over which the courts of another Contracting State have exclusive jurisdiction by virtue of Article 16, it shall declare of its own motion that it has no jurisdiction.

Article 20

Where a defendant domiciled in one Contracting State is sued in a court of another Contracting State and does not enter an appearance, the court shall declare of its own motion that it has no jurisdiction unless its jurisdiction is derived from the provisions of the Convention.

The court shall stay the proceedings so long as it is not shown that the defendant has been able to receive the document instituting the proceedings or an equivalent document in sufficient time to enable him to arrange for his defence, or that all necessary steps have been taken to this end.

The provisions of the foregoing paragraph shall be replaced by those of Article 15 of the Hague Convention of 15 November 1965 on the service abroad of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters, if the document instituting the pro-

Avsnitt 7
Prövning av behörig-
hetsfrågan och av frågan
om målet kan tas upp

Artikel 19

Om talan som väcks vid en domstol i en konventionsstat gäller en tvist som huvudsakligen rör en fråga som en domstol i en annan konventionsstat är exklusivt behörig att pröva enligt artikel 16, skall domstolen självant förklara sig obehörig.

Artikel 20

Om talan väcks vid en domstol i en konventionsstat mot en svarande som har hemvist i en annan konventionsstat, och svaranden inte går i svaromål, skall domstolen självant förklara sig obehörig, såvida den inte är behörig enligt bestämmelserna i denna konvention.

Domstolen skall låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan eller motsvarande handling i så god tid att han kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits¹⁸.

I stället för bestämmelserna i föregående stycke gäller bestämmelserna i artikel 15 i Haagkonventionen den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, om stämningsansökan eller

civile ou commerciale, si l'acte introductif d'instance a dû être transmis en exécution de cette convention.

ceedings or notice thereof had to be transmitted abroad in accordance with that Convention.

underrättelse därom skall översändas till utlandet i enlighet med nämnda konvention.

*Section 8
Litispendance et
connexité*

*Section 8
Lis pendens – related
actions*

*Avsnitt 8
Litispendens och mål som
har samband med
varandra*

Article 21

Lorsque des demandes ayant le même objet et la même cause sont formées entre les mêmes parties devant des juridictions d'États contractants différents, la juridiction saisie en second lieu sursoit d'office à statuer jusqu'à ce que la compétence du tribunal premier saisi soit établie.

Article 21

Where proceedings involving the same cause of action and between the same parties are brought in the courts of different Contracting States, any court other than the court first seised shall of its own motion stay its proceedings until such time as the jurisdiction of the court first seised is established.

Artikel 21¹⁹

Om talan väcks vid domstolar i olika konventionsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

Lorsque la compétence du tribunal premier saisi est établie, le tribunal saisi en second lieu se dessaisit en faveur de celui-ci.

Where the jurisdiction of the court first seised is established, any court other than the court first seised shall decline jurisdiction in favour of that court.

När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, skall övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

Article 22

Lorsque des demandes connexes sont formées devant des juridictions d'États contractants différents et sont pendantes au premier degré, la juridiction saisie en second lieu peut surseoir à statuer.

Article 22

Where related actions are brought in the courts of different Contracting States, any court other than the court first seised may, while the actions are pending at first instance, stay its proceedings.

Artikel 22

Om käromål som har samband med varandra är väckta vid domstolar i olika konventionsstater och målen prövas i första instans, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.

Cette juridiction peut également se dessaisir, à la demande de l'une des parties, à condition que sa loi permette la jonction d'affaires connexes et que le tribunal premier saisi soit compétent pour connaître des deux demandes.

A court other than the court first seised may also, on the application of one of the parties, decline jurisdiction if the law of that court permits the consolidation of related actions and the court first seised has jurisdiction over both actions.

Annan domstol än den vid vilken talan först väckts får också avvisa talan på begäran av en av parterna, om dess lag tillåter förening av mål som har samband med varandra och den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva båda käromålen.

Sont connexes, au sens du présent article, les demandes liées entre elles par un rapport si étroit qu'il y a intérêt à les instruire et à juger en même temps afin d'éviter des solutions qui pourraient être inconciliables si les causes étaient jugées séparément.

For the purposes of this Article, actions are deemed to be related where they are so closely connected that it is expedient to hear and determine them together to avoid the risk of irreconcilable judgments resulting from separate proceedings.

Vid tillämpningen av denna artikel skall käromålet anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

Article 23

Lorsque les demandes relèvent de la compétence exclusive de plusieurs juridictions, le dessaisissement a lieu en faveur de la juridiction première saisie.

Article 23

Where actions come within the exclusive jurisdiction of several courts, any court other than the court first seised shall decline jurisdiction in favour of that court.

Artikel 23

Om flera domstolar är exklusivt behöriga, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara sig obehörig till förmån för den domstolen.

Section 9

Mesures provisoires et conservatoires

Section 9

Provisional, including protective, measures

Avsnitt 9

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

Article 24

Les mesures provisoires ou conservatoires prévues par la loi d'un État contractant peuvent être demandées aux autorités judiciaires de cet État, même si, en vertu de la présente convention, une juridiction d'un autre État contractant est compétente pour connaître du fond.

Article 24

Application may be made to the courts of a Contracting State for such provisional, including protective, measures as may be available under the law of that State, even if, under this Convention, the courts of another Contracting State have jurisdiction as to the substance of the matter.

Artikel 24

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en konventionsstat, får begäras hos domstolarna i den staten, även om domstol i en annan konventionsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna konvention.

TITRE III RECONNAISSANCE ET EXÉCUTION

Article 25

On entend par décision, au sens de la présente convention, toute décision rendue par une juridiction d'un État contractant quelle que soit la dénomination qui lui est donnée, telle qu'arrêt, jugement, ordonnance ou mandat d'exécution, ainsi que la fixation par le

TITLE III RECOGNITION AND ENFORCEMENT

Article 25

For the purposes of this Convention, 'judgment' means any judgment given by a court or tribunal of a Contracting State, whatever the judgment may be called, including a decree, order, decision or writ of execution, as well as the determination of costs or

AVDELNING III ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 25

I denna konvention förstås med dom varje avgörande som har meddelats av domstol i en konventionsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångs-

greffier du montant des
frais du procès.

expenses by an officer of
the court.

kostnader.

Prop.1997/98:102
Bilaga 3

Section première
Reconnaissance

Section 1
Recognition

Avsnitt 1
Erkännande

Article 26

Les décisions rendues
dans un État contractant
sont reconnues dans les
autres États contractants,
sans qu'il soit nécessaire
de recourir à aucune
procédure.

En cas de contestation,
toute partie intéressée qui
invoque la reconnaissance
à titre principal peut faire
constater, selon la
procédure prévue aux
sections 2 et 3 du présent
titre, que la décision doit
être reconnue.

Si la reconnaissance est
invoquée de façon inci-
dente devant une juridis-
tion d'un État contractant,
celle-ci est compétente
pour en connaître.

Article 27

Les décisions ne sont pas
reconnues:

1) si la reconnaissance est
contraire à l'ordre public
de l'État requis;

2) si l'acte introductif
d'instance ou un acte
équivalent n'a pas été
signifié ou notifié au
défendeur défaillant,
régulièrement et en temps
utile, pour qu'il puisse se
défendre;

Article 26

A judgment given in a
Contracting State shall be
recognized in the other
Contracting States with-
out any special procedure
being required.

Any interested party who
raises the recognition of a
judgment as the principal
issue in a dispute may, in
accordance with the
procedures provided for
in Sections 2 and 3 of this
Title, apply for a decision
that the judgment be
recognized.

If the outcome of
proceedings in a court of
a Contracting State de-
pends on the determi-
nation of an incidental
question of recognition
that court shall have
jurisdiction over that
question.

Article 27

A judgment shall not be
recognized:

1. if such recognition is
contrary to public policy
in the State in which
recognition is sought;

2. where it was given in
default of appearance, if
the defendant was not
duly served with the
document which institu-
ted the proceedings or
with an equivalent docu-
ment in sufficient time to
enable him to arrange for
his defence,

Artikel 26

En dom som har med-
delats i en konventions-
stat skall erkännas i de
andra konventionsstaterna
utan att något särskilt
förfarande behöver an-
litas.

Om frågan om en dom
skall erkännas eller inte är
föremål för tvist, kan en
part, som gör gällande att
domen skall erkännas,
genom att anlita det
förfarande som föreskrivs
i avsnitt 2 och 3 i denna
avdelning, få fastställt att
domen skall erkännas.

Om utgången av ett mål
som handläggs vid en
domstol i en konventions-
stat är beroende av om en
dom skall erkännas, är
den domstolen behörig att
pröva frågan om
erkännande.

Artikel 27

En dom skall inte
erkännas

1. om ett erkännande
skulle strida mot grunder-
na för rättsordningen
ordre public i den stat där
domen görs gällande,

2. om det är en
tredskodom eller en
annan dom som har med-
delats mot en utebliven
svarande och svaranden
inte på rätt sätt har
delgivits stämningan-
sökkan eller motsvarande
handling i tillräcklig tid
för att kunna förbereda
sitt svaromål²⁰,

3) si la décision est inconciliable avec une décision rendue entre les mêmes parties dans l'État requis;

3. if the judgment is irreconcilable with a judgment given in a dispute between the same parties in the State in which recognition is sought;

3. om domen är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den stat där domen görs gällande,

4) si le tribunal de l'État d'origine, pour rendre sa décision, a, en tranchant une question relative à l'état ou à la capacité des personnes physiques, aux régimes matrimoniaux, aux testaments et aux successions, méconnu une règle de droit international privé de l'État requis, à moins que sa décision n'aboutisse au même résultat que s'il avait fait application des règles du droit international privé de l'État requis;

4. if the court of the State of origin, in order to arrive at its judgment, has decided a preliminary question concerning the status or legal capacity of natural persons, rights in property arising out of a matrimonial relationship, wills or succession in a way that conflicts with a rule of the private international law of the State in which the recognition is sought, unless the same result would have been reached by the application of the rules of private international law of that State ;

4. om domstolen i ursprungsstaten i sin dom har tagit ställning till en fråga om en fysisk persons rättsliga status, rättskapacitet eller rätts-handlingsförmåga, makars förmögenhets-förhållanden, arv eller testamente i strid med en internationellt privaträttslig bestämmelse i den stat där domen görs gällande, såvida inte resultatet skulle ha blivit detsamma om domstolen hade tillämpat sistnämnda stats internationellt privaträttsliga bestämmelser,

5) si la décision est inconciliable avec une décision rendue antérieurement dans un État non contractant entre les mêmes parties dans un litige ayant le même objet et la même cause, lorsque cette dernière décision réunit les conditions nécessaires à sa reconnaissance dans l'État requis.

5. if the judgment is irreconcilable with an earlier judgment given in a non-contracting State involving the same cause of action and between the same parties, provided that this latter judgment fulfils the conditions necessary for its recognition in the State addressed.

5. om domen är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en icke fördragsslutande stat mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den stat där domen görs gällande²¹.

Article 28

De même, les décisions ne sont pas reconnues si les dispositions des sections 3, 4 et 5 du titre II ont été méconnues ainsi que dans le cas prévu à l'article 59.

Lors de l'appréciation des compétences mentionnées à l'alinéa précédent, l'autorité requise est liée par les constatations de fait sur lesquelles la

Article 28

Moreover, a judgment shall not be recognized if it conflicts with the provisions of Sections 3, 4 or 5 of Title II, or in a case provided for in Article 59.

In its examination of the grounds of jurisdiction referred to in the foregoing paragraph, the court or authority applied to shall be bound by the

Artikel 28

En dom skall vidare inte erkännas om den strider mot bestämmelserna i avsnitt 3, 4 och 5 i avdelning II, och inte heller i de fall som avses i artikel 59.

Vid den behörighetsprövning som åsyftas i föregående stycke är den domstol eller myndighet som prövar frågan om erkännande bunden av de

jurisdiction de l'État d'origine a fondé sa compétence.

findings of fact on which the court of the State of origin based its jurisdiction.

faktiska omständigheter som domstolen i ursprungsstaten har grundat sin behörighet på.

Sans préjudice des dispositions du premier alinéa, il ne peut être procédé au contrôle de la compétence des juridictions de l'État d'origine; les règles relatives à la compétence ne concernent pas l'ordre public visé à l'article 27 paragraphe 1.

Subject to the provisions of the first paragraph, the jurisdiction of the court of the State of origin may not be reviewed; the test of public policy referred to in point 1 of Article 27 may not be applied to the rules relating to jurisdiction.

Domstolens behörighet i ursprungsstaten får inte omprövas på andra grunder än som avses i första stycket; behörighetsreglerna omfattas inte av de i artikel 27.1 åsyftade grunderna för rättsordningen.

Article 29

En aucun cas, la décision étrangère ne peut faire l'objet d'une révision au fond.

Article 29

Under no circumstances may a foreign judgment be reviewed as to its substance.

Artikel 29

En utländsk dom får aldrig omprövas i sak.

Article 30

L'autorité judiciaire d'un État contractant, devant laquelle est invoquée la reconnaissance d'une décision rendue dans un autre État contractant, peut surseoir à statuer si cette décision fait l'objet d'un recours ordinaire.

Article 30

A court of a Contracting State in which recognition is sought of a judgment given in another Contracting State may stay the proceedings if an ordinary appeal against the judgment has been lodged.

Artikel 30

Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan konventionsstat skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel.

L'autorité judiciaire, d'un État contractant devant laquelle est invoquée la reconnaissance d'une décision rendue en Irlande ou au Royaume-Uni et dont l'exécution est suspendue dans l'État d'origine du fait de l'exercice d'un recours peut surseoir à statuer.

A court of a Contracting State in which recognition is sought of a judgment given in Ireland or the United Kingdom may stay the proceedings if enforcement is suspended in the State of origin, by reason of an appeal.

Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsstaten på grund av att ändring i domen har sökts²².

Section 2
Exécution

Section 2
Enforcement

Avsnitt 2
Verkställighet

Article 31

Les décisions rendues dans un État contractant et qui y sont exécutoires sont mises à exécution

Article 31

A judgment given in a Contracting State and enforceable in that State shall be enforced in

Artikel 31

En dom som har meddelats i en konventionsstat och som är verkställbar i den staten skall

dans un autre État contractant après y avoir été déclarées exécutoires sur requête de toute partie intéressée.

another Contracting State when, on the application of any interested party, it has been declared enforceable there.

verkställas i en annan konventionsstat sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där²³.

Toutefois, au Royaume-Uni, ces décisions sont mises à exécution en Angleterre et au pays de Galles, en Écosse ou en Irlande du Nord, après avoir été enregistrées en vue de leur exécution, sur requête de toute partie intéressée, dans l'une ou l'autre de ces parties du Royaume-Uni, suivant le cas.

However, in the United Kingdom, such a judgment shall be enforced in England and Wales, in Scotland, or in Northern Ireland when, on the application of any interested party, it has been registered for enforcement in that part of the United Kingdom.

I Förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland sedan domen, på ansökan av part, har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket²⁴.

Article 32

1. La requête est présentée:

– en Belgique, au tribunal de première instance ou à la «rechtbank van eerste aanleg»,

– au Danemark, au «byret»,

– en république fédérale d'Allemagne, au président d'une chambre du «Landgericht»,

– en Grèce, au «μονομελές πρωτοδικείο»,

– en Espagne, au «Juzgado de Primera Instancia»,

– en France, au président du tribunal de grande instance,

– en Irlande, à la «High Court»,

– en Italie, à la «corte d'appello»,

– au Luxembourg, au

Article 32

1. The application shall be submitted:

– in Belgium, to the 'tribunal de première instance' or 'rechtbank van eerste aanleg',

– in Denmark, to the 'byret',

– in the Federal Republic of Germany, to the presiding judge of a chamber of the 'Landgericht',

– in Greece, to the 'μονομελές πρωτοδικείο',

– in Spain, to the 'Juzgado de Primera Instancia',

– in France, to the presiding judge of the 'tribunal de grande instance',

– in Ireland, to the High Court,

– in Italy, to the 'Corte d'appello',

– in Luxembourg, to the

Artikel 32

1. Ansökan skall göras

– i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,

– i Danmark, vid byret²⁵,

– i Förbundsrepubliken Tyskland, hos ordföranden i en avdelning av Landgericht,

– i Grekland, vid μονομελές πρωτοδικείο,

– i Spanien, vid Juzgado de Primera Instancia,

– i Frankrike, hos ordföranden i tribunal de grande instance,

– i Irland, vid High Court,

– i Italien, vid corte d'appello,

président du tribunal d'arrondissement,	presiding judge of the 'tribunal d'arrondissement',	– i Luxemburg, hos ordföranden i tribunal d'arrondissement,
– en Autriche, devant le «Bezirksgericht»,	– in Austria, to the 'Bezirksgericht',	– i Österrike, vid Bezirksgericht
– aux Pays-Bas, au président de «l'arrondissementsrechtbank»,	– in the Netherlands, to the presiding judge of the 'arrondissementsrechtbank',	– i Nederländerna, hos ordföranden i arrondissementsrechtbank,
– au Portugal, au «Tribunal Judicial de Círculo»,	– in Portugal, to the 'Tribunal Judicial de Círculo',	– i Portugal, vid Tribunal Judicial de Círculo,
– en Finlande, devant le «Käräjäoikeus/tingsrätt»,	– in Finland, to the 'käräjäoikeus/tingsrätt',	– i Finland, vid tingsrätt/käräjäoikeus,
– en Suède, au «Svea hovrätt»,	– in Sweden, to the 'Svea hovrätt',	– i Sverige, vid Svea Hovrätt,
– au Royaume-Uni:	– in the United Kingdom:	– i Förenade kungariket,
a) en Angleterre et au pays de Galles, à la «High Court of Justice» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, à la «Magistrates' Court» saisie par l'intermédiaire du «Secretary of State»;	(a) in England and Wales, to the High Court of Justice, or in the case of maintenance judgment to the Magistrates' Court on transmission by the Secretary of State;	a) i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court genom förmedling av Secretary of State,
b) en Écosse, à la «Court of Session», ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, à la «Sheriff Court», saisie par l'intermédiaire du «Secretary of State»;	(b) in Scotland, to the Court of Session, or in the case of a maintenance judgment to the Sheriff Court on transmission by the Secretary of State;	b) i Skottland, vid Court of Session eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Sheriff Court genom förmedling av Secretary of State,
c) en Irlande du Nord, à la «High Court of Justice» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, à la «Magistrates' Court» saisie par l'intermédiaire du «Secretary of State»	(c) in Northern Ireland, to the High Court of Justice, or in the case of a maintenance judgment to the Magistrates' Court on transmission by the Secretary of State.	c) i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court genom förmedling av Secretary of State ²⁶ .
2. La juridiction territorialement compétente est déterminée par le domicile de la partie contre laquelle l'exécution est demandée. Si cette partie n'est pas	2. The jurisdiction of local courts shall be determined by reference to the place of domicile of the party against whom enforcement is sought. If he is not domiciled in the	2. Den lokala behörigheten skall bestämmas efter motpartens hemvist. Om denna inte har hemvist i den stat där verkställighet begärs, skall behörigheten be-

domiciliée sur le territoire de l'État requis, la compétence est déterminée par le lieu de l'exécution.

Article 33

Les modalités du dépôt de la requête sont déterminées par la loi de l'État requis.

Le requérant doit faire élection de domicile, dans le ressort de la juridiction saisie. Toutefois, si la loi de l'État requis ne connaît pas l'élection de domicile, le requérant désigne un mandataire ad litem.

Les documents mentionnés aux articles 46 et 47 sont joints à la requête.

Article 34

La juridiction saisie de la requête statue à bref délai, sans que la partie contre laquelle l'exécution est demandée puisse, en cet état de la procédure, présenter d'observation.

La requête ne peut être rejetée que pour l'un des motifs prévus aux articles 27 et 28.

En aucun cas, la décision étrangère ne peut faire l'objet d'une révision au fond.

Article 35

La décision rendue sur requête est aussitôt portée à la connaissance du requérant, à la diligence du greffier, suivant les

State in which enforcement is sought, it shall be determined by reference to the place of enforcement.

Article 33

The procedure for making the application shall be governed by the law of the State in which enforcement is sought.

The applicant must give an address for service of process within the area of jurisdiction of the court applied to. However, if the law of the State in which enforcement is sought does not provide for the furnishing of such an address, the applicant shall appoint a representative ad litem.

The documents referred to in Articles 46 and 47 shall be attached to the application.

Article 34

The court applied to shall give its decision without delay; the party against whom enforcement is sought shall not at this stage of the proceedings be entitled to make any submissions on the application.

The application may be refused only for one of the reasons specified in Articles 27 and 28.

Under no circumstances may the foreign judgment be reviewed as to its substance.

Article 35

The appropriate officer of the court shall without delay bring the decision given on the application to the notice of the

stämmas efter den plats där verkställighet skall ske.

Artikel 33

Förfarandet vid ansökan om verkställighet regleras av lagen i den stat där verkställighet begärs.

Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets där ansökningen görs. Om lagen i den staten inte föreskriver att en sådan adress skall anges, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.

De handlingar som anges i artiklarna 46 och 47 skall bifogas ansökan.

Artikel 34

Den domstol som prövar ansökningen skall avgöra frågan snarast; i detta skede av förfarandet skall motparten inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

Ansökningen får avslås endast på någon av de i artiklarna 27 och 28 angivna grunderna.

Den utländska domen får aldrig omprövas i sak.

Artikel 35

En behörig domstolstjänsteman skall snarast, på det sätt som föreskrivs i verkställighetsstaten, underrätta sökanden om

modalités déterminées par la loi de l'État requis.

Article 36

Si l'exécution est autorisée, la partie contre laquelle l'exécution est demandée peut former un recours contre la décision dans le mois de sa signification.

Si cette partie est domiciliée dans un État contractant autre que celui où la décision qui autorise l'exécution a été rendue, le délai est de deux mois et court du jour où la signification a été faite à personne ou à domicile. Ce délai ne comporte pas de prorogation à raison de la distance.

Article 37

1. Le recours est porté, selon les règles de la procédure contradictoire:

– en Belgique, devant le tribunal de première instance ou la «rechtbank van eerste aanleg»,

– au Danemark, devant le «landsret»,
– en république fédérale d'Allemagne, devant l'«Oberlandesgericht»,

– en Grèce, devant l'«εφετειο»,

– en Espagne, devant l'«Audiencia Provincial»,

– en France, devant la cour d'appel,

applicant in accordance with the procedure laid down by the law of the State in which enforcement is sought.

Article 36

If enforcement is authorized, the party against whom enforcement is sought may appeal against the decision within one month of service thereof.

If that party is domiciled in a Contracting State other than that in which the decision authorizing enforcement was given, the time for appealing shall be two months and shall run from the date of service, either on him in person or at his residence. No extension of time may be granted on account of distance.

Article 37

1. An appeal against the decision authorizing enforcement shall be lodged in accordance with the rules governing procedure in contentious matters:

– in Belgium, with the 'tribunal de première instance' or 'rechtbank van eerste aanleg',

– in Denmark, with the 'landsret',
– in the Federal Republic of Germany, with the 'Oberlandesgericht',

– in Greece, with the 'εφετειο',

– in Spain, with the 'Audiencia Provincial',

– in France, with the 'cour d'appel',

det avgörande som har meddelats med anledning av ansökningen.

Artikel 36

Om verkställighet medges, kan motparten söka ändring av avgörandet inom en månad från det att han delgavs detta.

Om ändringssökanden har hemvist i annan konventionsstat än den där avgörandet att medge verkställighet meddelades, skall fristen för att söka ändring vara två månader och löpa från den dag då beslutet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel 37²⁷

1. Ansökan om ändring av ett avgörande som medger verkställighet skall göras enligt de bestämmelser som gäller för kontradiktorisk tvistemålsprocess.

– i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,

– i Danmark, vid landsret,
– i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,

– i Grekland, vid εφετειο,

– i Spanien, vid Audiencia Provincial,

– i Frankrike, vid cour d'appel,

– en Irlande, devant la «High Court»,	– in Ireland, with the High Court,	– i Irland, vid High Court,
– en Italie, devant la «corte d'appello»,	– in Italy, with the 'corte d'appello',	– i Italien, vid corte d'appello,
– au Luxembourg, devant la Cour supérieure de justice siégeant en matière d'appel civil,	– in Luxembourg, with the 'Cour supérieure de justice' sitting as a court of civil appeal,	– i Luxemburg, vid Cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,
– en Autriche, au «Bezirksgericht»,	– in Austria with the 'Bezirksgericht',	– i Österrike, vid Bezirksgericht,
– aux Pays-Bas, devant l'«arrondissementsrechtbank»,	– in the Netherlands, with the 'arrondissementsrechtbank',	– i Nederländerna, vid arrondissementsrechtbank,
– au Portugal, devant le «Tribunal de Relação»,	– in Portugal, with the 'Tribunal de Relação',	– i Portugal, vid Tribunal de Relação,
– en Finlande, devant le «hovioikeus/hovrätt»,	– in Finland, with the 'hovioikeus/hovrätt',	– i Finland, vid hovrätt/hovioikeus,
– en Suède, devant le «Svea hovrätt»,	– in Sweden, with the 'Svea hovrätt',	– i Sverige, vid Svea hovrätt,
– au Royaume-Uni:	– in the United Kingdom:	– i Förenade kungariket,
a) en Angleterre et au pays de Galles, devant la «High Court of Justice» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, devant la «Magistrates' Court»;	(a) in England and Wales, with the High Court of Justice, or in the case of a maintenance judgment with the Magistrates' Court;	a) i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court,
b) en Écosse, devant la «Court of Session» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, devant la «Sheriff Court»;	(b) in Scotland, with the Court of Session, or in the case of a maintenance judgment with the Sheriff Court;	b) i Skottland, vid Court of Session eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Sheriff Court,
c) en Irlande du Nord, devant la «High Court of Justice» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, devant la «Magistrates' Court».	(c) in Northern Ireland, with the High Court of Justice, or in the case of a maintenance judgment with the Magistrates' Court.	c) i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court.
2. La décision rendue sur le recours ne peut faire l'objet:	2. The judgment given on the appeal may be contested only:	2. Mot de avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan endast föras

– en Belgique, en Grèce, en Espagne, en France, en Italie, au Luxembourg et aux Pays-Bas, que d'un pourvoi en cassation,	– in Belgium, Greece, Spain, France, Italy, Luxembourg and in the Netherlands, by an appeal in cassation,	– i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär,
– au Danemark, que d'un recours devant le «højesteret», avec l'autorisation du ministre de la justice,	– in Denmark, by an appeal to the 'højesteret', with the leave of the Minister of Justice,	– i Danmark, genom överklagande till højesteret efter tillstånd från justitieministern,
– en république fédérale d'Allemagne, que d'une «Rechtsbeschwerde»,	– in the Federal Republic of Germany, by a 'Rechtsbeschwerde',	– i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,
– en Autriche, dans le cas d'un recours, que du «Revisionsrekurs» et, dans le cas d'une opposition, que du recours («Berufung») avec la faculté éventuelle d'une révision,	– in Austria, in the case of an appeal, by a 'Revisionsrekurs' and, in the case of opposition proceedings, by a 'Berufung' with the possibility of a revision,	– i Österrike, vid överklagande (Rekursverfahren), genom Revisionsrekurs och, vid opposition (Widerspruchsverfahren), genom Berufung med möjlighet till Revision,
– en Irlande, que d'un recours sur un point de droit devant la «Supreme Court»,	– in Ireland, by an appeal on a point of law to the Supreme Court,	– i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till Supreme Court,
– au Portugal, que d'un recours sur un point de droit,	– in Portugal, by an appeal on a point of law,	– i Portugal, genom överklagande av en rättsfråga,
– en Finlande, que d'un recours devant «korkein oikeus/högsta domstolen»,	– in Finland, by an appeal to 'korkein oikeus/högsta domstolen',	– i Finland, genom besvär hos högsta domstolen/korkein oikeus,
– en Suède, que d'un recours devant «Högsta domstolen»,	– in Sweden by an appeal to 'Högsta domstolen',	– i Sverige, genom överklagande till Högsta domstolen,
– au Royaume-Uni, que d'un seul recours sur un point de droit	– in the United Kingdom, by a single further appeal on a point of law.	– i Förenade kungariket genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

Article 38

La juridiction saisie du recours peut, à la requête de la partie qui l'a formé, surseoir à statuer, si la décision étrangère fait, dans l'État d'origine, l'objet d'un recours ordinaire ou si le délai pour le former n'est pas expiré; dans ce dernier cas, la juridiction peut

Article 38

The court with which the appeal under Article 37 (1) is lodged may, on the application of the appellant, stay the proceedings if an ordinary appeal has been lodged against the judgment in the State of origin or if the time for such an appeal has not yet

Artikel 38

Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artikel 37 första stycket, får på begäran av klaganden låta handläggningen av målet vila, om talan mot domen har förts genom anlitande av ordinära rättsmedel i

impartir un délai pour former ce recours.

expired; in the latter case, the court may specify the time within which such an appeal is to be lodged.

ursprungsstaten eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut; i sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken en sådan talan skall föras.

Lorsque la décision a été rendue en Irlande ou au Royaume-Uni, toute voie de recours prévue dans l'État d'origine est considérée comme un recours ordinaire pour l'application du premier alinéa.

Where the judgment was given in Ireland or the United Kingdom, any form of appeal available in the State of origin shall be treated as an ordinary appeal for the purposes of the first paragraph.

Om domen meddelades i Irland eller i Förenade kungariket skall varje form av överklagande som står till buds i ursprungsstaten anses som en sådan talan mot domen med anlitande av ordinära rättsmedel som avses i första stycket²⁸.

Cette juridiction peut également subordonner l'exécution à la constitution d'une garantie qu'elle détermine.

The court may also make enforcement conditional on the provision of such security as it shall determine.

Domstolen kan också göra verkställigheten beroende av att det ställs sådan säkerhet som domstolen bestämmer.

Article 39

Pendant le délai du recours prévu à l'article 36 et jusqu'à ce qu'il ait été statué sur celui-ci, il ne peut être procédé qu'à des mesures conservatoires sur les biens de la partie contre laquelle l'exécution est demandée.

Article 39

During the time specified for an appeal pursuant to Article 36 and until any such appeal has been determined, no measures of enforcement may be taken other than protective measures taken against the property of the party against whom enforcement is sought.

Artikel 39

Så länge den i artikel 36 angivna fristen för att söka ändring inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av att ändring sökts, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot gäldenärens egendom.

La décision qui accorde l'exécution emporte l'autorisation de procéder à ces mesures.

The decision authorizing enforcement shall carry with it the power to proceed to any such protective measures.

Ett avgörande som medger verkställighet medför att sådana säkerhetsåtgärder får vidtas.

Article 40

1. Si sa requête est rejetée, le requérant peut former un recours:

Article 40

If the application for enforcement is refused, the applicant may appeal:

Artikel 40

1. Om en ansökan om verkställighet avslås, kan sökanden ansöka om ändring av avgörandet

– en Belgique, devant la cour d'appel ou le «hof van beroep»,

– in Belgium, to the 'cour d'appel' or 'hof van beroep',

– i Belgien vid cour d'appel eller hof van beroep,

– au Danemark, devant le «landsret»,

– in Denmark, to the 'landsret',

– i Danmark, vid landsret,

– en république fédérale d'Allemagne, devant l'«Oberlandesgericht»,	– in the Federal Republic of Germany, to the 'Oberlandesgericht',	– i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,
– en Grèce, devant l'«εφετειο»,	– in Greece, to the 'εφετειο',	– i Grekland, vid εφετειο,
– en Espagne, devant l'«Audiencia Provincial»,	– in Spain, to the 'Audiencia Provincial',	– i Spanien, vid Audiencia Provincial,
– en France, devant la cour d'appel,	– in France, to the 'cour d'appel',	– i Frankrike, vid cour d'appel,
– en Irlande, devant la «High Court»,	– in Ireland, to the High Court,	– i Irland, vid High Court,
– en Italie, devant la «corte d'appello»,	– in Italy, to the 'corte d'appello',	– i Italien, vid corte d'appello,
– au Luxembourg, devant la Cour supérieure de justice siégeant en matière d'appel civil,	– in Luxembourg, to the 'Cour supérieure de justice' sitting as a court of civil appeal,	– i Luxemburg, vid cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,
– en Autriche, devant le «Bezirksgericht»,	– in Austria, to the 'Bezirksgericht',	– i Österrike, vid Bezirksgericht,
– aux Pays-Bas, devant le «gerechtshof»,	– in the Netherlands, to the 'gerechtshof',	– i Nederländerna, vid gerechtshof,
– au Portugal, devant le «Tribunal da Relação»,	– in Portugal, to the 'Tribunal de Relação',	– i Portugal, vid Tribunal da Relação,
– en Finlande, devant le «hovioikeus/hovrätten»,	– in Finland, to 'hovioikeus/hovrätten',	– i Finland, vid hovrätt/hovioikeus,
– en Suède, devant le «Svea hovrätt»,	– in Sweden, to the 'Svea hovrätt',	– i Sverige, vid Svea hovrätt,
– au Royaume-Uni:	– in the United Kingdom:	– i Förenade kungariket,
a) en Angleterre et au pays de Galles, devant la «High Court of Justice» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, devant la «Magistrates' Court»;	(a) in England and Wales, to the High Court of Justice, or in the case of a maintenance judgment to the Magistrates' Court;	a) i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court,
b) en Écosse, devant la «Court of Session» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, devant la «Sheriff Court»;	(b) in Scotland, to the Court of Session, or in the case of a maintenance judgment to the Sheriff Court;	b) i Skottland, vid Court of Session eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet vid Sheriff Court,

c) en Irlande du Nord, devant la «High Court of Justice» ou, s'il s'agit d'une décision en matière d'obligation alimentaire, devant la «Magistrates' Court».

(c) in Northern Ireland, to the High Court of Justice, or in the case of a maintenance judgment to the Magistrates' Court.

c) i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court²⁹.

2. La partie contre laquelle l'exécution est demandée est appelée à comparaître devant la juridiction saisie du recours. En cas de défaut, les dispositions de l'article 20 deuxième et troisième alinéas sont applicables alors même que cette partie n'est pas domiciliée sur le territoire d'un des États contractants.

2. The party against whom enforcement is sought shall be summoned to appear before the appellate court. If he fails to appear, the provisions of the second and third paragraphs of Article 20 shall apply even where he is not domiciled in any of the Contracting States.

2. Den domstol som handlägger frågan om verkställighet efter det att ändring har sökts skall höra motparten. Om denne underlåter att förklara sig skall bestämmelserna i artikel 20 andra och tredje styckena tillämpas även om han inte har hemvist i en konventionsstat.

Article 41

La décision rendue sur le recours prévu à l'article 40 ne peut faire l'objet:

Article 41

A judgment given on an appeal provided for in Article 40 may be contested only:

Artikel 41³⁰

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att sådan ändring som avses i artikel 40 har sökts får talan endast föras

– en Belgique, en Grèce, en Espagne, en France, en Italie, au Luxembourg et aux Pays-Bas, que d'un pourvoi en cassation,

– in Belgium, Greece, Spain, France, Italy, Luxembourg and in the Netherlands, by an appeal in cassation,

– i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna, genom kassationsbesvär,

– au Danemark, que d'un recours devant le «højesteret», avec l'autorisation du ministre de la justice,

– in Denmark, by an appeal to the 'højesteret', with the leave of the Minister of Justice,

– i Danmark, genom besvär till højesteret efter tillstånd från justitieministern,

– en république fédérale d'Allemagne, que d'une «Rechtsbeschwerde»,

– in the Federal Republic of Germany, by a 'Rechtsbeschwerde',

– i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,

– en Irlande, que d'un recours sur un point de droit devant la «Supreme Court»,

– in Ireland, by an appeal on a point of law to the Supreme Court,

– i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till Supreme Court,

– en Autriche, que d'un «Revisionsrekurs»,

– in Austria, by a 'Revisionsrekurs',

– i Österrike, genom Revisionsrekurs,

– au Portugal, que d'un recours sur un point de droit,

– in Portugal, by an appeal on a point of law,

– i Portugal, genom överklagande av en rättsfråga,

– en Finlande, que d'un recours devant le «korkein oikeus/högsta domstolen»,

– en Suède, que d'un recours devant le «Högsta domstolen»,

– au Royaume-Uni, que d'un seul recours sur un point de droit.

Article 42

Lorsque la décision étrangère a statué sur plusieurs chefs de la demande et que l'exécution ne peut être autorisée pour le tout, l'autorité judiciaire accorde l'exécution pour un ou plusieurs d'entre eux.

Le requérant peut demander une exécution partielle.

Article 43

Les décisions étrangères condamnant à une astreinte ne sont exécutoires dans l'État requis que si le montant en a été définitivement fixé par les tribunaux de l'État d'origine.

Article 44

Le requérant qui, dans l'État d'origine, a bénéficié en tout ou en partie de l'assistance judiciaire ou d'une exemption de frais et dépens bénéficie, dans la procédure prévue aux articles 32 à 35, de l'assistance la plus favorable ou de l'exemption la plus large prévue par le droit de l'État requis.

– in Finland, by an appeal to 'korkein oikeus/högsta domstolen',

– in Sweden, by an appeal to 'Högsta domstolen',

– in the United Kingdom, by a single further appeal on a point of law.

Article 42

Where a foreign judgment has been given in respect of several matters and enforcement cannot be authorized for all of them, the court shall authorize enforcement for one or more of them.

An applicant may request partial enforcement of a judgment.

Article 43

A foreign judgment which orders a periodic payment by way of a penalty shall be enforceable in the State in which enforcement is sought only if the amount of the payment has been finally determined by the courts of the State of origin.

Article 44

An applicant who, in the State of origin has benefited from complete or partial legal aid or exemption from costs or expenses, shall be entitled, in the procedures provided for in Articles 32 to 35, to benefit from the most favourable legal aid or the most extensive exemption from costs or expenses provided for by the law of the State addressed.

– i Finland, genom besvär hos högsta domstolen/korkein oikeus,

– i Sverige, genom överklagande till Högsta domstolen,

– i Förenade kungariket, genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

Artikel 42

Om en utländsk dom omfattar flera yrkanden och verkställighet inte kan medges för domen i dess helhet, skall domstolen medge verkställighet beträffande ett eller flera av dem.

Sökanden kan begära att domen verkställs delvis.

Artikel 43

En utländsk dom varigenom någon förpliktas att betala vite är verkställbar i verkställighetsstaten endast om vitets belopp slutligt har fastställts av domstol i ursprungsstaten.

Artikel 44³¹

Om sökanden i ursprungsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, skall han vid det förfarande som avses i artiklarna 32 till 35 vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i verkställighetsstaten.

Le requérant qui demande l'exécution d'une décision rendue au Danemark par une autorité administrative en matière d'obligation alimentaire peut invoquer dans l'État requis le bénéfice des dispositions du premier alinéa s'il produit un document établi par le ministère de la justice danois et attestant qu'il remplit les conditions économiques pour pouvoir bénéficier en tout ou en partie de l'assistance judiciaire ou d'une exemption de frais et dépens.

Article 45

Aucune caution ni aucun dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ne peuvent être imposés en raison, soit de la qualité d'étranger, soit du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, à la partie qui demande l'exécution dans un État contractant d'une décision rendue dans un autre État contractant.

Section 3

Dispositions communes

Article 46

La partie qui invoque la reconnaissance ou demande l'exécution d'une décision doit produire:

1) une expédition de celle-ci réunissant les conditions nécessaires à son authenticité;

2) s'il s'agit d'une décision par défaut, l'original ou une copie

However, an applicant who requests the enforcement of a decision given by an administrative authority in Denmark in respect of a maintenance order may, in the State addressed, claim the benefits referred to in the first paragraph if he presents a statement from the Danish Ministry of Justice to the effect that he fulfils the economic requirements to qualify for the grant of complete or partial legal aid or exemption from costs or expenses.

Article 45

No security, bond or deposit, however described, shall be required of a party who in one Contracting State applies for enforcement of a judgment given in another Contracting State on the ground that he is a foreign national or that he is not domiciled or resident in the State in which enforcement is sought.

Section 3

Common provisions

Article 46

A party seeking recognition or applying for enforcement of a judgment shall produce:

1. a copy of the judgment which satisfies the conditions necessary to establish its authenticity;

2. in the case of a judgment given in default, the original or a certified

En sökande som begär verkställighet av ett avgörande om underhållsskyldighet, som har meddelats av en administrativ myndighet i Danmark, kan i verkställighetsstaten erhålla de förmåner som anges i första stycket, om han företer ett intyg från det danska justitieministeriet som bekräftar att han uppfyller de ekonomiska villkor som gäller för erhållande av rättshjälp, helt eller delvis, eller befrielse från kostnader och avgifter.

Artikel 45

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en konventionsstat, begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan konventionsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller vistelseort i verkställighetsstaten.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 46

Den part som gör gällande att en dom skall erkännas eller ansöker om verkställighet av en dom skall ge in

1. en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas,

2. när det rör sig om en tredsdom eller annan dom som har meddelats

certifiée conforme du document établissant que l'acte introductif d'instance ou un acte équivalent a été signifié ou notifié à la partie défaillante.

true copy of the document which establishes that the party in default was served with the document instituting the proceedings or with an equivalent document.

mot en utebliven svarande, originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan eller motsvarande handling har delgivits den uteblivna parten³².

Article 47

La partie qui demande l'exécution doit en outre produire:

1) tout document de nature à établir que, selon la loi de l'État d'origine, la décision est exécutoire et a été signifiée;

2) s'il y a lieu, un document justifiant que le requérant bénéficie de l'assistance judiciaire dans l'État d'origine.

Article 47

A party applying for enforcement shall also produce:

1. documents which establish that, according to the law of the State of origin the judgment is enforceable and has been served;

2. where appropriate, a document showing that the applicant is in receipt of legal aid in the State of origin.

Artikel 47

Den part som ansöker om verkställighet skall också ge in

1. handlingar som visar att domen är verkställbar enligt lagen i ursprungsstaten och att den har delgivits,

2. i förekommande fall, handlingar som visar att sökanden åtnjöt rättshjälp i ursprungsstaten.

Article 48

À défaut de production des documents mentionnés à l'article 46 paragraphe 2 et à l'article 47 paragraphe 2, l'autorité judiciaire peut impartir un délai pour les produire ou accepter des documents équivalents ou, si elle s'estime suffisamment éclairée, en dispenser.

Article 48

If the documents specified in point 2 of Articles 46 and 47 are not produced, the court may specify a time for their production, accept equivalent documents or, if it considers that it has sufficient information before it, dispense with their production.

Artikel 48

Om de i artikel 46.2 och artikel 47.2 angivna handlingarna inte har ingivits, kan domstolen bestämma en tid inom vilken de skall inges, godta likvärdiga handlingar eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in dem.

Il est produit une traduction des documents si l'autorité judiciaire l'exige; la traduction est certifiée par une personne habilitée à cet effet dans l'un des États contractants.

If the court so requires, a translation of the documents shall be produced; the translation shall be certified by a person qualified to do so in one of the Contracting States.

Om domstolen begär det, skall en översättning av handlingarna ges in; översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av konventionsstaterna.

Article 49

Aucune législation ni formalité analogue n'est exigée en ce qui concerne les documents mentionnés aux articles 46, 47 et à l'article 48 deuxième alinéa, ainsi que, le cas

Article 49

No legalization or other similar formality shall be required in respect of the documents referred to in Articles 46 or 47 or the second paragraph of Article 48, or in respect

Artikel 49

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artiklarna 46 och 47 och i artikel 48, andra stycket eller i fråga om fullmakt

échéant, la procuration ad litem.

of a document appointing a representative ad litem.

för ombud i saken.

Prop.1997/98:102
Bilaga 3

**TITRE IV
ACTES
AUTHENTIQUES ET
TRANSACTIONS
JUDICIAIRES**

**TITLE IV
AUTHENTIC
INSTRUMENTS AND
COURT
SETTLEMENTS**

**AVDELNING IV
OFFICIELLA
HANDLINGAR
(ACTES
AUTHENTIQUES)
OCH INFÖR DOM-
STOL INGÅNGNA
FÖRLIKNINGAR**

Article 50

Les actes authentiques reçus et exécutoires dans un État contractant sont, sur requête, déclarés exécutoires dans un autre État contractant, conformément à la procédure prévue aux articles 31 et suivants. La requête ne peut être rejetée que si l'exécution de l'acte authentique est contraire à l'ordre public de l'État requis.

Article 50

A document which has been formally drawn up or registered as an authentic instrument and is enforceable in one Contracting State shall, in another Contracting State, be declared enforceable there, on application made in accordance with the procedures provided for in Article 31 et seq. The application may be refused only if enforcement of the instrument is contrary to public policy in the State addressed.

Artikel 50

En handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (acte authentique) och som är verkställbar i en konventionsstat skall på ansökan förklaras vara verkställbar i en annan konventionsstat i enlighet med det i artikel 31 och följande artiklar föreskrivna förfarandet. Framställningen får avslås endast om verkställighet av den officiella handlingen strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i verkställighetsstaten³³.

L'acte produit doit réunir les conditions nécessaires à son authenticité dans l'État d'origine.

The instrument produced must satisfy the conditions necessary to establish its authenticity in the State of origin.

Den ingivna handlingen måste uppfylla de villkor som är nödvändiga för att den skall kunna godtas som en officiell handling i ursprungsstaten.

Les dispositions de la section 3 du titre III sont, en tant que de besoin, applicables.

The provisions of Section 3 of Title III shall apply as appropriate.

Bestämmelserna i avdelning III avsnitt 3 gäller i tillämpliga delar.

Article 51

Les transactions conclues devant le juge au cours d'un procès et exécutoires dans l'État d'origine sont exécutoires dans l'État requis aux mêmes conditions que les actes authentiques.

Article 51

A settlement which has been approved by a court in the course of proceedings and is enforceable in the State in which it was concluded shall be enforceable in the State addressed under the same conditions as authentic instruments.

Artikel 51

En förlikning som har ingåtts inför domstol i ett pågående mål och som är verkställbar i den stat där förlikningen ingicks är verkställbar i verkställighetsstaten under samma förutsättningar som officiella handlingar (actes authentiques).

**TITRE V
DISPOSITIONS
GÉNÉRALES**

**TITLE V
GENERAL
PROVISIONS**

**AVDELNING V
ALLMÄNNA
BESTÄMMELSER**

Article 52

Pour déterminer si une partie a un domicile sur le territoire de l'État contractant dont les tribunaux sont saisis, le juge applique sa loi interne.

Lorsqu'une partie n'a pas de domicile dans l'État dont les tribunaux sont saisis, le juge, pour déterminer si elle a un domicile dans un autre État contractant, applique la loi de cet État.

...

Article 53

Le siège des sociétés et des personnes morales est assimilé au domicile pour l'application de la présente convention. Toutefois, pour déterminer ce siège, le juge saisi applique les règles de son droit international privé.

Pour déterminer si un trust a son domicile sur le territoire d'un État contractant dont les tribunaux sont saisis, le juge applique les règles de son droit international privé.

**TITRE VI
DISPOSITIONS
TRANSITOIRES**

Article 54

Les dispositions de la présente convention ne sont applicables qu'aux actions judiciaires in-

Article 52

In order to determine whether a party is domiciled in the Contracting State whose courts are seised of a matter, the Court shall apply its internal law.

If a party is not domiciled in the State whose courts are seised of the matter, then, in order to determine whether the party is domiciled in another Contracting State, the court shall apply the law of that State.

...

Article 53

For the purposes of this Convention, the seat of a company or other legal person or association of natural or legal persons shall be treated as its domicile. However, in order to determine that seat, the court shall apply its rules of private international law.

In order to determine whether a trust is domiciled in the Contracting State whose courts are seised of the matter, the court shall apply its rules of private international law.

**TITLE VI
TRANSITIONAL
PROVISIONS**

Article 54

The provisions of the Convention shall apply only to legal proceedings instituted and to docu-

Artikel 52

Vid avgörandet av frågan om en part har hemvist i den konventionsstat där talan är väckt skall domstolen tillämpa sin egen lag.

Om en part inte har hemvist i den stat där målet är anhängigt skall domstolen, vid avgörandet av frågan om parten har hemvist i en annan konventionsstat, tillämpa den statens lag.

...³⁴

Artikel 53

Vid tillämpningen av denna konvention skall ett bolags eller annan juridisk persons säte anses vara dess hemvist. För att bestämma var detta säte är beläget skall domstolen dock tillämpa sin egen internationella privaträtt.

För att bestämma om en trust har säte i den konventionsstat där målet är anhängigt skall domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt³⁵.

**AVDELNING VI
ÖVERGÅNGS-
BESTÄMMELSER**

Artikel 54³⁶

Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts

tentées et aux actes authentiques reçus postérieurement à l'entrée en vigueur de la présente convention dans l'État d'origine et, lorsque la reconnaissance ou l'exécution d'une décision ou d'un acte authentique est demandée, dans l'État requis.

Toutefois, les décisions rendues après la date d'entrée en vigueur de la présente convention dans les rapports entre l'État d'origine et l'État requis à la suite d'actions intentées avant cette date sont reconnues et exécutées conformément aux dispositions du titre III si les règles de compétence appliquées sont conformes à celles prévues soit par le titre II soit par une convention qui était en vigueur entre l'État d'origine et l'État requis lorsque l'action a été intentée.

Si, par un écrit antérieur au 1er juin 1988 pour l'Irlande ou au 1er janvier 1987 pour le Royaume-Uni, les parties en litige à propos d'un contrat étaient convenues d'appliquer à ce contrat le droit irlandais ou le droit d'une partie du Royaume-Uni, les tribunaux de l'Irlande ou de cette partie du Royaume-Uni conservent la faculté de connaître de ce litige.

ments formally drawn up or registered as authentic instruments after its entry into force in the State of origin and, where recognition or enforcement of a judgment or authentic instruments is sought, in the State addressed.

However, judgments given after the date of entry into force of this Convention between the State of origin and the State addressed in proceedings instituted before that date shall be recognized and enforced in accordance with the provisions of Title III if jurisdiction was founded upon rules which accorded with those provided for either in Title II of this Convention or in a convention concluded between the State of origin and the State addressed which was in force when the proceedings were instituted.

If the parties to a dispute concerning a contract had agreed in writing before 1 June 1988 for Ireland or before 1 January 1987 for the United Kingdom that the contract was to be governed by the law of Ireland or of a part of the United Kingdom, the courts of Ireland or of that part of the United Kingdom shall retain the right to exercise jurisdiction in the dispute.

och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter konventionens ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

Domar som har meddelats i ursprungsstaten, efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas i den stat som ansökan riktar sig till enligt bestämmelserna i avdelning III, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i avdelning II i denna konvention eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande³⁷.

Om parterna i en avtalstvist skriftligen har kommit överens om – beträffande Irland före den 1 juni 1988 och beträffande Förenade kungariket före den 1 januari 1987 – att den på avtalet tillämpliga lagen skall vara irländsk lag eller lagen i en del av Förenade kungariket, skall domstolarna i Irland och i den delen av Förenade kungariket behålla sin behörighet att pröva tvisten³⁸.

Article 54 bis

Pendant trois années à compter du 1er novembre 1986 pour le Danemark et à compter du 1er juin 1988 pour l'Irlande, la compétence en matière maritime dans chacun de ces États est déterminée non seulement conformément aux dispositions du titre II, mais également conformément aux paragraphes 1 à 6 ci-après. Toutefois, ces dispositions cesseront d'être applicables dans chacun de ces États au moment où la convention internationale pour l'unification de certaines règles sur la saisie conservatoire des navires de mer, signée à Bruxelles le 10 mai 1952, sera en vigueur à son égard.

1) Une personne domiciliée sur le territoire d'un État contractant peut être attraité pour une créance maritime devant les tribunaux de l'un des États mentionnés ci-dessus lorsque le navire sur lequel porte la créance ou tout autre navire dont elle est propriétaire a fait l'objet d'une saisie judiciaire sur le territoire de ce dernier État pour garantir la créance, ou aurait pu y faire l'objet d'une saisie alors qu'une caution ou une autre sûreté a été donnée, dans les cas suivants:

a) si le demandeur est domicilié sur le territoire de cet État;

b) si la créance maritime est née dans cet État;

c) si la créance maritime est née au cours d'un voyage pendant lequel la

Article 54a

For a period of three years from 1 November 1986 for Denmark and from 1 June 1988 for Ireland, jurisdiction in maritime matters shall be determined in these States not only in accordance with the provisions of Title II, but also in accordance with the provisions of paragraphs 1 to 6 following. However, upon the entry into force of the International Convention relating to the arrest of sea-going ships, signed at Brussels on 10 May 1952, for one of these States, those provisions shall cease to have effect for that State.

1. A person who is domiciled in a Contracting State may be sued in the courts of one of the States mentioned above in respect of a maritime claim if the ship to which the claim relates or any other ship owned by him has been arrested by judicial process within the territory of the latter State to secure the claim, or could have been so arrested there but bail or other security has been given, and either:

(a) the claimant is domiciled in the latter State; or

(b) the claim arose in the latter State; or

(c) the claim concerns the voyage during which the arrest was made or could

Artikel 54a³⁹

Under en tid av tre år räknat från den 1 november 1986 för Danmark och från den 1 juni 1988 för Irland skall i sjörättsmål behörigheten i dessa stater bestämmas inte endast enligt bestämmelserna i avdelning II utan även enligt de nedan i punkterna 1 till 6 angivna bestämmelserna. Dessa bestämmelser upphör dock att gälla för ifrågavarande stat när den internationella konventionen om kvarstad och liknande säkerhetsåtgärder (arrest) i havsgående fartyg, som undertecknades i Bryssel den 10 maj 1952, träder i kraft i förhållande till den staten.

1. Mot den som har hemvist i en konventionsstat kan i fråga om sjöfordringar talan väckas vid domstolarna i en av de ovan nämnda staterna om det fartyg som fordran hänför sig till, eller annat av honom ägt fartyg, har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) vid ett rättsligt förfarande inom den senare statens territorium för att säkerställa kravet, eller kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts och

a) käranden, har hemvist i denna stat, eller

b) fordringen har uppkommit i denna stat, eller

c) fordringen har uppkommit under den resa vid vilken säkerhets-

saisie a été faite ou aurait pu être faite;	have been made; or	åtgärden har, eller kunde ha, vidtagits, eller
d) si la créance provient d'un abordage ou d'un dommage causé par un navire, par exécution ou omission d'une manœuvre ou par inobservation des règlements, soit à un autre navire, soit aux choses ou personnes se trouvant à bord;	(d) the claim arises out of a collision or out of damage caused by a ship to another ship or to goods or persons on board either ship, either by the execution or non-execution of a manoeuvre or by the non-observance of regulations; or	d) fordringen grundar sig på en sammanstötning eller skada orsakad av ett fartyg på ett annat eller på gods eller personer ombord på något av fartygen, som beror antingen på verkställd eller underlåten manöver eller underlåtenhet att iaktta gällande föreskrifter, eller
e) si la créance est née d'une assistance ou d'un sauvetage;	(e) the claim is for salvage; or	e) fordringen avser bärgning, eller
f) si la créance est garantie par une hypothèque maritime ou un mort-gage sur le navire saisi.	(f) the claim is in respect of a mortgage or hypothecation of the ship arrested.	f) panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt till säkerhet för fordringen gäller i det fartyg som är föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest).
2) Peut être saisi le navire auquel la créance maritime se rapporte ou tout autre navire appartenant à celui qui était, au moment où est née la créance maritime, propriétaire du navire auquel cette créance se rapporte. Toutefois, pour les créances prévues au paragraphe 5 points o), p) ou q), seul le navire sur lequel porte la créance pourra être saisi.	2. A claimant may arrest either the particular ship to which the maritime claim relates, or any other ship which is owned by the person who was, at the time when the maritime claim arose, the owner of the particular ship. However, only the particular ship to which the maritime claim relates may be arrested in respect of the maritime claims set out in 5 (o), (p) or (q) of this Article.	2. Kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) kan erhållas såväl i det fartyg som sjöfordringen hänför sig till som i annat fartyg ägt av den person som vid tiden för fordringens uppkomst var ägare till det förstnämnda fartyget. I fråga om sådana fordringar som anges i punkt 5 o, p eller q i denna artikel får dock endast det fartyg som sjöfordringen hänför sig till tas i anspråk.
3) Des navires seront réputés avoir le même propriétaire lorsque toutes les parts de propriété appartiennent à une même ou aux mêmes personnes.	3. Ships shall be deemed to be in the same ownership when all the shares therein are owned by the same person or persons.	3. Fartyg skall anses tillhöra samma ägare när alla andelar däri ägs av samma person eller personer.
4) En cas d'affrètement d'un navire avec remise de la gestion nautique, lorsque l'affréteur répond seul d'une créance maritime se rapportant au	4. When in the case of a charter by demise of a ship the charterer alone is liable in respect of a maritime claim relating to that ship, the claimant	4. Om, vid skeppslega (demise charter), befraktaren ensam är ansvarig för en sjöfordran som hänför sig till fartyget, kan kvarstad eller

navire, celui-ci peut être saisi ou tout autre navire appartenant à cet affréteur, mais aucun autre navire appartenant au propriétaire ne peut être saisi en vertu de cette créance maritime. Il en est de même dans tous les cas où une personne autre que le propriétaire est tenue d'une créance maritime.

may arrest that ship or any other ship owned by the charterer, but no other ship owned by the owner may be arrested in respect of such claim. The same shall apply to any case in which a person other than the owner of a ship is liable in respect of a maritime claim relating to that ship.

liknande säkerhetsåtgärd (arrest) erhållas för fordringen i detta fartyg eller i annat fartyg som ägs av befraktaren men inte i något annat fartyg som tillhör ägaren. Denna bestämmelse gäller även i andra fall då någon annan än ett fartygs ägare är ansvarig för en sjöfordran.

5) On entend par «créance maritime» l'allégation d'un droit ou d'une créance ayant l'une ou plusieurs des causes suivantes:

5. The expression 'maritime claim' means a claim arising out of one or more of the following:

5. Uttrycket sjöfordran innebär en fordran som stöder sig på en eller flera av följande grunder:

a) dommages causés par un navire soit par abordage, soit autrement;

(a) damage caused by any ship either in collision or otherwise;

a) Skada orsakad av ett fartyg genom sammanstötning eller på annat sätt.

b) pertes de vies humaines ou dommages corporels causés par un navire ou provenant de l'exploitation d'un navire;

(b) loss of life or personal injury caused by any ship or occurring in connection with the operation on any ship;

b) Dödsfall eller personskada som orsakats av ett fartyg eller som inträffat i samband med driften av ett fartyg.

c) assistance et sauvetage;

(c) salvage;

c) Bärgning.

d) contrats relatifs à l'utilisation ou la location d'un navire par charterparty ou autrement;

(d) agreement relating to the use or hire of any ship whether by charterparty or otherwise;

d) Avtal som rör fartygs användning eller förhyrning på grundval av certeparti eller annat.

e) contrats relatifs au transport des marchandises par un navire en vertu d'une charterparty, d'un connaissement ou autrement;

(e) agreement relating to the carriage of goods in any ship whether by charterparty or otherwise;

e) Avtal som rör transport av gods med ett fartyg på grundval av certeparti, konossement eller annat.

f) pertes ou dommages aux marchandises et bagages transportés par un navire;

(f) loss of or damage to goods including baggage carried in any ship;

f) Förlust av eller skada på gods inklusive resgods under transport med fartyg.

g) avarie commune;

(g) general average;

g) Gemensamt haveri.

h) prêt à la grosse;

(h) bottomry;

h) Bodmeri.

i) remorquage;

(i) towage;

i) Bogsering.

j) pilotage;

(j) pilotage;

j) Lotsning.

k) fournitures, quel qu'en soit le lieu, de produits ou de matériel faites à un navire en vue de son exploitation ou de son entretien;	(k) goods or materials wherever supplied to a ship for her operation or maintenance;	k) Leverans av varor eller material för fartygs drift eller underhåll, oberoende av leveransorten.
l) construction, réparations, équipement d'un navire ou frais de cale;	(l) construction, repair or equipment of any ship or dock charges and dues;	l) Byggnad eller reparation av eller utrustning till ett fartyg eller kostnader för dockning.
m) salaires des capitaines, officiers ou hommes d'équipage;	(m) wages of masters, officers or crew;	m) Befälhavares, befäls och besättnings löner.
n) débours du capitaine et ceux effectués par les chargeurs, les affréteurs et les agents pour le compte du navire ou de son propriétaire;	(n) mater's disbursements, including disbursements made by shippers, charterers or agents on behalf of a ship or her owner;	n) Befälhavares utlägg, inklusive utlägg som gjorts av avlastare, befraktare eller agenter för fartygets eller dess ägares räkning.
o) la propriété contestée d'un navire;	(o) dispute as to the title to or ownership of any ship;	o) Tvist om äganderätten till ett fartyg.
p) la copropriété d'un navire ou sa possession, ou son exploitation, ou les droits aux produits d'exploitation d'un navire en copropriété;	(p) disputes between co-owners of any ship as to the ownership, possession, employment or earnings of that ship;	p) Tvist mellan delägare till ett fartyg om äganderätten eller besittningen till fartyget eller driften av eller intäkterna från detta.
q) toute hypothèque maritime et tout mortgage.	(q) the mortgage or hypothecation of any ship.	q) Panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt i fartyg.
6) Au Danemark, l'expression «saisie judiciaire» couvre, en ce qui concerne les créances maritimes visées au paragraphe 5 points o) et p), le forbud pour autant que cette procédure soit la seule admise en l'espèce par les articles 646 à 653 de la loi sur la procédure civile (Lov om rettens pleje).	6. In Denmark, the expression 'arrest' shall be deemed as regards the maritime claims referred to in 5 (o) and (p) of this Article, to include a 'forbud', where that is the only procedure allowed in respect of such a claim under Articles 646 to 653 of the law on civil procedure (lov om rettens pleje).	6. I Danmark skall, i fråga om sjöfordringar som behandlas i punkt 5 o och p i denna artikel, uttrycket arrest anses omfatta också forbud när detta, enligt paragraferna 646 till 653 i lov om rettens pleje, är det enda tillåtna förfarandet i fråga om sådan fordran.

**TITRE VII
RELATIONS AVEC
LES AUTRES
CONVENTIONS**

**TITLE VII
RELATIONSHIP TO
OTHER
CONVENTIONS**

**AVDELNING VII
FÖRHÅLLET
TILL ANDRA
KONVENTIONER**

Prop.1997/98:102
Bilaga 3

Article 55

Sans préjudice des dispositions de l'article 54 deuxième alinéa et de l'article 56, la présente convention remplace entre les États qui y sont parties les conventions conclues entre deux ou plusieurs de ces États, à savoir:

– la convention entre la Belgique et la France sur la compétence judiciaire, sur l'autorité et l'exécution des décisions judiciaires, des sentences arbitrales et des actes authentiques, signée à Paris le 8 juillet 1899,

– la convention entre la Belgique et les Pays-Bas sur la compétence judiciaire territoriale, sur la faillite, ainsi que sur l'autorité et l'exécution des décisions judiciaires, des sentences arbitrales et des actes authentiques, signée à Bruxelles le 28 mars 1925,

– la convention entre la France et l'Italie sur l'exécution des jugements en matière civile et commerciale, signée à Rome le 3 juin 1930,

– la convention entre le Royaume-Uni et la France sur l'exécution réciproque des jugements en matière civile et commerciale, accompagnée d'un protocole, signée à Paris le 18 janvier 1934,

– la convention entre le Royaume-Uni et la

Article 55

Subject to the provisions of the second subparagraph of Article 54, and of Article 56, this Convention shall, for the States which are parties to it, supersede the following conventions concluded between two or more of them:

– the Convention between Belgium and France on jurisdiction and the validity and enforcement of judgments, arbitration awards and authentic instruments, signed at Paris on 8 July 1899,

– the Convention between Belgium and the Netherlands on jurisdiction, bankruptcy, and the validity and enforcement of judgments, arbitration awards and authentic instruments, signed at Brussels on 28 March 1925,

– the Convention between France and Italy on the enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Rome on 3 June 1930,

– the Convention between the United Kingdom and the French Republic providing for the reciprocal enforcement of judgments in civil and commercial matters, with Protocol, signed at Paris on 18 January 1934,

– the Convention between the United Kingdom and

Artikel 55

Med de begränsningar som följer av artikel 54 andra stycket och artikel 56 skall denna konvention, för de stater som har tillträtt den, ersätta följande konventioner som ingåtts mellan två eller flera av dem:

– Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Paris den 8 juli 1899.

– Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om domstols behörighet, om konkurs, samt om erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.

– Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 3 juni 1930.

– Konventionen mellan Förenade kungariket och Frankrike om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Paris den 18 januari 1934⁴⁰.

– Konventionen mellan Förenade kungariket och

Belgique sur l'exécution réciproque des jugements en matière civile et commerciale, accompagnée d'un protocole, signée à Bruxelles le 2 mai 1934,

the Kingdom of Belgium providing for the reciprocal enforcement of judgments in civil and commercial matters, with Protocol, signed at Brussels on 2 May 1934,

Konungariket Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934⁴⁰.

– la convention entre l'Allemagne et l'Italie sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière civile et commerciale, signée à Rome le 9 mars 1936,

– the Convention between Germany and Italy on the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Rome on 9 March 1936,

– Konventionen mellan Tyskland och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 9 mars 1936.

– la convention entre le royaume de Belgique et l'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière d'obligations alimentaires, signée à Vienne le 25 octobre 1957,

– the Convention between the Kingdom of Belgium and Austria on the reciprocal recognition and enforcement of judgments and authentic instruments relating to maintenance obligations, signed at Vienna on 25 October 1957,

– Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar angående underhållsskyldighet undertecknad i Wien den 25 oktober 1957⁴¹.

– la convention entre la république fédérale d'Allemagne et le royaume de Belgique concernant la reconnaissance et l'exécution réciproques en matière civile et commerciale des décisions judiciaires, sentences arbitrales et actes authentiques, signée à Bonn le 30 juin 1958,

– the Convention between the Federal Republic of Germany and the Kingdom of Belgium on the mutual recognition and enforcement of judgments, arbitration awards and authentic instruments in civil and commercial matters, signed at Bonn on 30 June 1958,

– Konventionen mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Belgien om ömsesidigt erkännande och verkställighet på privaträttens område av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bonn den 30 juni 1958.

– la convention entre le royaume des Pays-Bas et la République italienne sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière civile et commerciale, signée à Rome le 17 avril 1959,

– the Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Italian Republic on the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Rome on 17 April 1959,

– Konventionen mellan Konungariket Nederländerna och Italienska republiken om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 17 april 1959.

– la convention entre la république fédérale d'Allemagne et l'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions et trans-

– the Convention between the Federal Republic of Germany and Austria on the reciprocal recognition and enforcement of judgments, settlements and authentic instruments in

– Konventionen mellan Tyskland och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område,

actions judiciaires et des actes authentiques en matière civile et commerciale, signée à Vienne le 6 juin 1959,

– la convention entre le royaume de Belgique et l’Autriche sur la reconnaissance et l’exécution réciproques des décisions judiciaires, sentences arbitrales et actes authentiques en matière civile et commerciale, signée à Vienne le 16 juin 1959,

– la convention entre le Royaume-Uni et la république fédérale d’Allemagne sur la reconnaissance et l’exécution réciproques des jugements en matière civile et commerciale, signée à Bonn le 14 juillet 1960,

– la convention entre le Royaume-Uni et l’Autriche sur la reconnaissance et l’exécution réciproques des décisions judiciaires en matière civile et commerciale, signée à Vienne le 14 juillet 1961, ainsi que le protocole de modification signé à Londres le 6 mars 1970,

– la convention entre le royaume de Grèce et la république fédérale d’Allemagne sur la reconnaissance et l’exécution réciproques des jugements, transactions et actes authentiques en matière civile et commerciale, signée à Athènes le 4 novembre 1961,

– la convention entre le royaume de Belgique et la République italienne concernant la reconnaissance et l’exécution des décisions judiciaires et

civil and commercial matters, signed at Vienna on 6 June 1959,

– the Convention between the Kingdom of Belgium and Austria on the reciprocal recognition and enforcement of judgments, arbitral awards and authentic instruments in civil and commercial matters, signed at Vienna on 16 June 1959,

– the Convention between the United Kingdom and the Federal Republic of Germany for the reciprocal recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Bonn on 14 July 1960,

– the Convention between the United Kingdom and Austria providing for the reciprocal recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Vienna on 14 July 1961, with amending Protocol signed at London on 6 March 1970,

– the Convention between the Kingdom of Greece and the Federal Republic of Germany for the reciprocal recognition and enforcement of judgments, settlements and authentic instruments in civil and commercial matters, signed in Athens on 4 November 1961,

– the Convention between the Kingdom of Belgium and the Italian Republic on the recognition and enforcement of judgments and other enforceable

undertecknad i Wien den 6 juni 1959⁴².

– Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 16 juni 1959⁴².

– Konventionen mellan Förenade kungariket och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 juli 1960⁴³.

– Konventionen mellan Förenade kungariket och Österrike med bestämmelser om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 14 juli 1961 med ändringsprotokoll undertecknat i London den 6 mars 1970⁴².

– Konventionen mellan Konungariket Grekland och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Aten den 4 november 1961⁴⁴.

– Konventionen mellan Konungariket Belgien och Republiken Italien om erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på

d'autres titres exécutoires en matière civile et commerciale, signée à Rome le 6 avril 1962,

– la convention entre le royaume des Pays-Bas et la république fédérale d'Allemagne sur la reconnaissance et l'exécution mutuelles des décisions judiciaires et autres titres exécutoires en matière civile et commerciale, signée à La Haye le 30 août 1962,

– la convention entre le royaume des Pays-Bas et l'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière civile et commerciale, signée à La Haye le 6 février 1963,

– la convention entre la France et l'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière civile et commerciale, signée à Vienne le 15 juillet 1966,

– la convention entre le Royaume-Uni et la République italienne sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des jugements en matière civile et commerciale, signée à Rome le 7 février 1964, accompagnée d'un protocole signé à Rome le 14 juillet 1970,

– la convention entre le Royaume-Uni et le royaume des Pays-Bas sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des jugements en matière civile, signée à La Haye le 17 novembre 1967,

instruments in civil and commercial matters, signed at Rome on 6 April 1962,

– the Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Germany on the mutual recognition and enforcement of judgments and other enforceable instruments in civil and commercial matters, signed at The Hague on 30 August 1962,

– the Convention between the Kingdom of the Netherlands and Austria on the reciprocal recognition and enforcement of judgments and authentic instruments in civil and commercial matters, signed at The Hague on 6 February 1963,

– the Convention between France and Austria on the recognition and enforcement of judgments and authentic instruments in civil and commercial matters, signed at Vienna on 15 July 1966,

– the Convention between the United Kingdom and the Republic of Italy for the reciprocal recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Rome on 7 February 1964, with amending Protocol signed at Rome on 14 July 1970,

– the Convention between the United Kingdom and the Kingdom of the Netherlands providing for the reciprocal recognition and enforcement of judgments in civil matters, signed at The Hague on

privaträttens område, undertecknad i Rom den 6 april 1962.

– Konventionen mellan Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.

– Konventionen mellan Nederländerna och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 6 februari 1963⁴².

– Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 15 juli 1966⁴⁵.

– Konventionen mellan Förenade kungariket och Republiken Italien om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 7 februari 1964, med tilläggsprotokoll undertecknat i Rom den 14 juli 1970⁴⁶.

– Konventionen mellan Förenade kungariket och Konungariket Nederländerna om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Haag den

- 17 November 1967,
- la convention entre l’Espagne et la France sur la reconnaissance et l’exécution de jugements et de sentences arbitrales en matière civile et commerciale, signée à Paris le 28 mai 1969 ,
- the Convention between Spain and France on the recognition and enforcement of judgment arbitration awards in civil and commercial matters, signed at Paris on 28 May 1969,
- Konventionen mellan Spanien och Frankrike om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 28 maj 1969⁴⁵.
- la convention entre le Luxembourg et l’Autriche sur la reconnaissance et l’exécution des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière civile et commerciale, signée à Luxembourg le 29 juillet 1971,
- the Convention between Luxembourg and Austria on the recognition and enforcement of judgments and authentic instruments in civil and commercial matters, signed at Luxembourg on 29 July 1971,
- Konventionen mellan Luxemburg och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Luxemburg den 29 juli 1971⁴⁷.
- la convention entre l’Italie et l’Autriche sur la reconnaissance et l’exécution des décisions judiciaires en matière civile et commerciale, des transactions judiciaires et des actes notariés signée à Rome le 16 novembre 1971,
- the Convention between Italy and Austria on the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, of judicial settlements and of authentic instruments, signed at Rome on 16 November 1971,
- Konventionen mellan Italien och Österrike om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 16 november 1971⁴⁷.
- la convention entre l’Espagne et l’Italie en matière d’assistance judiciaire et de reconnaissance et exécution de jugements en matière civile et commerciale, signée à Madrid le 22 mai 1973,
- the Convention between Spain and Italy regarding legal aid and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Madrid on 22 May 1973,
- Konventionen mellan Spanien och Italien om rättshjälp och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Madrid den 22 maj 1973⁴⁵.
- la convention entre la Finlande, l’Islande, la Norvège, la Suède et le Danemark sur la reconnaissance et l’exécution des décisions en matière civile, signée à Copenhague le 11 octobre 1977,
- the Convention between Finland, Iceland, Norway, Sweden and Denmark on the recognition and enforcement of judgments in civil matters, signed at Copenhagen on 11 October 1977,
- Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977⁴⁷.
- la convention entre l’Autriche et la Suède sur la reconnaissance et l’exécution des jugements en matière civile, signée à Stockholm le 16 septembre 1982,
- the Convention between Austria and Sweden on the recognition and enforcement of judgments in civil matters, signed at Stockholm on 16 September 1982,
- Konventionen mellan Österrike och Sverige om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Stockholm den 16 september 1982⁴⁷.

– la convention entre l'Espagne et la république fédérale d'Allemagne sur la reconnaissance et l'exécution de décisions et transactions judiciaires, et d'actes authentiques exécutoires en matière civile et commerciale, signée à Bonn le 14 novembre 1983 ,

– the Convention between Spain and the Federal Republic of Germany on the recognition and enforcement of judgments, settlements and enforceable authentic instruments in civil and commercial matters, signed at Bonn on 14 November 1983,

– Konventionen mellan Spanien och Förbundsrepubliken Tyskland om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 november 1983⁴⁵.

– la convention entre l'Autriche et l'Espagne sur la reconnaissance et l'exécution des décisions et transactions judiciaires et des actes authentiques exécutoires en matière civile et commerciale, signée à Vienne le 17 février 1984,

– the Convention between Austria and Spain on the recognition and enforcement of judgments, settlements and enforceable authentic instruments in civil and commercial matters, signed at Vienna on 17 February 1984 ,

– Konventionen mellan Österrike och Spanien om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 17 februari 1984⁴⁸.

– la convention entre la Finlande et l'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution des jugements en matière civile, signée à Vienne le 17 novembre 1986,

– the Convention between Finland and Austria on the recognition and enforcement of judgments in civil matters, signed at Vienna on 17 November 1986,

– Konventionen mellan Finland och Österrike om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Wien den 17 november 1986⁴⁸,

et pour autant qu'il est en vigueur:

and, in so far as it is in force:

samt, om det är i kraft,

– le traité entre la Belgique, les Pays-Bas et le Luxembourg sur la compétence judiciaire, sur la faillite, sur l'autorité et l'exécution des décisions judiciaires, des sentences arbitrales et des actes authentiques, signé à Bruxelles le 24 novembre 1961.

– the Treaty between Belgium, the Netherlands and Luxembourg in jurisdiction, bankruptcy, and the validity and enforcement of judgments, arbitration awards and authentic instruments, signed at Brussels on 24 November 1961.

– fördraget mellan Belgien, Nederländerna och Luxemburg om domstols behörighet, om konkurs, om giltighet och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknat i Bryssel den 24 november 1961.

Article 56

Le traité et les conventions mentionnés à l'article 55 continuent à produire leurs effets dans les matières auxquelles la présente convention n'est pas applicable.

Article 56

The Treaty and the conventions referred to in Article 55 shall continue to have effect in relation to matters to which this Convention does not apply.

Artikel 56

Det fördrag och de konventioner som anges i artikel 55 skall fortsätta att gälla på områden där denna konvention inte är tillämplig.

Ils continuent à produire leurs effets en ce qui concerne les décisions rendues et les actes reçus

They shall continue to have effect in respect of judgments given and documents formally

De skall fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats och handlingar som har upprättats

avant l'entrée en vigueur de la présente convention.

Article 57

1. La présente convention n'affecte pas les conventions auxquelles les États contractants sont ou seront parties et qui, dans des matières particulières, règlent la compétence judiciaire, la reconnaissance ou l'exécution des décisions.

2. En vue d'assurer son interprétation uniforme, le paragraphe 1 est appliqué de la manière suivante:

a) la présente convention ne fait pas obstacle à ce qu'un tribunal d'un État contractant partie à une convention relative à une matière particulière puisse fonder sa compétence sur une telle convention, même si le défendeur est domicilié sur le territoire d'un État contractant non partie à une telle convention. Le tribunal saisi applique, en tout cas, l'article 20 de la présente convention;

b) les décisions rendues dans un État contractant par un tribunal ayant fondé sa compétence sur une convention relative à une matière particulière sont reconnues et exécutées dans les autres États contractants conformément à la présente convention.

Si une convention relative à une matière particulière et à laquelle sont parties l'État d'origine et l'État

drawn up or registered as authentic instruments before the entry into force of this Convention.

Article 57

1. This Convention shall not affect any conventions to which the Contracting States are or will be parties and which in relation to particular matters, govern jurisdiction or the recognition or enforcement of judgments.

2. With a view to its uniform interpretation, paragraph 1 shall be applied in the following manner:

(a) this Convention shall not prevent a court of a Contracting State which is a party to a convention on a particular matter from assuming jurisdiction in accordance with that Convention, even where the defendant is domiciled in another Contracting State which is not a party to that Convention. The court hearing the action shall, in any event, apply Article 20 of this Convention;

(b) judgments given in a Contracting State by a court in the exercise of jurisdiction provided for in a convention on a particular matter shall be recognized and enforced in the other Contracting State in accordance with this Convention.

Where a convention on a particular matter to which both the State of origin and the State addressed

eller registrerats som officiella handlingar före denna konventions ikraftträdande.

Artikel 57

1. Denna konvention skall inte inverka på konventioner som konventionsstaterna har tillträtt eller kommer att tillträda och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar⁴⁹.

2. För att säkerställa en enhetlig tolkning skall punkt 1 tillämpas enligt följande:

a) Denna konvention skall inte utgöra hinder för en domstol i en konventionsstat som har tillträtt en konvention som reglerar ett särskilt område att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaranden har hemvist i en konventionsstat som inte har tillträtt ifrågasvarande konvention. Den domstol som handlägger målet skall dock alltid tillämpa artikel 20 i denna konvention.

b) Domar som har meddelats av en domstol i en konventionsstat med tillämpning av behörighetsregler i en konvention som reglerar ett särskilt område skall erkännas och verkställas i de andra konventionsstaterna i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

Om det i en konvention som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungs-

requis détermine les conditions de reconnaissance et d'exécution des décisions, il est fait application de ces conditions. Il peut, en tout cas, être fait application des dispositions de la présente convention qui concernent la procédure relative à la reconnaissance et à l'exécution des décisions.

3. La présente convention ne préjuge pas l'application des dispositions qui, dans des matières particulières, règlent la compétence judiciaire, la reconnaissance ou l'exécution des décisions et qui sont ou seront contenues dans les actes des institutions des Communautés européennes ou dans les législations nationales harmonisées en exécution de ces actes.

Article 58

Jusqu'au moment où la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, signée à Lugano le 16 septembre 1988, produira ses effets à l'égard de la France et de la Confédération suisse, les dispositions de la présente convention ne portent pas préjudice aux droits reconnus aux ressortissants suisses par la convention entre la France et la Confédération suisse sur la compétence judiciaire et l'exécution des jugements en matière civile, signée à Paris le 15 juin 1869.

Article 59

La présente convention ne fait pas obstacle à ce

are parties lays down conditions for the recognition or enforcement of judgments, those conditions shall apply. In any event, the provisions of this Convention which concern the procedure for recognition and enforcement of judgments may be applied.

3. This Convention shall not affect the application of provisions which, in relation to particular matters, govern jurisdiction or the recognition or enforcement of judgments and which are or will be contained in acts of the institutions of the European Communities or in national laws harmonized in implementation of such acts.

Article 58

Until such time as the Convention on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Lugano on 16 September 1988, takes effect with regard to France and the Swiss Confederation, this Convention shall not affect the rights granted to Swiss nationals by the Convention between France and the Swiss Confederation on jurisdiction and enforcement of judgments in civil matters, signed at Paris on 15 June 1869.

Article 59

This Convention shall not prevent a Contracting

staten som av den stat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, skall dessa förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denne konvention om förfarandet vid erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas⁴⁸.

3. Denna konvention skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som, på särskilda områden, reglerar domstols behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar som finns intagna i, eller kommer att tas in i rättsakter antagna av Europeiska gemenskapernas institutioner eller i nationell lagstiftning som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter⁵⁰.

Artikel 58⁵¹

Till dess konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Lugano den 16 september 1988, börjar gälla för Frankrike och Schweiz skall denna konvention inte påverka de rättigheter som schweiziska medborgare har genom konventionen mellan Frankrike och Schweiz om domstols behörighet och verkställighet av civildomar, undertecknad i Paris den 15 juni 1869.

Artikel 59

Denna konvention skall inte utgöra hinder för en

qu'un État contractant s'engage envers un État tiers, aux termes d'une convention sur la reconnaissance et l'exécution des jugements, à ne pas reconnaître une décision rendue, notamment dans un autre État contractant, contre un défendeur qui avait son domicile ou sa résidence habituelle sur le territoire de l'État tiers lorsque, dans un cas prévu par l'article 4, la décision n'a pu être fondée que sur une compétence visée à l'article 3 deuxième alinéa.

Toutefois, aucun État contractant ne peut s'engager envers un État tiers à ne pas reconnaître une décision rendue dans un autre État contractant par une juridiction dont la compétence est fondée sur l'existence dans cet État de biens appartenant au défendeur ou sur la saisie par le demandeur de biens qui y existent:

1) si la demande porte sur la propriété ou la possession desdits biens, vise à obtenir l'autorisation d'en disposer ou est relative à un autre litige les concernant ou

2) si les biens constituent la garantie d'une créance qui fait l'objet de la demande.

State from assuming, in a convention on the recognition and enforcement of judgments, an obligation towards a third State not to recognize judgments given in other Contracting States against defendants domiciled or habitually resident in the third State where, in cases provided for in Article 4, the judgment could only be founded on a ground of jurisdiction specified in the second paragraph of Article 3.

However, a Contracting State may not assume an obligation towards a third State not to recognize a judgment given in another Contracting State by a court basing its jurisdiction on the presence within that State of property belonging to the defendant, or the seizure by the plaintiff of property situated there:

1. if the action is brought to assert or declare proprietary or possessory rights in that property, seeks to obtain authority to dispose of it, or arises from another issue relating to such property; or

2. if the property constitutes the security for a debt which is the subject-matter of the action.

konventionsstat att i förhållande till en tredje stat, i en konvention om erkännande och verkställighet av domar, förplikta sig att inte erkänna domar som har meddelats i andra konventionsstater mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i denna tredje stat när domen, i fall som avses i artikel 4, kunnat meddelas endast med stöd av en behörighetsregel som anges i artikel 3, andra stycket.

En konventionsstat får dock inte i förhållande till en tredje stat förplikta sig att inte erkänna en dom som har meddelats i en annan konventionsstat av en domstol som har grundat sin behörighet på att svaranden har egendom i den staten eller att käranden har erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns där, om

1. talan avser äganderätt till egendomen eller rätt att inneha denna, syftar till att erhålla rätt att förfoga över den, eller avser annan tvist som har samband med egendomen, eller

2. egendomen utgör säkerhet för den fordran som är föremål för rättegången⁵².

**TITRE VIII
DISPOSITIONS
FINALES**

Article 60

...

Article 61

La présente convention sera ratifiée par les États signataires. Les instruments de ratification seront déposés auprès du secrétaire général du Conseil des Communautés européennes.

Article 62

La présente convention entrera en vigueur le premier jour du troisième mois suivant le dépôt de l'instrument de ratification de l'État signataire qui procédera le dernier à cette formalité.

Article 63

Les États contractants reconnaissent que tout État qui devient membre de la Communauté économique européenne aura l'obligation d'accepter que la présente convention soit prise comme base pour les négociations nécessaires pour assurer la mise en œuvre de l'article 220 dernier alinéa du traité instituant la Communauté économique européenne dans les rapports entre les États contractants et cet État.

Les adaptations nécessaires pourront faire l'objet d'une convention spéciale entre les États contractants, d'une part, et cet État, d'autre part.

Article 64

Le secrétaire général du Conseil des Communautés européennes

**TITLE VIII
FINAL PROVISIONS**

Article 60

...

Article 61

This Convention shall be ratified by the signatory States. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of the European Communities.

Article 62

This Convention shall enter into force on the first day of the third month following the deposit of the instrument of ratification by the last signatory State to take this step.

Article 63

The Contracting States recognize that any State which becomes a member of the European Economic Community shall be required to accept this Convention as a basis for the negotiations between the Contracting States and that State necessary to ensure the implementation of the last paragraph of Article 220 of the Treaty establishing the European Economic Community.

The necessary adjustments may be the subject of a special convention between the Contracting States of the one part and the new Member States of the other part.

Article 64

The Secretary-General of the Council of the European Communities shall

**AVDELNING VIII
SLUT-
BESTÄMMELSER**

Artikel 60

...⁵³

Artikel 61⁵⁴

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 62⁵⁵

Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrumentet har deponerats av den signatärstat som sist fullgör denna formalitet.

Artikel 63

Konventionsstaterna konstaterar att varje stat som blir medlem av Europeiska gemenskapen skall vara skyldig att godta denna konvention som underlag för de förhandlingar som är nödvändiga för att säkerställa genomförandet av artikel 220 sista stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, i förhållandet mellan konventionsstaterna och den staten.

Nödvändig anpassning kan bli föremål för en särskild konvention mellan konventionsstaterna, å ena sidan, och den staten, å andra sidan.

Artikel 64⁵⁶

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall under-

notifiera aux États signataires:	notify the signatory States of:	rätta signatärstaterna om
a) le dépôt de tout instrument de ratification;	(a) the deposit of each instrument of ratification;	a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
b) les dates d'entrée en vigueur de la présente convention;	(b) the date of entry into force of this Convention;	b) dagen för konventionens ikraftträdande,
c) . . . ;	(c) . . . ;	c) . . . ⁵⁷
d) les déclarations reçues en application de l'article IV du protocole;	(d) any declaration received pursuant to Article IV of the Protocol;	d) förklaringar som mottas enligt artikel IV i protokollet,
e) les communications faites en application de l'article VI du protocole.	(e) any communication made pursuant to Article VI of the Protocol.	e) underrättelser som lämnas enligt artikel VI i protokollet.

Article 65

Le protocole qui, du commun accord des États contractants, est annexé à la présente convention, en fait partie intégrante.

Article 65

The Protocol annexed to this Convention by common accord of the Contracting States shall form an integral part thereof.

Artikel 65

Det protokoll som enligt gemensam överenskommelse mellan konventionsstaterna biläggs konventionen utgör en integrerad del av denna.

Article 66

La présente convention est conclue pour une durée illimitée.

Article 66

This Convention is concluded for an unlimited period.

Artikel 66

Denna konvention ingås på obegränsad tid.

Article 67

Chaque État contractant peut demander la révision de la présente convention. Dans ce cas, une conférence de révision est convoquée par le président du Conseil des Communautés européennes.

Article 67

Any Contracting State may request the revision of this Convention. In this event, a revision conference shall be convened by the President of the Council of the European Communities.

Artikel 67

Varje konventionsstat får begära att konventionen revideras. Om så sker, skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Article 68

La présente convention, rédigée en un exemplaire unique en langue allemande, en langue française, en langue italienne et en langue néerlandaise, les quatre textes faisant également foi, sera déposée dans les archives du secrétariat général du Conseil des Communautés euro-

Article 68

This Convention, drawn up in a single original in the Dutch, French, German and Italian languages, all four texts being equally authentic, shall be deposited in the archives of the Secretariat of the Council of the European Communities. The Secretary-General shall transmit a certified

Artikel 68⁵⁸

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på franska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka fyra texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekretären skall till regeringen i varje

péennes. Le secrétaire général en remettra une copie certifiée conforme à chacun des gouvernements des États signataires.

copy to the Government of each signatory State .

signatärstat översända en bestyrkt kopia⁵⁹.

Prop.1997/98:102
Bilaga 3

En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont apposé leur signature en bas de la présente convention.
[Signatures des plénipotentiaires désignés]

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Convention.
[Signatures of the designated plenipotentiaries]

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.
(De utsedda befullmäktigade ombudens underskrifter⁶⁰.)

PROTOCOLE

Les hautes parties contractantes sont convenues des dispositions suivantes, qui sont annexées à la convention :

Article I

Toute personne domiciliée au Luxembourg, atraite devant un tribunal d'un autre État contractant en application de l'article 5 paragraphe 1, peut décliner la compétence de ce tribunal. Ce tribunal se déclare d'office incompetent si le défendeur ne comparait pas.

Toute convention attributive de juridiction au sens de l'article 17 ne produit ses effets à l'égard d'une personne domiciliée au Luxembourg que si celle-ci l'a expressément et spécialement acceptée.

Article II

Sans préjudice de dispositions nationales plus favorables, les personnes domiciliées dans un État contractant et poursuivies pour une infraction involontaire devant les juridictions répressives d'un autre État contractant dont elles ne sont pas les nationaux peuvent se faire défendre par les personnes habilitées à cette fin, même si elles ne paraissent pas personnellement.

Toutefois, la juridiction saisie peut ordonner la comparution personnelle: si celle-ci n'a pas eu lieu, la décision rendue sur l'action civile sans que la personne en cause ait eu la possibilité de se faire défendre pourra ne pas être reconnue ni exécutée

PROTOCOL

The High Contracting Parties have agreed upon the following provisions, which shall be annexed to the Convention:

Article I

Any person domiciled in Luxembourg who is sued in a court of another Contracting State pursuant to Article 5 (1) may refuse to submit to the jurisdiction of that court. If the defendant does not enter an appearance the court shall declare of its own motion that it has no jurisdiction.

An agreement conferring jurisdiction, within the meaning of Article 17, shall be valid with respect to a person domiciled in Luxembourg only if that person has expressly and specifically so agreed.

Article II

Without prejudice to any more favourable provisions of national laws, persons domiciled in a Contracting State who are being prosecuted in the criminal courts of another Contracting State of which they are not nationals for an offence which was not intentionally committed may be defended by persons qualified to do so, even if they do not appear in person.

However, the court seised of the matter may order appearance in person; in the case of failure to appear, a judgment given in the civil action without the person concerned having had the opportunity to arrange for his defence need not be

PROTOKOLL⁶¹

De höga fördragsslutande parterna har kommit överens om följande bestämmelser, vilka skall biläggas konventionen:

Artikel I

Om talan väcks mot en person som har hemvist i Luxemburg vid en domstol i en annan konventionsstat med stöd av artikel 5.1, får denne göra invändning om domstolens behörighet. Om svaranden inte går i svaromål skall domstolen självmant förklara sig obehörig.

Ett avtal om domstols behörighet som avses i artikel 17 gäller mot en person som har hemvist i Luxemburg endast om denna uttryckligen och särskilt har godkänt avtalet.

Artikel II

Med förbehåll för mer fördelaktiga nationella föreskrifter, får den som har hemvist i en konventionsstat och är åtalad för ett icke uppsåtligt brott vid en brottmålsdomstol i en annan konventionsstat i vilken han inte är medborgare, försvaras av en därtill behörig person, även om han inte inställer sig personligen.

Den domstol som handlägger målet får dock föreskriva personlig inställelse; om en sådan föreskrift inte har efterkommits behöver en dom som har meddelats rörande ett civilrättsligt anspråk mot någon som inte har haft tillfälle att

dans les autres États contractants.

Article III

Aucun impôt, droit ou taxe, proportionnel à la valeur du litige, n'est perçu dans l'État requis à l'occasion de la procédure tendant à l'octroi de la formule exécutoire.

Article IV

Les actes judiciaires et extrajudiciaires dressés sur le territoire d'un État contractant et qui doivent être notifiés ou signifiés à des personnes se trouvant sur le territoire d'un autre État contractant sont transmis selon les modes prévus par les conventions ou accords conclus entre les États contractants.

Sauf si l'État de destination s'y oppose par déclaration faite au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes, ces actes peuvent aussi être envoyés directement par les officiers ministériels de l'État où les actes sont dressés aux officiers ministériels de l'État sur le territoire duquel se trouve le destinataire de l'acte. Dans ce cas, l'officier ministériel de l'État d'origine transmet une copie de l'acte à l'officier ministériel de l'État requis, qui est compétent pour la remettre au destinataire. Cette remise est faite dans les formes prévues par la loi de l'État requis. Elle est constatée par une attestation envoyée directement à l'officier

recognized or enforced in the other Contracting States.

Article III

In proceedings for the issue of an order for enforcement, no charge, duty or fee calculated by reference to the value of the matter in issue may be levied in the State in which enforcement is sought.

Article IV

Judicial and extrajudicial documents drawn up in one Contracting State which have to be served on persons in another Contracting State shall be transmitted in accordance with the procedures laid down in the conventions and agreements concluded between the Contracting States.

Unless the State in which service is to take place objects by declaration to the Secretary-General of the Council of the European Communities, such documents may also be sent by the appropriate public officers of the State in which the document has been drawn up directly to the appropriate public officers of the State in which the addressee is to be found. In this case the officer of the State of origin shall send a copy of the document to the officer of the State applied to who is competent to forward it to the addressee. The document shall be forwarded in the manner specified by the law of the State applied to. The forwarding shall be recorded by a certificate

svara i målet varken erkänns eller verkställas i andra konventionsstater.

Artikel III

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i verkställighetsstaten vid det förfarande som syftar till förordnande om verkställighet.

Artikel IV

Domstolshandlingar och andra handlingar som upprättats i en konventionsstat och som skall delges någon i en annan konventionsstat skall översändas i enlighet med de konventioner och avtal som gäller mellan konventionsstaterna.

Såvida inte den stat där delgivning skall äga rum genom en förklaring till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd motsätter sig detta, kan sådana handlingar också sändas från tjänsteman i den stat där handlingen har upprättats direkt till tjänsteman i den stat där mottagaren befinner sig. I sådant fall skall tjänstemannen i ursprungsstaten sända en kopia av handlingen till den tjänsteman i mottagarstaten som är behörig att överlämna den till mottagaren. Handlingen skall överlämnas på det sätt som föreskrivs i mottagarstatens lag. Överlämnandet skall bekräftas genom ett intyg som sänds direkt till tjänstemannen i ursprungsstaten.

ministériel de l'État d'origine.

sent directly to the officer of the State of origin.

Prop.1997/98:102
Bilaga 3

Article V

La compétence judiciaire prévue à l'article 6 point 2 et à l'article 10 pour la demande en garantie ou la demande en intervention ne peut être invoquée ni dans la république fédérale d'Allemagne, ni dans la république d'Autriche. Toute personne domiciliée sur le territoire d'un autre État contractant peut être appelée devant les tribunaux de:

– la république fédérale d'Allemagne, en application des articles 68 et 72 à 74 du code de procédure civile concernant la *litis denuntiatio*,

– la république d'Autriche, conformément à l'article 21 du Code de procédure civile (*Zivilprozessordnung*) concernant la *litis denuntiatio*.

Les décisions rendues dans les autres États contractants en vertu de l'article 6 point 2 et de l'article 10 sont reconnues et exécutées dans la république fédérale d'Allemagne et dans la république d'Autriche conformément au titre III. Les effets produits à l'égard des tiers, en application de l'alinéa précédent, par des jugements rendus dans ces États sont également reconnus dans les autres États contractants.

Article V bis

En matière d'obligation alimentaire, les termes

Article V

The jurisdiction specified in Articles 6 (2) and 10 in actions on a warranty or guarantee or in any other third-party proceedings may not be resorted to in the Federal Republic of Germany or in Austria. Any person domiciled in another Contracting State may be sued in the courts:

– of the Federal Republic of Germany, pursuant to Articles 68, 72, 73 and 74 of the code of civil procedure (*Zivilprozessordnung*) concerning third-party notices,

– of Austria, pursuant to Article 21 of the code of civil procedure (*Zivilprozessordnung*) concerning third-party notices.

Judgments given in the other Contracting States by virtue of Article 6 (2) or 10 shall be recognized and enforced in the Federal Republic of Germany and in Austria in accordance with Title III. Any effects which judgments given in those States may have on third parties by application of the provisions in the preceding paragraph shall also be recognized in the other Contracting States.

Article Va

In matters relating to maintenance, the ex-

Artikel V⁶²

Den grund för behörighet som anges i artikel 6.2 och i artikel 10 rörande återgångskrav eller annat liknande får varken åberopas i Tyskland eller i Österrike. Mot den som har hemvist i en annan konventionsstat får talan väckas vid domstolarna

– i Tyskland, enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående *litisdenuntiation*

– i Österrike, enligt artikel 21 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående *litisdenuntiation*.

Domar som har meddelats i andra konventionsstater med stöd av artikel 6.2 eller artikel 10 skall erkännas och verkställas i Tyskland och i Österrike i enlighet med avdelning III. De rättsverkningar som domar meddelade i dessa stater kan ha för tredje man genom tillämpningen av föregående stycke skall också erkännas i de andra konventionsstaterna.

Artikel Va⁶³

I mål som underhållsskyldighet avses med

«juge», «tribunal» et «jurisdiction» comprennent les autorités administratives danoises.

En Suède, dans les procédures sommaires concernant les injonctions de payer (betalningsföreläggande) et l'assistance (handräckning), les termes «juge», «tribunal» et «jurisdiction» comprennent le service public suédois de recouvrement forcé (kronofogdemyndighet).

Article V ter

Dans les litiges entre le capitaine et un membre de l'équipage d'un navire de mer immatriculé au Danemark, en Grèce, en Irlande ou au Portugal, relatifs aux rémunérations ou aux autres conditions de service, les juridictions d'un État contractant doivent contrôler si l'agent diplomatique ou consulaire dont relève le navire a été informé du litige. Elles doivent surseoir à statuer aussi longtemps que cet agent n'a pas été informé. Elles doivent, même d'office, se dessaisir si cet agent, dûment informé, a exercé les attributions que lui reconnaît en la matière une convention consulaire ou, à défaut d'une telle convention, a soulevé des objections sur la compétence dans le délai imparti.

Article V quater

Lorsque, dans le cadre de l'article 69 paragraphe 5 de la convention relative au brevet européen pour le marché commun, signée à Luxembourg le

pression 'court' includes the Danish administrative authorities.

In Sweden, in summary proceedings concerning orders to pay (betalningsföreläggande) and assistance (bandräckning), the expression 'court' includes the 'Swedish enforcement service' (kronofogdemyndighet).

Article Vb

In proceedings involving a dispute between the master and a member of the crew of a sea-going ship registered in Denmark, in Greece, in Ireland or in Portugal, concerning remuneration or other conditions of service, a court in a Contracting State shall establish whether the diplomatic or consular officer responsible for the ship has been notified of the dispute. It shall stay the proceedings so long as he has not been notified. It shall of its own motion decline jurisdiction if the officer, having been duly notified, has exercised the powers accorded to him in the matter by a consular convention, or in the absence of such a convention has, within the time allowed, raised any objection to the exercise of such jurisdiction.

Article Vc

Article 52 and 53 of this Convention shall, when applied by Article 69 (5) of the Convention for the European patent for the common market, signed

uttrycket domstol också de danska administrativa myndigheterna.

I Sverige avses vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande och handräckning med uttrycket "domstol" också svensk kronofogdemyndighet.

Artikel Vb⁶⁴

I tvist mellan befälhavare och någon i besättningen på ett havsgående fartyg som är registrerat i Danmark, Grekland, Irland eller Portugal om lön eller andra anställningsvillkor, skall domstol i annan konventionsstat undersöka om den diplomatiska eller konsulära tjänsteman som är ansvarig för fartyget har blivit underrättad om tvisten. Domstolen skall låta avgörandet av målet anstå så länge underrättelse inte har skett. Den skall självmant förklara sig obehörig om tjänstemannen, vederbörligen underrättad, har utövat sina befogenheter i saken enligt en konsulär konvention eller, i avsaknad av en sådan konvention, inom den utsatta tiden har gjort invändning om domstolens behörighet i tvisten.

Artikel Vc⁶⁵

När artiklarna 52 och 53 i denna konvention i enlighet med artikel 69.5 i konventionen om europeiska patent för den gemensamma marknaden,

15 décembre 1975, les articles 52 et 53 de la présente convention sont appliqués aux dispositions relatives à la «résidence», selon le texte de la première convention, le terme «résidence» employé dans ce texte est réputé avoir la même portée que le terme «domicile» figurant dans les articles 52 et 53 précités.

Article V quinquies

Sans préjudice de la compétence de l'Office européen des brevets selon la convention sur la délivrance de brevets européens, signée à Munich le 5 octobre 1973, les juridictions de chaque État contractant sont seules compétentes, sans considération de domicile, en matière d'inscription ou de validité d'un brevet européen délivré pour cet État et qui n'est pas un brevet communautaire en application des dispositions de l'article 86 de la convention relative au brevet européen pour le marché commun signée à Luxembourg le 15 décembre 1975.

Article V sexies

Sont également considérées Comme des actes authentiques au sens de l'article 50 premier alinéa de la convention, les conventions en matière d'obligations alimentaires conclues devant des autorités administratives ou authentifiées par elles.

Article VI

Les États contractants communiqueront au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes les

at Luxembourg on 15 December 1975, to the provisions relating to 'residence' in the English text of that Convention, operate as if 'residence' in that text were the same as 'domicile' in Articles 52 and 53.

Article Vd

Without prejudice to the jurisdiction of the European Patent Office under the Convention on the grant of European patents, signed at Munich on 5 October 1973, the courts of each Contracting State shall have exclusive jurisdiction, regardless of domicile, in proceedings concerned with the registration or validity of any European patent granted for that State which is not a Community patent by virtue of the provisions of Article 86 of the Convention for the European patent for the common market, signed at Luxembourg on 15 December 1975.

Article Ve

Arrangements relating to maintenance obligations concluded with administrative authorities or authenticated by them shall also be regarded as authentic instruments within the meaning of the first paragraph of Article 50 of the Convention.

Article VI

The Contracting States shall communicate to the Secretary-General of the Council of the European Communities the text of

undertecknad i Luxemburg den 15 december 1975, tillämpas på bestämmelserna som rör residence i den engelska texten till den konventionen anses uttrycket residence i den texten ha samma innebörd som uttrycket hemvist i de ovannämnda artiklarna 52 och 53.

Artikel Vd⁶⁶

Med förbehåll för den behörighet som det europeiska patentverket har enligt den europeiska patentkonventionen undertecknad i München den 5 oktober 1973, skall domstolarna i varje konventionsstat, oberoende av hemvist, ha exklusiv behörighet vid talan som angår registreringen eller giltigheten av ett europeiskt patent som har meddelats för den staten och som inte är ett gemenskapspatent enligt artikel 86 i konventionen om europeiska patent för den gemensamma marknaden, undertecknad i Luxemburg den 15 december 1975.

Artikel Ve⁶⁷

Ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall också anses som en officiell handling enligt artikel 50 första stycket i konventionen.

Artikel VI

Konventionsstaterna skall till generalsekretären vid Europeiska gemenskapernas råd överlämna sådana lagtexter som

textes de leurs dispositions législatives qui modifieraient soit les articles de leurs lois qui sont mentionnés dans la convention, soit les juridictions qui sont désignées au titre III section 2.

any provisions of their laws which amend either those articles of their laws mentioned in the Convention or the lists of courts specified in Section 2 of Title III of the Convention.

innebär ändringar antingen i de bestämmelser vartill hänvisas i denna konvention eller i förteckningarna över domstolar som anges i avdelning III, avsnitt 2 i konventionen.

En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont apposé leur signature au bas du présent protocole.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Protocol.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept septembre mil neuf cent soixante-huit.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of September in the year one thousand nine hundred and sixty-eight.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde september nittonhundrasextioåtta.

[Signatures des plénipotentiaires désignés]

[Signatures of the designated plenipotentiaries]

(De utsedda befullmäktigade ombudens underskrifter.)

PROTOCOLE

concernant l'interprétation par la Cour de justice de la convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale

LES HAUTES PARTIES CONTRACTANTES AU TRAITÉ INSTITUANT LA COMMUNAUTÉ ÉCONOMIQUE EUROPÉENNE,

se référant à la déclaration annexée à la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale signée à Bruxelles le 27 septembre 1968,

ont décidé de conclure un protocole attribuant compétence à la Cour de justice des Communautés européennes pour l'interprétation de ladite convention et ont désigné à cet effet comme plénipotentiaires:

[Liste des plénipotentiaires désignés par les États membres]

LESQUELS, réunis au sein du Conseil, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme,

SONT CONVENUS DES DISPOSITIONS QUI SUIVENT:

Article premier

La Cour de justice des Communautés européennes est compétente

PROTOCOL

on the interpretation by the Court of Justice of the Convention of 27 September 1968 on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters

THE HIGH CONTRACTING PARTIES TO THE TREATY ESTABLISHING THE EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY,

Having regard to the Declaration annexed to the Convention on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Brussels on 27 September 1968,

Have decided to conclude a Protocol conferring jurisdiction on the Court of Justice of the European Communities to interpret that Convention, and to this end have designated as their Plenipotentiaries:

[List of the plenipotentiaries designated by the Member States]

WHO, meeting within the Council, having exchanged their full powers, found in good and due form,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

The Court of Justice of the European Communities shall have juris-

PROTOKOLL

om domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstolens behörighet och om verkställighet av avgöranden på privaträttens område⁶⁸

DE HÖGA FÖRDRAGSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM HÄNVISAR till den förklaring som bilagts konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968.

HAR BESLUTAT att anta ett protokoll som ger Europeiska gemenskapernas domstol behörighet att tolka den konventionen och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett

(Förteckning över de befullmäktigade ombuden som har utsetts av medlemsstaterna.)

SOM, församlade i rådet, sedan de har utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska gemenskapernas domstol är behörig att tolka kon-

Prop. 1997/98:102

Bilaga 3

pour statuer sur l'interprétation de la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale et du protocole annexé à cette convention, signés à Bruxelles le 27 septembre 1968, ainsi que du présent protocole.

La Cour de justice des Communautés européennes est également compétente pour statuer sur l'interprétation de la convention relative à l'adhésion du royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à la convention du 27 septembre 1968 ainsi qu'au présent protocole.

La Cour de justice des Communautés européennes est également compétente pour statuer sur l'interprétation de la convention relative à l'adhésion de la République hellénique à la convention du 27 septembre 1968 et au présent protocole, tels qu'ils ont été adaptés par la convention de 1978.

La Cour de justice des Communautés européennes est également compétente pour statuer sur l'interprétation de la convention relative à l'adhésion du royaume d'Espagne et de la République portugaise à la convention du 27 septembre 1968 et au présent protocole, tels qu'ils ont été adaptés par les conventions de 1978 et 1982.

diction to give rulings on the interpretation of the Convention on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters and of the Protocol annexed to that Convention, signed at Brussels on 27 September 1968, and also on the interpretation of the present Protocol.

The Court of Justice of the European Communities shall also have jurisdiction to give rulings on the interpretation of the Convention on the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the Convention of 27 September 1968 and to this Protocol.

The Court of Justice of the European Communities shall also have jurisdiction to give rulings on the interpretation of the Convention on the accession of the Hellenic Republic to the Convention of 27 September 1968 and to this Protocol, as adjusted by the 1978 Convention.

The Court of Justice of the European Communities shall also have jurisdiction to give rulings on the interpretation of the Convention on the accession of the Kingdom of Spain and the Portuguese Republic to the Convention of 27 September 1968 and to this Protocol, as adjusted by the 1978 Convention and the 1982 Convention.

ventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område samt det till konventionen bilagda protokoll som undertecknades i Bryssel den 27 september 1968, samt detta protokoll.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll⁶⁹.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Republiken Greklands tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978 års konvention⁷⁰.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978 och 1982 års konventioner⁷¹.

La Cour de justice des Communautés européennes est également compétente pour statuer sur l'interprétation de la convention relative à l'adhésion de la république d'Autriche, de la république de Finlande et du royaume de Suède à la convention du 27 septembre 1968 et au présent protocole, tels qu'ils ont été adaptés par les conventions de 1978, de 1982 et de 1989.

The Court of Justice of the European Communities shall also have jurisdiction to give rulings on the interpretation of the Convention on the accession of the Republic of Austria, the Republic of Finland and the Kingdom of Sweden to the Convention of 27 September 1968 and to this Protocol, as adjusted by the 1978 Convention, the 1982 Convention and the 1989 Convention.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978, 1982 och 1989 års konventioner⁷².

Article 2

Les juridictions suivantes ont le pouvoir de demander à la Cour de justice de statuer à titre préjudiciel sur une question d'interprétation:

1) – en Belgique: la Cour de cassation «het Hof van Cassatie» et le Conseil d'État «de Raad van Staat»,

– au Danemark: højesteret,

– en république fédérale d'Allemagne: «die obersten Gerichtshöfe des Bundes»,

– en Grèce: «πα ανωτάτα δικαστηρια»,

– en Espagne: «el Tribunal Supremo»,

– en France: la Cour de cassation et le Conseil d'État,

– en Irlande: «the Supreme Court»,

– en Italie: «la Corte suprema di cassazione»,

– au Luxembourg: la Cour supérieure de justice

Article 2

The following courts may request the Court of Justice to give preliminary rulings on questions of interpretation:

1. – in Belgium: 'la Cour de Cassation' – 'het Hof van Cassatie' and 'le Conseil d'État' – 'de Raad van State',

– in Denmark: 'højesteret',

– in the Federal Republic of Germany: 'die obersten Gerichtshöfe des Bundes',

– in Greece: the 'πα ανωτάτα δικαστηρια',

– in Spain: 'el Tribunal Supremo',

– in France: 'la Cour de Cassation' and 'le Conseil d'État',

– in Ireland: the Supreme Court,

– in Italy: 'la Corte Suprema di Cassazione',

– in Luxembourg: 'la Cour supérieure de

Artikel 2

Följande domstolar har rätt att begära att domstolen skall meddela förhandsavgörande i en tolkningsfråga:

1. – i Belgien: Cour de cassation – Hof van Cassatie och Conseil d'Etat – Raad van State,

– i Danmark: højesteret,

– i Förbundsrepubliken Tyskland: die obersten Gerichtshöfe des Bundes,

– i Grekland: πα ανωτάτα δικαστηρια,

– i Spanien: Tribunal Supremo,

– i Frankrike: Cour de cassation och Conseil d'Etat,

– i Irland: Supreme Court,

– i Italien: Corte suprema di cassazione,

– i Luxemburg: Cour supérieure de justice i

siégeant comme Cour de cassation,

– en Autriche: le «Oberste Gerichtshof», le «Verwaltungsgerichtshof» et le «Verfassungsgerichtshof»,

– aux Pays-Bas: «de Hoge Raad»,

– au Portugal: «o Supremo Tribunal de justiça et o Supremo Tribunal Administrativo»,

– en Finlande: «korkein oikeus/högsta domstolen et korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen»,

– en Suède: «Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen» et «Marknadsdomstolen»,

– au Royaume-Uni: «the House of Lords» et les juridictions saisies sur la base de l'article 37 deuxième alinéa ou de l'article 41 de la convention;

2) les juridictions des États contractants lorsqu'elles statuent en appel;

3) dans les cas prévus à l'article 37 de la convention, les juridictions mentionnées audit article.

Article 3

1. Lorsqu'une question portant sur l'interprétation de la convention et des autres textes mentionnés à l'article 1er est soulevée dans une affaire pendante devant une juridiction indiquée à l'article 2

Justice' when sitting as 'Cour de Cassation',

– in Austria, the 'Oberste Gerichtshof', the 'Verwaltungsgerichtshof' and the 'Verfassungsgerichtshof',

– in the Netherlands: 'de Hoge Raad',

– in Portugal: 'o Supremo Tribunal de Justiça' and 'o Supremo Tribunal Administrativo',

– in Finland, 'korkein oikeus/högsta domstolen' and 'korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen',

– in Sweden, 'Högsta domstolen', 'Regeringsrätten', 'Arbetsdomstolen' and 'Marknadsdomstolen',

– in the United Kingdom: the House of Lords and courts to which application has been made under the second paragraph of Article 37 or under Article 41 of the Convention;

2. the courts of the Contracting States when they are sitting in an appellate capacity;

3. in the cases provided for in Article 37 of the Convention, the courts referred to in that Article.

Article 3

1. Where a question of interpretation of the Convention or of one of the other instruments referred to in Article 1 is raised in a case pending before one of the courts listed in point 1 of Article

dess sammansättning som Cour de Cassation,

– i Österrike: Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof och Verfassungsgerichtshof,

– i Nederländerna: Hoge Raad,

– i Portugal: Supremo Tribunal de justiça och Supremo Tribunal Administrativo,

– i Finland: högsta domstolen/korkein oikeus och högsta förvaltningsdomstolen/korkein hallinto-oikeus,

– i Sverige: Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen och Marknadsdomstolen,

– i Förenade kungariket: House of Lords och de domstolar till vilka ansökningar enligt artikel 37 andra stycket eller artikel 41 i konventionen har gjorts⁷³

2. konventionsstaternas domstolar när de utgör överinstans,

3. i fall som avses i artikel 37 i konventionen, de domstolar som nämns i den artikeln.

Artikel 3

1. När en fråga om tolkning av konventionen och av de andra texter som nämns i artikel 1 uppkommer i ett mål som är anhängigt vid någon av de domstolar som nämns i artikel 2.1 och denna

paragraphe 1, cette juridiction, si elle estime qu'une décision sur ce point est nécessaire pour rendre son jugement, est tenue de demander à la Cour de justice de statuer sur cette question.

2. Lorsqu'une telle question est soulevée devant une juridiction indiquée à l'article 2 paragraphes 2 et 3, cette juridiction peut, dans les conditions déterminées au paragraphe 1, demander à la Cour de justice de statuer.

Article 4

1. L'autorité compétente d'un État contractant a la faculté de demander à la Cour de justice de se prononcer sur une question d'interprétation de la convention et des autres textes mentionnés à l'article 1er si des décisions rendues par des juridictions de cet État sont en contradiction avec l'interprétation donnée, soit par la Cour de justice, soit par une décision d'une juridiction d'un autre État contractant mentionnée à l'article 2 paragraphes 1 et 2. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent qu'aux décisions passées en force de chose jugée.

2. L'interprétation donnée par la Cour de justice à la suite d'une telle demande est sans effet sur les décisions à l'occasion desquelles l'interprétation lui a été demandée.

3. Sont compétents pour saisir la Cour de justice d'une demande d'interprétation conformément

2, that court shall, if it considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment, request the Court of Justice to give a ruling thereon.

2. Where such a question is raised before any court referred to in point 2 or 3 of Article 2, that court may under the conditions laid down in paragraph 1, request the Court of Justice to give a ruling thereon.

Article 4

1. The competent authority of a Contracting State may request the Court of Justice to give a ruling on a question of interpretation of the Convention or of one of the other instruments referred to in Article 1 if judgments given by courts of that State conflict with the interpretation given either by the Court of Justice or in a judgment of one of the courts of another Contracting State referred to in point 1 or 2 of Article 2. The provisions of this paragraph shall apply only to judgments which have become res judicata.

2. The interpretation given by the Court of Justice in response to such a request shall not affect the judgments which gave rise to the request for interpretation.

3. The Procurators-General of the Courts of Cassation of the Contracting States, or any

domstol finner att ett beslut i denna fråga är nödvändigt för att den skall kunna döma i saken, är den skyldig att begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

2. När en sådan fråga uppkommer vid en domstol som avses i artikel 2.2 och 2.3, kan denna domstol på de villkor som anges i punkt 1 begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

Artikel 4

1. En behörig myndighet i en konventionsstat har rätt att begära att domstolen uttalar sig i en fråga om tolkningen av konventionen och de andra texter som nämns i artikel 1, om domar som meddelats av domstolar i den staten strider antingen mot den tolkning som gjorts av domstolen eller mot en dom av en sådan domstol i en annan konventionsstat som nämns i artikel 2.1 och 2.2. Bestämmelserna i denna punkt gäller endast domar som har vunnit laga kraft.

2. Den tolkning som görs av domstolen i anledning av en sådan begäran påverkar inte de domar som gav upphov till begäran om tolkning.

3. Det offentligas högsta representant vid kassationsdomstolarna i konventionsstaterna eller

au paragraphe 1, les procureurs généraux près les cours de cassation des États contractants ou toute autre autorité désignée par un État contractant.

4. Le greffier de la Cour de justice notifie la demande aux États contractants, à la Commission et au Conseil des Communautés européennes qui, dans un délai de deux mois à compter de cette notification, ont le droit de déposer devant la Cour des mémoires ou observations écrites.

5. La procédure prévue au présent article ne donne lieu ni à la perception ni au remboursement des frais et dépens.

Article 5

1. Dans la mesure où le présent protocole n'en dispose pas autrement, les dispositions du traité instituant la Communauté économique européenne et celles du protocole sur le statut de la Cour de justice y annexé, qui sont applicables lorsque la Cour est appelée à statuer à titre préjudiciel, s'appliquent également à la procédure d'interprétation de la convention et des autres textes mentionnés à l'article 1er.

2. Le règlement de procédure de la Cour de justice est adapté et complété, si besoin est, conformément à l'article 188 du traité instituant la Communauté économique européenne.

other authority designated by a Contracting State, shall be entitled to request the Court of Justice for a ruling on interpretation in accordance with paragraph 1.

4. The Registrar of the Court of Justice shall give notice of the request to the Contracting States, to the Commission and to the Council of the European Communities; they shall then be entitled within two months of the notification to submit statements of case or written observations to the Court.

5. No fees shall be levied or any costs or expenses awarded in respect of the proceedings provided for in this Article.

Article 5

1. Except where this Protocol otherwise provides, the provisions of the Treaty establishing the European Economic Community and those of the Protocol on the Statute of the Court of Justice annexed thereto, which are applicable when the Court is requested to give a preliminary ruling, shall also apply to any proceedings for the interpretation of the Convention and the other instruments referred to in Article 1.

2. The Rules of Procedure of the Court of Justice shall, if necessary, be adjusted and supplemented in accordance with Article 188 of the Treaty establishing the European Economic Community.

varje annan myndighet som utses av en konventionsstat är behöriga att vända sig till domstolen med en begäran om tolkning enligt punkt 1.

4. När en sådan begäran inkommer skall domstolens justitiesekreterare underrätta konventionsstaterna samt Europeiska gemenskapernas kommission och råd, vilka inom en frist om två månader efter sådan underrättelse har rätt att inkomma till domstolen med inlagor eller skriftliga synpunkter.

5. Det förfarande som anges i denna artikel skall inte föranleda att avgifter tas ut eller att ersättning för kostnader eller utlägg tillerkänns.

Artikel 5

1. Såvida annat inte föreskrivs i detta protokoll skall de bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i det därtill bilagda protokollet om domstolens stadga vilka gäller när domstolen skall meddela förhandsavgörande, tillämpas även vid tolkning av konventionen och de andra texter som nämns i artikel 1.

2. Domstolens rättegångsregler skall vid behov anpassas och kompletteras i enlighet med artikel 188 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Article 6

....

Article 7

Le présent protocole sera ratifié par les États signataires. Les instruments de ratification seront déposés auprès du secrétaire général du Conseil des Communautés européennes.

Article 8

Le présent protocole entre en vigueur le premier jour du troisième mois suivant le dépôt de l'instrument de ratification de l'État signataire qui procède le dernier à cette formalité. Toutefois, son entrée en vigueur intervient au plus tôt en même temps que celle de la convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale.

Article 9

Les États contractants reconnaissent que tout État qui devient membre de la Communauté économique européenne et auquel s'applique l'article 63 de la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale doit accepter les dispositions du présent protocole, sous réserve des adaptations nécessaires.

Article 10

Le secrétaire général du Conseil des Communautés européennes notifie aux États signataires:

Article 6

...

Article 7

This Protocol shall be ratified by the signatory States. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of the European Communities.

Article 8

This Protocol shall enter into force on the first day of the third month following the deposit of the instrument of ratification by the last signatory State to take this step; provided that it shall at the earliest enter into force at the same time as the Convention of 27 September 1968 on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters.

Article 9

The Contracting States recognize that any State which becomes a member of the European Economic Community, and to which Article 63 of the Convention on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters applies, must accept the provisions of this Protocol, subject to such adjustments as may be required.

Article 10

The Secretary-General of the Council of the European Communities shall notify the signatory States of:

Artikel 6

...⁷⁴

Artikel 7⁷⁵

Detta protokoll skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 8⁷⁶

Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrumentet har deponerats av den signatärstat som sist fullgör denna formalitet. Det träder dock i kraft tidigast samtidigt som konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

Artikel 9

Konventionsstaterna konstaterar att varje stat som blir medlem av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i förhållande till vilken artikel 63 i konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område är tillämplig skall godta bestämmelserna i detta protokoll, med förbehåll för nödvändig anpassning.

Artikel 10⁷⁷

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

a) le dépôt de tout instrument de ratification;	(a) the deposit of each instrument of ratification;	a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
b) la date d'entrée en vigueur du présent protocole;	(b) the date of entry into force of this Protocol;	b) dagen för detta protokolls ikraftträdande,
c) les déclarations reçues en application de l'article 4 paragraphe 3;	(c) any designation received pursuant to Article 4 (3);	c) förordnanden som har mottagits enligt artikel 4.3,
d)	(d)	d) ⁷⁸

Article 11

Les États contractants communiqueront au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes les textes de leurs dispositions législatives qui impliquent une modification de la liste des juridictions désignées à l'article 2 paragraphe 1.

Article 11

The Contracting States shall communicate to the Secretary-General of the Council of the European Communities the texts of any provisions of their laws which necessitate an amendment to the list of courts in point 1 of Article 2.

Artikel 11

Konventionsstaterna skall till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd överlämna sådana lagtexter som innebär ändringar i den förteckning över domstolar som anges i artikel 2.1.

Article 12

Le présent protocole est conclu pour une durée illimitée.

Article 12

This Protocol is concluded for an unlimited period.

Artikel 12

Detta protokoll gäller för obegränsad tid.

Article 13

Chaque État contractant peut demander la révision du présent protocole. Dans ce cas, une conférence de révision est convoquée par le président du Conseil des Communautés européennes.

Article 13

Any Contracting State may request the revision of this Protocol. In this event, a revision conference shall be convened by the President of the Council of the European Communities.

Artikel 13

Varje konventionsstat får begära att detta protokoll revideras. Om så sker, skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Article 14)

Le présent protocole, rédigé en un exemplaire unique en langues allemande, française, italienne et néerlandaise, les quatre textes faisant également foi, est déposé dans les archives du secrétariat du Conseil des Communautés européennes. Le secrétaire général en remet une copie certifiée conforme à chacun des gouvernements des États signataires .

Article 14

This Protocol, drawn up in a single original in the Dutch, French, German and Italian languages, all four texts being equally authentic, shall be deposited in the archives of the Secretariat of the Council of the European Communities. The Secretary-General shall transmit a certified copy to the Government of each signatory State.

Artikel 14⁷⁹

Detta protokoll som har upprättats i ett enda exemplar på tyska, franska, italienska och nederländska språken, vilka fyra texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat⁸⁰.

En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont apposé leur signature au bas du présent protocole.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Protocol.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Fait à Luxembourg, le trois juin mil neuf cent soixante et onze.

Done at Luxembourg on the third day of June in the year one thousand nine hundred and seventy-one.

Som skedde i Luxemburg den tredje juni nittonhundrasjuttioett.

[Signatures des plénipotentiaires]

[Signatures of the plenipotentiaries]

(De befullmäktigade ombudens underskrifter.)

¹ Texten såsom den ändrats genom konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritanniens och Nordirlands tillträde, nedan kallad "1978 års konvention", konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, nedan kallad "1982 års konvention" och konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde, nedan kallad "1989 års konvention", och konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, nedan kallad "1996 års konvention".

² Ingressen till 1989 års konvention innehåller följande text: "SOM ÄR MEDVETNA OM att medlemsstaterna i gemenskapen och medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) den 16 september 1988 i Lugano ingick konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, vilket utvidgar Brysselskonventionens principer till att gälla de stater som tillträder denna konvention."

³ Andra meningen tillagd genom artikel 3 i 1978 års konvention.

⁴ Ändringen framgår av en underrättelse lämnad den 8 februari 1988 i enlighet med artikel VI i det bifogade protokollet och bekräftad i 1989 års konvention, bilaga I punkt e.1.

⁵ Andra stycket såsom det har ändrats genom artikel 4 i 1978 års konvention, artikel 3 i 1982 års konvention, artikel 3 i 1989 års konvention och artikel 2 i 1996 års konvention.

⁶ Artikel 5.1 såsom den ändrats i texten på franska genom artikel 5.1 i 1978 års konvention och såsom den ändrats genom artikel 4 i 1989 års konvention.

⁷ Artikel 5.2 såsom den ändrats genom artikel 5.3 i 1978 års konvention.

⁸ Artikel 5.6 har lagts till genom artikel 5.4 i 1978 års konvention.

⁹ Artikel 5.7 har lagts till genom artikel 5.4 i 1978 års konvention.

¹⁰ Artikel 5.4 tillagd genom artikel 5 i 1989 års konvention.

¹¹ Artikeln tillagd genom artikel 6 i 1978 års konvention.

¹² Texten såsom den ändrats genom artikel 7 i 1978 års konvention.

¹³ Texten såsom den har ändrats genom artikel 8 i 1978 års konvention.

¹⁴ Artikeln tillagd genom artikel 9 i 1978 års konvention.

¹⁵ Texten såsom den ändrats genom artikel 10 i 1978 års konvention.

¹⁶ Artikel 16.1 såsom den ändrats genom artikel 6 i 1989 års konvention.

¹⁷ Texten såsom den ändrats genom artikel 11 i 1978 års konvention och artikel 7 i 1989 års konvention.

¹⁸ Andra stycket såsom det ändrats genom artikel 12 i 1978 års konvention.

¹⁹ Texten såsom den ändrats genom artikel 8 i 1989 års konvention.

²⁰ Artikel 27.2 såsom den ändrats genom artikel 13.1 i 1978 års konvention.

²¹ Artikel 27.5 tillagd genom artikel 13.2 i 1978 års konvention.

²² Det andra stycket tillagt genom artikel 14 i 1978 års konvention.

²³ Texten såsom den ändrats genom artikel 9 i 1989 års konvention.

²⁴ Det andra stycket har lagts till genom artikel 15 i 1978 års konvention.

²⁵ Ändringen framgår av en underrättelse lämnad den 8 februari 1988 i enlighet med artikel VI i det bifogade protokollet och bekräftad genom 1989 års konvention, bilaga I punkt e.2.

²⁶ Artikel 32.1 såsom den ändrats genom artikel 16 i 1978 års konvention, artikel 4 i 1982 års konvention, artikel 10 i 1989 års konvention och artikel 3 i 1996 års konvention.

²⁷ Texten såsom den ändrats genom artikel 17 i 1978 års konvention, artikel 5 i 1982 års konvention, artikel 11 i 1989 års konvention och artikel 4 i 1996 års konvention.

²⁸ Det andra stycket har lagts till genom artikel 18 i 1978 års konvention.

²⁹ Artikel 40.1 såsom den ändrats genom artikel 19 i 1978 års konvention, artikel 6 i 1982 års konvention, artikel 12 i 1989 års konvention och artikel 5 i 1996 års konvention.

³⁰ Texten såsom den ändrats genom artikel 20 i 1978 års konvention, artikel 7 i 1982 års konvention, artikel 13 i 1989 års konvention och artikel 6 i 1996 års konvention.

³¹ Texten såsom den ändrats genom artikel 21 i 1978 års konvention och 1989 års konvention, bilaga I punkt e.3.

³² Artikel 46.2 såsom den ändrats genom artikel 22 i 1978 års konvention.

³³ Första stycket såsom det ändrats genom artikel 14 i 1989 års konvention.

³⁴ Det tredje stycket har utgått genom artikel 15 i 1989 års konvention.

³⁵ Det andra stycket har lagts till genom artikel 23 i 1978 års konvention.

³⁶ Texten såsom den ersatts genom artikel 16 i 1989 års konvention.

³⁷ 1978 års konvention innehåller i avdelning V följande övergångsbestämmelser:

"Artikel 34

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. I relationerna mellan de sex stater som ingick 1968 års konvention skall domar som meddelats efter denna konventions ikraftträdande i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen dock

erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention.

3. Därutöver gäller, i relationerna mellan de sex stater som ingick 1968 års konvention och de tre stater som nämns i artikel 1 i den här konventionen, liksom i relationerna mellan dessa tre stater, att domar som meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

1982 års konvention innehåller i avdelning V följande övergångsbestämmelser:

”Artikel 12

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention och denna konvention, skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas i den stat som ansökan riktar sig till enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II, i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

1989 års konvention innehåller i avdelning VI följande övergångsbestämmelser:

”Artikel 29

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention och denna konvention, skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

1996 års konvention innehåller i avdelning V följande övergångsbestämmelser:

”1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

³⁸ Detta stycke skall ersätta artikel 35 i avdelning V i 1978 års konvention som hade utvidgats till att gälla Republiken Grekland genom artikel 1.2 i 1982 års konvention. I 1989 års konvention föreskrivs att dessa två senaste bestämmelserna skall utgå.

³⁹ Denna artikel tillagd genom artikel 17 i 1989 års konvention. Den motsvarar artikel 36 i avdelning V i 1978 års konvention och har utvidgats till att gälla Republiken Grekland genom artikel 1.2 i 1982 års konvention. I 1989 års konvention, artikel 28 föreskrivs att dessa två senaste bestämmelserna skall utgå.

⁴⁰ Strecksats tillagd genom artikel 24 i 1978 års konvention.

⁴¹ Strecksats tillagd genom artikel 7 i 1996 års konvention.

⁴² Strecksatsen tillagd genom artikel 7 i 1996 års konvention.

⁴³ Strecksatsen tillagd genom artikel 24 i 1978 års konvention.

⁴⁴ Strecksats tillagd genom artikel 8 i 1982 års konvention.

⁴⁵ Strecksatsen tillagd genom artikel 18 i 1989 års konvention.

⁴⁶ Strecksatsen tillagd genom artikel 24 i 1978 års konvention.

⁴⁷ Strecksatsen tillagd genom artikel 7 i 1996 års konvention.

⁴⁸ Artikel 57.2 tillagd genom artikel 19 i 1989 års konvention. Artikel 57.2 motsvarar artikel 25.2 i 1978 års konvention som har utvidgats att gälla Republiken Grekland genom artikel 1.2 i 1982 års konvention. I 1989 års konvention, artikel 28, föreskrivs att de två senaste bestämmelserna skall upphöra att gälla.

⁴⁹ Artikel 57.1 såsom den ändrats genom artikel 25.1 i 1978 års konvention och artikel 19 i 1989 års konvention.

⁵⁰ Artikel 57.3 tillagd genom artikel 25.1 i 1978 års konvention.

⁵¹ Texten såsom den ändrats genom artikel 20 i 1989 års konvention.

⁵² Andra stycket tillagt genom artikel 26 i 1978 års konvention.

⁵³ I artikel 21 i 1989 års konvention föreskrivs att artikel 60, ändrad genom artikel 27 i 1978 års konvention skall utgå.

⁵⁴ Ratifikationen av 1978 och 1982 års konventioner regleras i artiklarna 38 och 14 i dessa konventioner.

Ratifikationen av 1989 års konvention regleras i artikel 3A i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 31

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.”

Ratifikationen av 1996 års konvention regleras i artikel 15 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 15

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd.”

⁵⁵ 1978 års och 1982 års konventioners ikraftträdande reglerades i artiklarna 39 och 15 i dessa konventioner.

1989 års konventions ikraftträdande regleras i artikel 32 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 32

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att två signatärstater, varav den ena är Konungariket Spanien eller Republiken Portugal, har deponerat sina ratifikationsinstrument.

2. I förhållande till varje annan signatärstat träder denna konvention i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att den staten har deponerat sitt ratifikationsinstrument.”

Ikraftträdandet för 1996 års konvention regleras i artikel 16 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 16

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att två signatärstater, varav den ena skall vara Republiken Österrike, Republiken Finland eller Konungariket Sverige, har deponerat sina ratifikationsinstrument.

2. I förhållande till varje annan signatärstat träder denna konvention i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att den staten har deponerat sitt ratifikationsinstrument.”

⁵⁶ Underrättelserna om 1978 och 1982 års konventioner regleras i artiklarna 40 och 16 i dessa konventioner.

Underrättelserna om 1989 års konvention regleras i artikel 33 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 33

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,

b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.”

Notifikationerna om 1996 års konvention regleras i artikel 17 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 17

Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall underrätta signatärstaterna om

a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,

b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna.”

⁵⁷ I artikel 22 i 1989 års konvention föreskrivs att c, ändrad genom artikel 28 i 1978 års konvention, skall utgå.

⁵⁸ Angivandet av de texter som äger lika giltighet följer av följande bestämmelser:

— när det gäller 1978 års konvention, artikel 41 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 41

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka sju texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

— när det gäller 1982 års konvention, artikel 17 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 17

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka åtta texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

— när det gäller 1989 års konvention, artikel 34 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 34

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka tio texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

— när det gäller 1996 års konvention, artikel 18 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 18

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, finska och svenska språken, vilka tolv texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd.

Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

⁵⁹ Avfattandet av texter som äger giltighet till 1968 års konvention på de tillträdande medlemsstaternas officiella språk följer av

— när det gäller 1978 års konvention, artikel 37 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 37

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till regeringarna i Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention och 1971 års protokoll på franska, italienska, nederländska och tyska språken.

De på danska, engelska och iriska avfattade texterna till 1968 års konvention och 1971 års protokoll bifogas denna konvention. De på danska, engelska och iriska språken avfattade texterna äger lika giltighet som origi- naltexterna till 1968 års konvention och 1971 års protokoll.”

— när det gäller 1982 års konvention, artikel 13 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 13

Generalsekreteraren för Europeiska gemenskapernas råd skall till Republiken Greklands regering översända en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention, som har upprättats på grekiska språket, finns bilagda denna konvention. De texter som har upprättats på grekiska språket äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention.”

— när det gäller 1989 års konvention, artikel 30 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 30

1. Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringar överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention och 1982 års konvention på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

2. De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention som har upprättats på spanska och portugisiska språken återfinns i bilagorna II, III, IV och V till denna konvention. De texter som upprättats på spanska och portugisiska språken äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention och 1982 års konvention.”

— när det gäller 1996 års konvention, artikel 14 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 14

1. Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall till Republiken Österrikes, Republiken Finlands, och Konungariket Sveriges regeringar överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och portugisiska språken.

2. De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention som har upprättats på finska och svenska språken äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention.”

⁶⁰ 1978, 1982 och 1989 års konventioner har undertecknats av medlemsstaternas befullmäktigade ombud. Konungariket Danmarks befullmäktigade ombuds underskrift är åtföljd av följande text: ”Utan att, vid ratificeringen, göra avkall på en territoriell reservation beträffande Färöarna och Grönland, med likväl möjlighet att senare utvidga konventionens omfattning till att omfatta dessa två territorier.”

⁶¹ Texten såsom den ändrats genom 1978, 1982 och 1989 års konventioner.

⁶² Artikel 8 såsom den ändrats genom artikel 8 i 1996 års konvention.

⁶³ Artikel 9 tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention och ändrad genom artikel 9 i 1996 års konvention.

⁶⁴ Artikel 29 tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention, ändrad genom artikel 9 i 1982 års konvention och artikel 23 i 1989 års konvention.

⁶⁵ Artikel 29 tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention.

⁶⁶ Artikel 29 tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention.

⁶⁷ Artikel 10 tillagd genom artikel 10 i 1996 års konvention.

⁶⁸ Texten såsom den ändrats genom konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde, nedan kallad ”1978 års konvention”, konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, nedan kallad ”1982 års konvention” och konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde, nedan kallad ”1989 års konvention”, och konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, nedan kallad ”1996 års konvention”.

⁶⁹ Andra stycket tillagt genom artikel 30 i 1978 års konvention.

⁷⁰ Tredje stycket tillagt genom artikel 10 i 1982 års konvention.

⁷¹ Fjärde stycket tillagt genom artikel 24 i 1989 års konvention.

⁷² Femte stycket tillagt genom artikel 11 i 1996 års konvention.

⁷³ Punkt 1 såsom den ändrats genom artikel 31 i 1978 års konvention, artikel 11 i 1982 års konvention, artikel 25 i 1989 års konvention och artikel 12 i 1996 års konvention.

⁷⁴ I artikel 26 i 1989 års konvention föreskrivs att artikel 6, ändrad genom artikel 32 i 1978 års konvention, skall utgå.

⁷⁵ Se fotnot 54.

⁷⁶ Se fotnot 55.

⁷⁷ Se fotnot 56.

⁷⁸ I artikel 27 i 1989 års konvention föreskrivs att d, ändrad genom artikel 33 i 1978 års konvention, skall utgå.

⁷⁹ Se fotnot 58.

⁸⁰ Se fotnot 59.

1 Förslag till lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen

Härigenom föreskrivs följande.

1 §

Konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område och tillträdeskonventionerna den 9 oktober 1978, den 25 oktober 1982, den 26 maj 1989 och den 29 november 1996 (Brysselkonventionen), samt protokollet den 3 juni 1971 om EG-domstolens tolkning av Brysselkonventionen i dess lydelse enligt dessa tillträdeskonventioner, skall gälla som lag här i landet.

De svenska, engelska och franska texterna av Brysselkonventionen och av 1971 års protokoll i deras lydelse enligt de tillträdeskonventioner som anges i första stycket finns intagna som *bilaga* till denna lag.¹

Regeringen tillkännager de stater som har tillträtt Brysselkonventionen och 1971 års protokoll, samt innehållet i sådana underrättelser om ändringar i nationell rätt som avses i artikel VI i protokollet till Brysselkonventionen.

2 §

I artikel 54 B i Luganokonventionen, som gäller som lag här i landet enligt lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen, finns bestämmelser om när Luganokonventionen skall tillämpas i stället för Brysselkonventionen.

3 §

Om det inte finns någon annan behörig domstol när det finns svensk domsrätt enligt Brysselkonventionen, är Stockholms tingsrätt behörig. En ansökan enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning skall i motsvarande fall göras hos kronofogdemyndigheten i Stockholm.

4 §

Ett avgörande som rör ett sådant civilrättsligt anspråk som avses i artikel II andra stycket i protokollet till Brysselkonventionen skall varken erkännas eller verkställas här.

¹ Här återfinns bilagan som bilaga 3 till propositionen.

5 §

Vid den handläggning som avses i artikel 32 skall hovrätten bestå av en lagfaren domare.

För det förfarande som avses i artikel 37.1 och artikel 40 gäller rättegångsbalkens regler om överklagande av tingsrätts beslut i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. En sådan ansökan om ändring som avses i artikel 40 skall göras skriftligen. Den skall ha kommit in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

En domare som har handlagt ett mål enligt artikel 32 är jävig att handlägga mål om samma sak enligt artikel 37.1 och artikel 40.

6 §

För det förfarande som avses i artikel 37.2 och artikel 41 gäller rättegångsbalkens regler om överklagande av hovrätts beslut i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver annat. Talan får inte komma under Högsta domstolens prövning utan att Högsta domstolen har meddelat sökanden prövningstillstånd enligt 54 kap. 10 § rättegångsbalken.

7 §

Om en ansökan om verkställighet bifalls, skall det utländska avgörandet verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser på samma sätt som en svensk domstols lagkraftätagande dom, såvida inte annat följer av artikel 39. Vid verkställighet av ett utländskt avgörande som rör en säkerhetsåtgärd skall i stället bestämmelserna om verkställighet av beslut om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd tillämpas.

8 §

Om hovrätten vid det förfarande som avses i artikel 32 bifaller en ansökan om verkställighet, skall hovrättens beslut anses innefatta ett beslut om kvarstad eller om någon annan åtgärd som avses i 15 kap. rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge

Prop. 1997/98:102
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge² skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Denna lag tillämpas inte om lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen är tillämplig.

Denna lag har ej avseende å:

Denna lag tillämpas inte heller beträffande

1. dom i mål angående boskillnad, hemskillnad, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, adoptivförhållandes stiftande eller hävande, omyndighetsförklaring eller sådan förklarings hävande, eller dom som, i samband med hemskillnad, äktenskapsskillnad eller äktenskaps återgång, givits om bodelning mellan makarna, skadestånd eller vårdnaden om barnen eller ock senare, i särskilt mål, givits i fråga, som sist är sagt; dock att vad i 4-9 §§ stadgas om verkställighet skall äga tillämpning å domen, därest denna enligt vad särskilt är stadgat skall gälla här i riket;

2. dom, som meddelats i Danmark, Island eller Norge och innefattar tillämpning av lagstiftningen om makars förmögenhetsförhållanden, såframt tvisten här i riket skolat bedömas enligt lagstiftning, som gällde före nya giftermålsbalkens ikraftträdande;

3. beslut eller förlikning angående familjerättslig underhållsplikt;

4. beslut eller förlikning, som gäller börd, rätt på grund av arv eller testamente, boutredning eller skifte efter död man eller ansvarighet för den dödes gäld, gäldenärs försättande i konkurs, inledande av offentlig ackordsförhandling utan konkurs, andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet på grund av inträffad konkurs;

5. beslut eller förlikning i fråga om äganderätt eller annan rätt till fast egendom i annan stat än den, där domen eller förlikningen tillkom, eller om skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller om påföljd av sådan skyldighets åsidosättande;

6. beslut rörande skatt eller annan avgift till stat eller kommun eller annan fråga av offentlighetsrättslig art, ändå att saken behandlats i den för tvistemål stadgade ordning.

² Lagen har enligt 1977:595 och 1977:1000 upphört att gälla i förhållande till Danmark, Finland och Norge den 1 januari 1978.

Å beslut, som meddelats av särskild domstol för *arbetstvister*, har denna lag ej avseende.

Lagen tillämpas inte heller beträffande beslut som meddelats av särskild domstol för *arbetstvister*.

Prop. 1997/98:102
Bilaga 4

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

3 Förslag till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)

Prop. 1997/98:102

Bilaga 4

Härigenom föreskrivs att 14 § sjömanslagen (1973:282) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §³

Tvist om sjömans anställningsförhållande får inte dras inför utländsk myndighet.

Första stycket gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) *med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen.*

Första stycket gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) *om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen.*

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

³ Senaste lydelse 1992:797.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område

Prop. 1997/98:102
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §⁴

Denna lag tillämpas inte om lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen är tillämplig eller om annat följer av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

Denna lag tillämpas inte om lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen är tillämplig, eller om annat följer av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

Lagen tillämpas inte heller beträffande

1. dom eller förlikning i mål angående boskillnad, legal separation, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, antagande av adoptivbarn eller adoptivförhållandes hävande, omyndighetsförklaring eller dess hävande eller i mål angående bodelning eller skadestånd med anledning av legal separation, äktenskapsskillnad eller återgång av äktenskap, om ej fråga är om verkställighet av dom som skall gälla här i riket enligt 22 § förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmynderskap,

2. dom eller förlikning rörande vårdnad om eller rätt till umgänge med barn eller överlämnande av barn i annat fall, om ej fråga är om verkställighet enligt 6 §,

3. dom eller förlikning rörande familjerättslig underhållsskyldighet,

4. dom eller förlikning rörande faderskapet till barn,

5. dom eller förlikning angående rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, bouppteckning eller skifte med anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes gäld, om ej den avlidne var medborgare i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige och hade hemvist i någon av dessa stater,

6. dom eller förlikning angående

a) gäldenärs försättande i konkurs,

b) inledande av förhandling om offentligt ackord utan konkurs,

⁴ Senaste lydelse 1992:798.

c) andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller

d) rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet eller återgång på grund av konkurs eller förhandling om offentligt ackord utan konkurs i något av de nordiska länderna, om av konkursbeslutet eller beslutet om offentlig ackordsförhandling framgår att gäldenären inte hade hemvist i något av de nordiska länderna,

7. dom eller förlikning i mål som skall upptagas omedelbart av särskild domstol för handläggning av tvister rörande kollektivavtal.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område

Prop. 1997/98:102
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §⁵

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om lagen (1992:794) *med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen* är tillämplig.

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om lagen (1992:794) *om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen* är tillämplig.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

⁵ Senaste lydelse 1992:799.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om
betalningsföreläggande och handräckning

Prop. 1997/98:102
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

dels att 5 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny bestämmelse, 6 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §⁶

Om enligt någon särskild föreskrift en tvist angående en förpliktelse skall tas upp av en annan myndighet än tingsrätt, kan saken prövas enligt denna lag endast om det finns bestämmelser som medger sådan prövning. Vad som sägs i denna lag om tingsrätt skall i sådana fall i stället gälla den andra myndigheten.

Bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning gäller inte om *svaranden vid tidpunkten för ansökan har hemvist i en främmande stat som har tillträtt den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område eller om det i en sådan stat pågår rättegång om samma sak och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige.*

Bestämmelserna om betalningsföreläggande och vanlig handräckning gäller inte om *lagen (1992:794) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen skulle vara tillämplig om talan hade väckts i domstol och*

1) svaranden vid tidpunkten för ansökan inte har hemvist i Sverige, eller

2) det i en annan stat pågår rättegång om samma sak och denna rättegång kan leda till ett avgörande som är verkställbart i Sverige enligt Luganokonventionen.

⁶ Senaste lydelse 1992:800.

6 a §

*I lagen (1998:000) om domstols
internationella behörighet och om
verkställighet av utländska domar
enligt Brysselkonventionen finns
bestämmelser om kronofogde-
myndighets behörighet m.m.*

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:794) med
anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen

Prop. 1997/98:102
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen

dels att 6–8 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken till lagen samt 1, 2, 4 och 5 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen ***Lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen***

1 §

Den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område skall gälla som lag här i landet.

Konventionens svenska, engelska och franska texter finns intagna som *bilaga* till denna lag.

Den i Lugano den 16 september 1988 antagna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (*Luganokonventionen*) skall gälla som lag här i landet.

Regeringen tillkännager de stater som har tillträtt Luganokonventionen och innehållet i sådana underrättelser om ändringar i nationell rätt som avses i artikel VI i Protokoll nr 1 till Luganokonventionen.

2 §

Om det inte finns någon behörig domstol när svensk domsrätt föreligger enligt denna lag, skall frågan tas upp av Stockholms tingsrätt.

I artikel 54 B i Luganokonventionen finns bestämmelser om när Brysselkonventionen, som gäller som lag här i landet enligt lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen, skall tillämpas i stället för Luganokonventionen.

4 §

Vid den handläggning som avses i artikel 32 skall hovrätten bestå av en lagfaren domare.

I fråga om förfarandet vid handläggning av frågor om verkställighet enligt Luganokonventionen tillämpas 5–8 §§ lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen.

För det förfarande som avses i artikel 37.1 och artikel 40 gäller rättegångsbalkens regler om besvär i hovrätt i tillämpliga delar, om inte konventionen föreskriver något annat. En sådan ansökan om ändring som avses i artikel 40 skall göras skriftligen. Den skall ha kommit in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

En domare som har handlagt ett mål enligt artikel 32 är jävig att handlägga mål om samma sak enligt artikel 37.1 och artikel 40.

5 §

För det förfarande som avses i artikel 37.2 och artikel 41 gäller behörig domstol när svensk rättegångsbalkens regler om besvär i Högsta domstolen i tillämpliga lag, är Stockholms tingsrätt behörig. Om det inte finns någon annan domsrätt föreligger enligt denna lag, är Stockholms tingsrätt behörig. Talan får inte komma under Högsta domstolens prövning utan att Högsta domstolen meddelat sökanden tillstånd till detta enligt 54 kap. 10 § rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 21 kap. 2 § sjölagen (1994:1009) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

21 kap.

2 §

I fråga om behörigheten för sjörättsdomstol att ta upp tvistemål som avses i 1 § första stycket skall bestämmelserna om laga domstol i tvistemål i allmänhet tillämpas.

Talan får även väckas vid sjörättsdomstolen för den ort där fartyget finns. Har säkerhet för en fordran ställts hos en myndighet till befrielse från kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd, får talan väckas även vid sjörättsdomstolen för den ort där säkerheten har ställts. Talan angående en fordran som säkerheten har avsett får väckas vid sistnämnda sjörättsdomstol, även om säkerheten har upphört att gälla.

Finns inte sjörättsdomstol i den ort där svaranden har kunnat sökas enligt första eller andra stycket, väcks talan vid den sjörättsdomstol som är närmast den orten.

Om flera är redare i ett fartyg, skall fartygets hemort anses som rederiets hemvist.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) *med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen*. Andra stycket gäller dock om fartyget är belagt med kvarstad.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte om annat följer av lagen (1992:794) *om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Luganokonventionen eller lagen (1998:000) om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen*. Andra stycket gäller dock om fartyget är belagt med kvarstad.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1998-02-26

Närvarande: f.d. justitierådet Per Jermsten, justitierådet Ingegerd Westlander, regeringsrådet Marianne Eliason.

Enligt en lagrådsremiss den 5 februari 1998 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om domstols internationella behörighet och om verkställighet av utländska domar enligt Brysselkonventionen,
2. lag om ändring i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge,
3. lag om ändring i sjömanslagen (1973:282),
4. lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område,
5. lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område,
6. lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning,
7. lag om ändring i lagen (1992:794) med anledning av Sveriges tillträde till Luganokonventionen,
8. lag om ändring i sjölagen (1994:1009).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Cecilia Renfors.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 mars 1998

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Peterson, Freivalds, Wallström, Tham, Åsbrink, Schori, Andersson, Winberg, Uusmann, Ulvskog, Sundström, Johansson, von Sydow, Klingvall, Pagrotsky, Östros,

Föredragande: statsrådet Freivalds

Regeringen beslutar proposition 1997/98:102 Sveriges tillträde till Brysselkonventionen.